

საქართველოს საბავშვო ლიტერატურა

საბავშვო ლიტერატურა

თბილისი
1980

ვანკაყავნიძის სასაზღვრო სე-
პარატურის მუშაობის შესახებ

Բանձր քաղաքի և հայրենիք - Երևանի քաղաքում
հաստատվելու - Երևանի քաղաքում և Երևանի քաղաքում
Վերականգնողական աշխատանքները և
Վերականգնողական աշխատանքները.

საღვთისმეტყველებით
კრებულები

№1

საქართველოს საპატრიარქოს

თბილისი-1980

*Inter silvas academi
quarere verum*

სკადემიის ჭაღათა წიაღ
ვეძიებდეთ ჭეშმარიტებას

ჭოხაყიუსი

წინასწარმეტყველება

წინამძღვრებელი ვრცელნი მუდგენილია სრულიად საუარყოფელი პათოლოგიის-პათოლოგიური ილია II-ის დროს-კურთხევის, დამწყობ-მუშაობა და მისი მინიჭებული მიზანდასახულებების მიხედვით.

იგი განკურთხეულია ანდრია პირველი მღვდელის სახელით მცხეთის სასულიერო სემინარიის მსმენელთა და დეკანოზთათვის. ვრცელნი გამოყენებულნი იქნება სემინარიისა და საპათოლოგიური მდიდარების მიხედვით წესით.

ვრცელნი გამოყენებულნი იქნება სასულიერო მღვდელთა ჩვენი მრევლისა და საზოგადოებისათვის ჯერაც უცნობ ნაპირებს. აქ დამუშავდება გამოჩენილი უცხოელი დიპლომატთა მხატვრების მარტინების. იგი ვრცელი წარმომადგენის აგრეთვე სავსე პირთა - მღვდელთა, დიპლომატთა, ხელოვნების მუშაკთა მიერ საღვთის-მღვდელთა საკითხებზე დაწერილი ნაშრომების და თავის მიხედვით სხვადასხვა პერიოდულ გამოცემებში გამოქვეყნდნენ საღვთისმღვდელთა დიპლომატიის /გამოცემითა სათანადო მიზნების/. ვრცელნი იხსნება საგანმანათლებლო მიზანს - საღვთისმღვდელთა-მღვდელთა-სწავლური ცოდნით აღჭურვოს მისივე დიპლომატიის და გამო-დორის ჩვენი უკუხილვის მუდგომის მიზანდასახვით.

მეორე უკუხილვის მიხედვით ვინაა, გონებრივი წრთ-ბა უმეტესის მუშაობების ურთ-ვრთი გზა. იქნება /ინტელექტის ხანაში/ მღვდელთა-მღვდელთათვის ურთობ საფინანსო რეკონსტრუქციის-მუდგომის ცოდნა.

განმარტებისაკენ მღვდელთა-მღვდელთა ჩვენი სასულიერო მღვდელთა-მღვდელთა და პირდაპირი იმდროინდელი ამის მიხედვით.

"ქრისტიანობა ჩვენთვის განუყოფელი მოვლენად რჩება და რა-
 ჩვეს, ამისათვის აუცილებელია საღვთო წიგნების საფუძვლიან
 განმარტებათა შედგენა ქართულ ენაზე და დიდი ხანი საღვთისმეტყვე-
 ჳითი ღივირთვების შექმნა", - წერდა გამომგონებელი ქართველი
 პედაგოგი და საზოგადო მოღვაწე იპოპო მთავრიაშვილი.

სწორედ ასეთი გეგმა წარმოადგენდა "საღვთისმეტყველთა
 კრებულს".

აქ, ვინაშა ამგვარი სახის მასაღისა, დამუშავებდა კრებულ-
 კრისტიანობის ამისა და იმ წერილსა და ნაშრომს. დასაღვლი
 იქნება რჩევი ურთიერთშემაღვლებელი ძველი რჩევი კრისტიანობის:
 » docendo discimus“ /რის ვასწავლით, თავად განვიღ-
 წავლებით/ და » discendo docemus“ /რის განვიღ-
 წავლებით, ვასწავლით თავად/.

ვინებოდა, რჩევი "საღვთისმეტყველთა კრებულს" განაღვ-
 დობს "საქართველთა საეკლესიო მართლმადიდებელს", "მეტყველებელს",
 "ქრისტიანობის" და სხვა ქართველი საეკლესიო ურთიერთშემაღ-
 ვლებელი ფრაზოლოგიის და სინტაქსის დამუშავების არაღვით, ჯერ
 კიდევ შექმნილი საღვთისმეტყველთა საკითხის.

მაღვრისა ვუღვინით ამ წამოწმებისათვის სწავლითა საქარ-
 თველთა კათოღოლთა-მართლმადიდებელი ილია II-ს და მისი მანამდებელი
 ყველა სასწავლითი და სავითი პირი.

მ ა მ რ ე ბ ა,

წიგნიანი მთავარი პირები, ამდროისა
 პირველი მუშაობის სახეობის მცხეთის
 სასწავლითი სემინარიის რექტორი

საღვთისმეტყველო

ცნებები

საღვთისმეტყველო ცნებები

საქარმჯველეს საპატრიარქოს სრულიად საქარ-
მჯველეს კათალიკოს-პატრიარქი ილია II-ის საკს-
ნობილად აღკვეთს ქარმჯე საღვთისმეტყველო ღვთსი-
კონს.

"საღვთისმეტყველო კრებულნი" მანამიდგომი
იქნება ამ წამსმეტყველსა.

სხვადასხვა, გამომცემელი და ჟურნალ გამომ-
ცემელი ღვთსიკონსიტილი ამკრებულნი იქნება
საღვთისმეტყველო ცნებები, ქარმჯედი იმამგმინ-
ბა აგრეთვე სხვადასხვა ღვთსიკონსიტილი და ვნ-
ცკლომვედნიტილი ისეთი სახის მასალა, რამელიც,
ჩვენი ვარაუდი, მესაძლია გამომცემელი იქნას
ქარმჯედი საღვთისმეტყველო ღვთსიკონსიტილი.
ვმეტყობთ პირველ წიტილებს.

ღვთისმეტყველო, ღვთისმეტყველო, ღვთისმეტყველო

მასალა ამკრებულნი წიტილებიანი: სულიწმი-
დასა იმამგმინი, ქარმჯედი ღვთსიკონსიტილი, პირველ.
ი. ვნცესიტილი და პირველ. ა. მანინიტილი რედაქციით.
გამომცემელი "ქარმჯედი წიტილი", თბილისი,
1928 წ.

წიტილი რედაქციით, ქარმჯედი ღვთსიკონსიტილი,
პირველ. ა. ღვთისმეტყველი რედაქციით და გამომცემელი.
სახელიწიტილი გამომცემელი, თბილისი, 1961 წ.

საღვთისმეტყველო ცნებები ამკრებულნი
ანტილია პირველწიტილებს სახელიწიტილი ქარმჯედი
სახელიწიტილი სუმიწიტილი მსმეტყველი მსმეტყველი
მსმეტყველი.

წმინდან - არს სული წმინდი, დაუსაბამო და მიწვენი
ყოველი დასაბამიერითა; და დაბეძებულ
ყოველი, ღმერთი ცამითარგმნივნის: ხედავ
და ხვა /სულიან-საბა/.

წმინდა - არსება პირველსავე, უბუნავსი და მიხ-
ლი მიწვენი არსთა დასაბამიერითა, რამდენ-
ნიცა არსებენ მის მიერ /ნ. ჩუბინაშვილი/.

წმინდაობა - იმედიან ყოველი მიხედვით წინაგანმეგობრ-
ბისათვის, ვითარ ყოველსავე მიხედვით და
მედიკურებით აღავსებულ თავისითა მიხედვით-
თა და იმედიან /სულიან-საბა/.

წმინდაობის - სწავლა ღვთაებობისათვის და პატივისცემისათ-
ვის მისისა /ნ. ჩუბინაშვილი/.

წ მ ი ნ ა

მასალა ამოღებულია წიგნიდან: „Православни-
ая богословская энциклопедия“, под ред.
проф. А. П. Лопухина. Петроград, 1907, т. II
ავტორი ა. ჯაფარიძე
რუსულიდან თარგმნა ფილიპოვი
სალომე გვიარაძე

წმინდა - უბუნავსი სახელი, რამდენსავე უკავშირდება ადამიანს
გონის ყველა წმინდი და წმინდა სასურება, ღმერთის პირველს
სამყარო თავის ახსნასა და განმარტებებს, ღმერთს და
მიწვენი. მიწვენი ძველი მეცნიერებების საფუძვლი, მიწვენი მეც-
ნაწარმ ვი უნდასა ვხვდება, მათგან არც მეცნიერებებასა და

აჩუ ფილსოფიას ან ძალუძთ წარმეჭინინთ ღმერთი კაცობრიობის
სურვილ სახეობვლს.

მეცნიერება სინამდვილის კვლევისას გამოიყენებოდა ახსოვებ-
და ურთიერთსაპირისპირი მიყვადიხროვებას. მუნიციპალური მამოძრავე-
ბედა ძალუძებოდა ხან კუთხის სახეობის სიყარბეს მიყვადებოდა, ხან კი
მეცნიერებას. ^{მეცნიერება} მისე ხან ცხველებიყოფილი სიხეობით ადავსებოდა დედა-
მინებას, ხან კი დამეჭინებოდა მიყვადებოდა ავერანებოდა. წვიმიანი
მიყვადებოდა მიყვადებოდა კუთხილი მიყვადებოდა, ხანამოდა კი წაყვობის
დამინებოდას უძლიან ხელს. მუნიციპალური და ამირაველებს სიყვ-
ბედას, მიყვადებოდა კი დავადას სიხეობს და ანადგურებოდა მას. აღნიშნუ-
ლი სხვადასხვაობიანი მეცნიერებები გამოიყენებოდა დასკვნა მუნიციპალური
განმეჭინებოდას მიყვადებოდა და უარყო სიყვობის მიყვადებოდა რამე
მიყვადებოდას აჩუებოდა. ამიყოფილი მეცნიერება მიყვადებოდა
მუნიციპალური ფილოსოფიის მიყვადებოდას და დამინებოდას
მიყვადებოდას და უარყო დინებას და სიყვობის დამინებოდას გამოიყ-
ენებოდა, ფრანსიციანიფიციანი სიყვობის მიყვადებოდას მიყვადებოდა.

ფილოსოფია კი დავისი კვლევა-ძიებობას დავიდასხვა ხელ-
ძიებობილი ურთიანობის დამინებოდას მიყვადებოდას მიყვადებოდას.
ამის გამო იყო სამეცნიერო ნაშრომებოდა რეგულარული ურთი მიყვადებოდას და
ფილოსოფიების ფილოსოფიის მიყვადებოდას გამოიყენებოდა რეგულარული ამ ურთი სახ-
ეობის სხვადასხვა გამოიყენებოდას. ფილოსოფიის, სხვა დამინებ-
ობით ადავსებოდას მისდავსად, სიყვობით ურთიერთობით მიყვადებოდას,
მიყვადებოდა - სიხეობით, ამიყოფილი ილიციანიფიციანი ილიციანი რეგულ-
არობისადას და დამინებობით, რამე ამხეობით სახეობის, რამეობის
გამოიყენებოდასადა სამეცნიერო წარმეჭინებოდას, აჩუს ურთიერთი სიყვ-
ობით და ურთიერთი მიყვადებოდას. მამოძრაობი მიყვადებოდას იმი

ახუთი სრულყოფილი საბუ. მუნიციპის მიჯრენათა მიჯრენათა
 და ადამიანის სწრაფვამი მიჯრენათა მიჯრენათა მიჯრენათა
 ღვთაების ურთიან, მიღიან საბუ; მისი ყოველი აგრძობის
 დამიჯრენათა ბაგით შევიქსა და ურთიანებს და ურთიანებს
 ღვთიური ძალის მიჯრენათა მიჯრენათა / მიმიჯრენათა და
 განმეორებელი/.

ადამიანისავე ღვთაების ურთიანებისავე შევიქსი ისვე
 შევაქსა ღვთაების მიჯრენათა მიჯრენათა მიჯრენათა, განმეორ-
 ანა ისინი სამეორება და ახუ, თანდათანობით, ურთიანების
 განმეორება ანმეორება.

ღვთისმეტყველები ადამიანს განმეორების საიქსი, მიჯრენათ
 ცხა ღვთის შევიქსებისა, მიჯრენათ იმის მიჯრენათა, რომ
 უფრო ღვთის განმეორებისა და მიჯრენათ განმეორება ამ ნათესობ-
 ვის არსი, ხშირად ამხინჯებდა მას, მამა უფალი სრულყოფი-
 ღვთის რამ ამხინჯებელი ამხინჯით შევიქსა^ლ მიჯრენათ
 ურთიანებს ყველამისი ღვთისა. ამასთან, ამიქსივება, განმეორ-
 ბაების მიჯრენათ მიჯრენათ მიჯრენათ ურთიანების მიჯრენათ
 განმეორება მიჯრენათ და ურთიანებს მიჯრენათ განმეორება
 ყველა მიჯრენათ, მიჯრენათ სრულიად შევიქსამის ამხინჯებელი
 სულის ღვთისმეტყველნი ცხებთან.

ახუთი ურთიანების ნათესობის სინამდვილე ის იყო, რომ
 ადამიანის არასრულყოფილი განმეორება და უნას მიჯრენათ არ შევიქს-
 ნვეთ უნანი სინამდვილათა და ნათესობის სრულიად განმეორების
 ღვთაების არსი. მიჯრენათ მიჯრენათ, იქვე მუჯრენათის სინამდვი-
 ლე და მიჯრენათ ის არსი, რომ იქი ცხებებს ფუფი, ცხებელი
 ამხინჯებელი შევიქსამის ღვთის შევიქსების განმეორება სრული

ღა ცნობადი წარმოდგენა. ღმერთი აბსოლუტური პირუცნობაა. ღიღი-
 სკოლები იტყვიან, ეს განსაზღვრება მინაგან წინააღმდეგობას
 შეიცავს. პირუცნობა, "მი" აუცილებლად სასრული, დასაბუთებული
 უნდა იყოს. "მი" თავისი არსებობის ერთ-ერთ აუცილებელ პირუ-
 ცნობ "არა მი"-ს გუნდობის. საკუთარი "მი"-ს განაგრძება შენდ-
 ღება მხლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მას "არა მი" უპირისპირდება.
 ამრიგად, იმისათვის, რომ ღმერთმა თავისი თავი განაგრძოს და
 განდოს პირუცნობა, მას სუნდება რაღაც სხვა, თვისი არსობის
 მიპირისპირე სხვაყრფა. მაგრამ ამ შემთხვევაში იგი ვარგავს
 დამუკრებლობას და, ამდენად, ვარგავს თავის აბსოლუტურობა-
 საც.

ეს თვალსაზრისი შევნიშავთ საკუთარ დამაჯერებლად
 უღერდა და მტკიცური დგონილობადი მარტოვნი / მაღმრანში, ღუ-
 ნიღონი, მსსუეფი/ თავის განსაზღვრებებში არასდროს ხმარებ-
 და სიტყვა "პირუცნობას" ღმერთთან მიმართებაში.

მაგრამ რას ნიშნავს ღმერთის "პირუცნობა" და "მი"?
 ამ ღმერთებს ფსიქოლოგია სხვადასხვა მნიშვნელობით ხმარებს,
 მაგრამ აღმათ, სამართლიანი ეწვებოდა იმის თქმა, რომ "მი"
 ყველაღერ იმის ერთობლიობას გუნდობის, რაც უშუალოდ მი
 მუკრავს. "მი"-ს შესახებ აზრი არის აზრი იმის შესახებ,
 რაც ჩვენია.

"მი"-ს ასეინაირი განმარტებოდა ცხადდება, რომ სასრუ-
 ღი "მი" დამუკრებულა "არა მი"-ვი წარმოქმნით, განვიტარე-
 შით და მინაარსით. სასრული "მი" შეუღლებულა მუნიციპალიტეტის
 იყოს, მის განვიტარებავი მემუქმებებს ვარსამიყარს. ამდენად
 საკუთარი "მი"-ს თანდათან აცნობიერებს, მისი მუნიციპალიტეტობა

Handwritten notes in the left margin.

X

ვრცელდება. მასწავლებელი მიზნობრივად, ან სხვა რაიმე წესდებებს და-
დაშვებებისა და მოქმედებების ინტენსიურობა მოკლებულია, რად-
გან წესდები სივრცეში სხვა არაფერია თუ არა ნიღბი, არაფერია.
სამყაროს ყველაწინააღმდეგობის დადასტურება სასწავლოა.

უსასწავლო მიზნობრივი და დასა დასა, რამდენიმე თავისი ინ-
ტენსიურობით ყველაწინააღმდეგობა. მათემატიკურიც გამოდგება
ცვიკვების, რამდენიმე რამდენიმე, თუნდაც სურ მიტოვება, მიწა-
ზე მარტოვე უსასწავლო დასა რამდენიმე მოქმედებებს, მისი დადასტურება
აუცილებელიც გამოდგება მთელი სივრცეში. ასეთ რეალურ დასას
სამყაროს არ იცნობს. მას ჩვენ მიზნობრივი დავალებების.

ღვთაებრივი დასაზე წარმოებულს შესაქმენდაც უნდა გამოთ-
ვადობინოთ მისი სამი ნიშანი-თვისება:

1. აბსოლუტური თავისუფლება. ღვთიური დასა უწარმოებელია
ქმედებებს ან არ ქმედებებს, შეუძლია წარმოქმნას ყველაფერი,
რაც მის ნებას მოესურვება;
2. სამყაროს შემადგენელი ყველა საწყისი ღვთაებრივი და-
ლით არის შექმნილი;
3. სამყაროს მიმართება ღვთაებრივი დასისადმი არ უნდა
განვიხილოთ როგორც მოკვების მიმართება არსისადმი. არაწინააღ-
მდეგობა ყოფილი არ დასადაც იცნობს გამოხატულებას ან გამოკვების
ღვთაებრივი არსისა.

ადასწავლით აყალიბებს რაიმეს შექმნის იდეას, მასწავლებელი საფრ-
თი დასადასა და დასადას, რამდენიმე საშუალებითაც იდეას ახორციე-
ლებს, ვარა სამყაროდაც იდეებს. ღვთიური აზრი და დასა, რამდენ-
იმე არსობას ანიჭებს ყოველივე იმას, რაც რეალურად არსებობს.
ღვთიური აზრი წარმოებულს გონივრულ და თავისუფალ ცოცხალ არსე-

მას და ეს სასრული არსებობა უვითურნი ამ წარმომადგენლის ძალის
 ცხადყოფის, მიუხედავად და ვითარებამ. ამ ფაქტზე დაყრდნობით
 მოგვიწოდებ უვითობისათვის მიმართული ამბობდა: უმეტესად რამე საბი-
 უროს არსებობა დასრულებულია მიიჩნეოს, საბიუროს მიუხედავად
 არსებობას /მედიანურ საბიუროს მიუხედავად, 17,28/. ასე უკავშირ-
 ება ურთიანობის უვითობისათვის არსის რამე წარმომადგენელ - უვითურ-
 ნი ძალა და უვითური აზრი.

უმეტესად სრულიყოფის ცხადობა. ადამიანური აზროვნებამ
 მიუხედავად მასაღობ /იმიტომ, რაც მის საზომობადადგინება მიხარ-
 ვობით/, ადამიანის ცოდნა არასდროს უვითობისათვის არ არის,
 იგი მიუხედავად ვითარების მიუხედავად მესაბნელებს საბიუროს, ვითარებ-
 რის მიუხედავად სრულია მის არსით. უვითობისათვის მიუხედავად საბი-
 ების არსებობა ადგილობრივ, იგი არასდროს სარგებლობს ჩვენი
 მიუხედავად საბიუროსათვის ჩვენი დროის უკავშირებით.
 ამის გამო მოგვიწოდებ ამბობდა არ მიუხედავად აზროვნების
 უნარს. სინამდვილეში ვი ვითარების არაა ნიშნად მიხარობენ
 არასრულიყოფის სასრული აზროვნებამ. უვითური აზროვნებამ თვითვე
 იმდენი მასაღობს თავისი აზრისათვის, რამდენს უსასრულო მესაბ-
 ებობობებს, ყველა საბიუროებებსა და მიხედავად.

ვიწოდებ საბიუროების ურთიანობის ფორმალურად უვითობისათვის
 აზროვნებამს $\Sigma \epsilon \rho \nu \delta \eta \epsilon \zeta \varsigma$ -ს ურთობა. უვითობის სრულიყოფის
 ცხადობას მისი განუყოფელი სიყვარული ურთობამ, რაც საბიურო
 არსებობა მიუხედავად მიხედავად ნიშნობამ. ხშირად გამოი-

*/ ვითარებამ, ვითარებამ აზროვნებამ.

ქმედება აზრით, რომ სასრულ არსებობაში ბუნებრივად ვერ განვიხილავთ
 უსასრულო სიყვარულს. ადამიანი ვერ კმაყოფილებს ცხოველებს
 სიყვარულით, იგი თავის მსგავსება სიყვარულს უძიებს. მათა-
 სადამივ, უსასრულო სიყვარულით თავის მსგავს უსასრულო სიყვა-
 რულს უნდა უძიებდეს, მაგრამ უსასრულო მარტოა, ამიტომ მისი
 სიყვარულიც დაუკმაყოფილებელი რჩება. განიცხადებენ რელიგიის
 ამ საკითხს რძეობის საბუნებრივად, საბუნებრივად ნათქვამი წყევლები:
 არსებობსა და ურთიანი აბსოლუტური განსაზღვრებულა.
 ღვთაებრივობის არსის მიხედვით სისრულე განუყოფელი მიუკვმევება
 თითოეულ ღვთიურ სახეს, მაგრამ ყოველ მათგანს განსაკუთრებულ
 დამკვიდრებულა გააჩნია დანარჩენი სახეებისადმი, თავისი
 განსხვავებულ ურთიერთობა აქვს სადღეობასთან. აბსოლუტურის
 უსასრულო სიყვარული ღვთიურ სახეთა ურთიერთკავშირით ხორციელ-
 ება. ნებისა ავსებსუნეს სიყვარულით: *vides tunitatem, si
 caritatem vides.* * / სადღეობისადმი საბუნებრივად მიმართული
 აქვს რძეობის განუსაზღვრელი სიყვარული მის მიერ შექმნილი
 მიწიერი არსებებისადმი / იოანე 3,16; 14,16. /.

აბსოლუტურის ყველა ღვთიური ღვთებობა მისი საბუნებრივ-
 ვი საბუნებრივი განუყოფელია. რეალურად ადამიანისათვის სრულად
 წარმოუდგენელია აზრისა და გრძობის განიხილება, ასევე ღვთაებ-
 რივობის არსის ყველა ღვთებობა აბსოლუტურად ურთიანია.

რძეობის ურთი მიმართობა და ყოველ სრულყოფილია, ამიტომ
 იგი არავითარ ცვლილებას არ განიცდის. ის, რაც უცვლელია,
 დროის გვირგვინებებს არ უქვემდებარება და რაც თავისი აბსოლუ-
 ტური სრულყოფით ყველაფერს მოიცავს, თავისუფალია სიყვარულს

* ვხედავ საბუნებრივად, თუ სიყვარულს ხედავ.

მედიკუმენტებისა. მარტო, სხვადასხვა ფარმაცევტიკული მემ-
 ბრის სასრული არსებობის ძველი ღმერთის სრულყოფილებას
 წარმოადგენს, მათგან, მიუხედავად ამისა, ადამიანის აზრი მხო-
 ლოდ ყველაფერს იძენს წარმოადგენს პირველს სრულ კომპლ-
 ექტებს.

მედიკუმენტების გარდა, მათგან და გარდაცხადებულნი იმდროინდელი
 ექიმის ქვეშ დასვენება ამ რეპროდუქციის რეალური სინამდვილე /ნახე
 სიფრთხილე ადგილი/, ხოლო მათგან მრავალჯერ რეპროდუქციის და ფილ-
 სოფიკური აზროვნების ღმერთის არსებობის დამადასტურებელი თეო-
 რეტიკული მემორიალური დაიწყო. ადამიანებს, რომელთაც დაკარგეს
 ღმერთის მემორიალური, საციფრული ადრეობის მიუხედავად, სა-
 დას ყველაფერი ღმერთის უფროსი არსებობის მიუხედავად.

ჯერ კიდევ წარმართული ფილოსოფია /მიუხედავად არასრული
 წარმოადგენსა დამადასტურებლის არსებობის/ ადრეობის ღმერთის არს-
 ბის დამადასტურებელი რეპროდუქციის. ამის, უპირველეს ყოვლისა,
 სპირიტუალური და არსებობის საფუძვლიანი მიუხედავად. ამ დროს
 ჩვენამდე უსწრებელი ჩანს სხვა მიუხედავად. *Ἄριστον
 μὲν ἐστὶν ἄνθρωπον* /1,4;/. სპირიტუალური ფილოსოფია მიუხედავად,
 რომელი სრული არსებობის მემორიალური ფილოსოფიის უფროსი დას
 იმდროინდელი, ვინც პირველსა და უმარტობებს უძინებს. სპირიტუალური აზ-
 რით, ადამიანის მრავალჯერ მიუხედავად მრავალჯერ მრავალჯერ მემ-
 ბრის მემორიალური მხოლოდ უმარტობის გონებას, რადგან მემორიალური მი-
 ზანს მემორიალური ვერ წარმოადგენს. ადამიანი, თავად გონიერი
 არსება, უმარტობის გონების არსებობას უნდა უმარტობის და ყველა
 იმ უპირატესობის დამადასტურებელი, რომელიც ადამიანს აქვს მი-
 ნიჭობის სხვა უმარტობების მიუხედავად, უნდა ხვდებოდეს, რომ
 დამადასტურებლის დამადასტურებელი გონების საფუძვლიანი წარმოადგენს.

საკვრამცვს მიწაფის, პლატონის შრომებშიც ღმერთის მცოდნეობის
 დამამტკიცებელი უზარმაზარი მასალაა. პლატონის აზრით, რვაღურო
 სადგარით არ არსებობდა, იგი თავისი არსებობის აუცილებელი პი-
 რამბა იყო, უზენაეს სადგარს გუნდობობდა, სადაც იდებო
 იერარქიული სისტემის უმნიშვნელი. ამ სისტემის სათავეში ^{სიყვარული} მყოფი
 იყო იდეა, ღმერთის იდეასთან გაერთიანებული.

პლატონის მოძღვრებით ჩვენს გარემოცვაში სადგარშიც მყოფი
 რეზონი სიკეთის არსებობა აბსოლუტური სიკეთის რვაღური არსე-
 ბობაზე მიგვანიშნებს. მყოფობით სიკეთაზე, რამდენადაც მიწაზე
 ვხვდებით, ვაფორმირებინებს, რამე "არსებობს აბსოლუტური მშვენი-
 რება, რამდენიც სრულიად თავისუფალია ხორცოვლისა და ცრემობა-
 იობაგან. ეს არის მშვენიერება თავისთავად, რამდენიგანაც იდებს
 დასაბამის ყოველგვარი სიკეთაზე, მშვენიერება, რამდენიც უფრო
 და მარადიულია".

პლატონის მიწაფის, არისტოტელეს შრომებშიც უნდა ღმერთის
 არსებობის პირობებიც მტკიცებებს იდეა. მისი აზრით, წმინდა
 მადურია მხოლოდ ატფენციაა და მტერი არაფერი. მადურია რვაღური
 ხდება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მოძრაობის ფორმის იდეის.
 ფორმა მამოძრავებელი საწყისია. მაგრამ ჩვენს სადგარშიც მხო-
 ლოდ მადურისთან მტრეცვიდ ფორმებს ვხვდებით. გარშემო ყველა-
 ფერი მოძრაობა და ამავე დროს მამოძრავებელიც. ვერაფერს ვხე-
 დავთ იდეის, რამე მხოლოდ მამოძრავებელი იყოს. ამრიგად, მიწე-
 ბით რის სხვა მიწებზეა რიგი მოწყობა უნდა. მაგრამ მიწებზეა
 რიგებიც არ შეიძლება დაუსრულებელი იყოს. აუცილებელია უნდა
 არსებობდეს ძალი, რამდენიც ამოძრავებს და თავად არ მოძრაობს,

ვინმეა, აუცილებელია, რომ ჩვენს სურვილს თავისთავადი მადონის
 იდეა ჩამოვყდოს, რომელიც სხვადასხვა მადონა შეფასებებს უფრო
 უმარტივეს. წარმოადგენს. სწორედ ეს თავისთავადი, აბსოლუტური
 და უფროდი მადონა უმარტივია, რომელსაც ჩვენი გონება შეუძლებელს
 უშვარდობ, და განარჩევს ყველა დანარჩენი შედარებითი მადონ-
 საგან. / August. De Trinit. Lib. VIII. III /.

ნებისმიერი ავტორისთვის ეს დებულება განავრცო ანსელმ კენტერ-
 ბერის დროს /1033-1109/. რომელიც მადონის სხვადასხვა ხარისხი
 გვაფიქრებინებს, უბრალოდ, აბსოლუტური მადონის არსებობას,
 ასევე სიბრძნის სხვადასხვა საფეხურებს უსაზღვრო სიბრძნის
 ცნებაში. მიუხედავად და მისთვის, კონტრადიქციური და ცვალებად
 უმარტივესა არსებობა /რომელიც შენობებს ყოფილიყვენ და
 შენობებს არც ყოფილიყვენ/, გვანიძებს დავუშვათ უბრალოდ,
 უფროდის, გარდავადის არსებობა. ეს ყოფა უსაზღვრო სიბრძნე-
 ცაა და უსაზღვრო მადონა - ეს ყოფა უმარტივია. / Anselm. Mono-
 log. C 1-IV /.

იგივე ანსელმ კენტერბერის სახელმანაა დავაუშინებელი
 კიდევ ერთი, რეალისტური დებულება: უმარტივს იდეა სრულყოფილი
 არსებობის იდეაა, რომლის უმარტივესიც არა არსებობს რა. ერთ-ერთ
 მისთვის დამახასიათებელი ნიშნად ჩვენ მის ყოფას მივიჩნევთ.
 ეს რომ ასე არ ყოფილიყო, ჩვენ სხვა არსებობას წარმოვიგებდით,
 რომელიც პირველის სრულყოფილებას თავის ყოფას შეუვრთებდა,
 მაგრამ ამ შემთხვევაში იგი პირველივე გასილებით მარტა იდეა-
 ბობა. ეს დავუშვებელია, რადგან უმარტივს ჩვეულებრივ უმარტივს
 არსებობა უნარებში. ამისგან, უმარტივს უნდა გავიანჩოთ, რომელიც
 არსებობს. ასევე მიიჩნევს მას ის უბრალოდ კი, რომელიც ამ-
 ტვიცებს, უმარტივს არ არსებობს. / Anselm. Prolog. II /.

ანსელმის რეალისტური არსებობების წინააღმდეგ აღსაგა
 ბერი განვიხილოთ თავის მისთვის "უბრალოდის სახელმანაღმებელი".

განუღიანის მემორიის 30 კონტრბერნული თეორიათა წინააღმდეგ 30-
რეგ უფრო ძლიერად განლაშვრის თემა აქვინჯობა /1225-1274 წ. Sum
theol. Par. 1, qu. 2, art 1/.

თემა აქვინჯობის აზრით, ყოფა სრულყოფილები ნიშანი არ
არის, ამიტომ სრულყოფილები არსთან ერთად მისი მისაზრება არა-
ვითარ აუცილებლობას არ წარმოადგენს. თემა აქვინჯობი განაშო-
გადვბრა ავტოსტონესა და ანსუბინის კონსტრუქციას: ჩვენი სამუდ-
მივბით ვუბარებთ ერთმანეთს სხვადასხვა სატრებს, განუწყვეტლივ
ვხმარებთ სიტყვებს - "მეფად" და "ნაპლეზად". მეფარებინს ეს
მეფობი რაღაც maximum- ^{aliquid quod maxime est et}
არსებობას გულისხმობს. ამიტომ, ჩვენი რწმენა იმისა, რომ მუ-
ნებში ნამდვილად არსებობენ ფარდობითი სატრები, ამსაღუფრის,
ღმერთის არსებობის რწმენას მენიჭავს.

რეკარტე /1596-1650 წ./ ანსუბინისაგან დამოუკიდებლად
მეგობრება ახალი რწმენისგან არკუმენტი: მე არასრულქმნილი
ყოფა ვარ, მათგან ჩემი ვიფი სრულყოფილების არსებობის იტყვას
და ამიტომ იძულებული ვარ მივნიჭო, რომ ეს იტყვა მითანისა
არსებობა, რწმენის სრულყოფილებას ფლობს და რწმენისაგან ღმერთი
ვწმენება. რეკარტეს სხვა არკუმენტი: მე არათავისთავად ვვარსუ-
ბობ. ასე რომ არ იყოს, ყველანაირ /რისა წარმოადგენსა 30 მემორი-
ული/ სრულყოფილებას მივნიჭებ, მათგან მე ვიღაც სხვინს
მეგობრული ვარ და ის სხვა უმენავსი სრულყოფილებას. ეს რომ
ასეთი არ იყოს, მე, რწმენის ჩემი, ასევე მისი არსებობის მიმდებარე
ძნობას სრულყოფილებს ყოფაში დავნიჭებ. რეკარტე კიდევ იმი-
თავს ასამეფებს ღმერთის არსებობას, რომ ადამიანისათვის დამა-
ხანობებელია უსასრულობის იტყვა. ადამიანი, თავად სასრული

არსებდა, ვერ შევქმნიდა იმ იდეას, ვერსა დასრული საბიუროს ვან-
ნივთი მთავარნივთნი ამათ. მხოლოდ უსასრულო არსებობს შევქმნი
მთავარნივთი მისთვის ეს იდეა, ამიტომაც ვერ ვიძინებ.

ვასკარი, დავარდეს უმცროსი მანამდე /1623-1662/,
იგივე მთავარნივთნი იყო ღმერთის არსებობის ყველა ასეთი იდეა
დასაბუთებისა. მითხრობ, რომ ეს დეპრესიები არაფერ მხოლოდ მუ-
რავალი არასრულწლოები, არამედ პრაქტიკულია და მათი იდეა.

ღმერთის ყოფის დასაბუთების იგივე რეალობები, აზრები, სას-
წარმოები, მისთვისა და ურთიერთობის ისტორიული უძველესი. ამასთან-
და, მან შექმნა აღმაშენებელი სამხედრო იდეა და მათთვის
მთავარი: ადამიანის თავისი შექმნის იდეები, ვერსა და
იდეების დასაბუთების, არსებობს ეს არა ღმერთი, მაგრამ მან
აუცილებელია უნდა იხილოს რომელიმე ვანობები. უმცროსი დასაბუთება,
რომ ღმერთი არსებობს; ეს ასეა, მას საუკუნო ნებისება მთ-
ლი, მთავარნივთი შექმნილია ეს ვანობები არაფერს ვანობს.
ეს იდეა მან უმცროსი იდეები ჩამოაყალიბა: "მეტი ჩემი ვანობები
ვანობს იმისთვის, რომ ურთიერთობის ყველა იდეებზე ადვილად
მთავრები არაფერს ვანობს. უმცროსი ეს იდეები, რომ იგი
სიყვარული მისთვისა და ამისთვის შექმნილი".

მისთვის /1627-1794/ ყველა იდეების ცნობილი სამხედრო-
ნივთი ამიტომაც ვანობს ღმერთის ყოფას: აუცილებელია, რომ ვინმეს
მთავარსა და ადვილად ყველა იდეები. რამდენი შექმნილია
არ უნდა იდეის ადამიანის შესაბამისობის, მან დასაბუთების
მთავარნივთის ვანობები და იმასაც შევქმნი, შევქმნი-
ლი იდეები რამდენი შექმნა, ვანობს სხვა მთავარნივთი რომ არ
ჩამოაყალიბდა მათ /მთავრების ამ ვანობი/. აქვთ სამხედრონივთი,

ბიბლიოთეკის ასპირანტა, რომ არსებობს მარადიული სიბრძნის ცნება, რომელიც ძვეს ყველაზე ადრე უნდა იყოს, ხეობისა და პირველი-ცოცხალი პირველსადაც სავსეა.

ბიბლიოთეკის სხვა რეზერვები ასევე: რეზერვები ვრცელდება სრულყოფილი ყოფი, ყველა რაიმეხნის არასრულყოფილებითა და მუცადი და ნაკლებად არყოფას უახლოვდება. მუცადი რეზერვები, რომ არასრულყოფილი, ის რაც არყოფის ციფრულია, არსებობს, სრულყოფილი კი, რომელიც არაფრისგანაა დამოკიდებული, - არა.

ბიბლიოთეკის სახელგანთქცილი მონიშნული რეზერვები /1651-1715/, რომელიც მთელი რიგი საღვთისმეტყველო საკითხებში ვერ უძახებდა მას, რეზერვის ყოფის მტკიცებებს მონიშნულია და მუცადი და უახლოვდება თავის მუცადებს: ჩემი გონების მუცად-გონილი იღვებს და "მე" მრის სხვადასხვა ცნებაა. მე ვიფიქრებ და ხშირად ვცდები, იღვებს კი ამსრულყოფილი ყველაფერი და უფიქრი არაა. ამ იღვას სიბრძნე ჩემი არყოფის მუცად-ვაშიც კი სრულიად უფიქრი რაიმეხნითა. მუცადი რეზერვები, რომ ეს იღვებს გარე პირველებს მიერ იყოს მუცადი. გარე მონიშნული კონტრინტინი, ცვლილებები და წარმავალი არაა, - იღვებს კი საყვარელია, მარადიული და უფიქრი. მე არ მუცადი ვიფიქრებ ვიფიქრებ რაიმე რაიმე ყოფი, რადგან ის, რაც საყვარელია და მარადიული, მუცადი რეზერვები არ არსებობს და მყოფობებს ის, რაც ცვლილებები და წარმავალი. აუცილებელია უნდა არსებობს ისევე რეალური რამ, რაც ჩემს იღვებს მუცადობა, რაც ჩემი მარადიულობა და ყოველთვის ჩემიაა, მონიშნული კი, რომ მასზე არ ვფიქრობ, და მარადიული, მუცადი ის რაცაც მე არა ვარ, იგი ჩემთვის უფრო ახლოვდება და იფიქრება, უფრო ჩემი საყვარელი ყოფი. მე ვფიქრობ, რომ ესევე საყვარელი, მარადიული და მან უფრო მყოფობს რეზერვები.

ღანძინი ცხადია ახალი დედასაზრისი მემკვიდრისა ვერცხვითი საჯ-
მით საფუძვლის კანონიერი დასრულებით: ჩვენს დარღვევი მიყვანილი საჯ-
ნიანი მემკვიდრის და კანონიერი მემკვიდრის არიან. არა დასაძინიანი ნსუთი,
რაც უფროსად და აუცილებელია დახილვა მათ არსებობას. მემკვიდრის
სახე იცვალა, იმითავე და სხვადასხვა მანქანიერი მემკვიდრ-
ნიანი. ასეთი ცვლილება საფუძვლიანი დარღვევილი სადამართისა
აუცილებელია საჯმით საფუძვლის ძირს და ეს საფუძვლიანი ნსუთ
სუბსტანციისა უნდა ვუძინოთ, რამდენიც თავისთავად უკვე საჯმით
საფუძვლიანი წარმართვიანი და ამითვე დარღვევილი და აუცილებელია.
ამი მემკვიდრისა დარღვევილი უნდა დანაშაულებიანი არსებობა სწორად ამ
კანონიერი მემკვიდრის / რამდენიც უნდაც დასაძინიანი / და არა სხვა რამდენიმე
სადამართისა. ღანძინი ცხადია ნსუთი იქნება, ხომ არ მემკვიდრისა ასეთი
არსებობის დარღვევილი იქნება წინააღმდეგობის და მესაძინი
იყოს თუ არა იგი.

ღმერთის უნდაც მემკვიდრის უფროსი მემკვიდრის მემკვიდრისა
ღანძინი ცხადია დანაშაულებიანი ნსუთისა მემკვიდრისა ნიუტონისა და
ჯარჯისა. ნიუტონის ასე მსჯელით: პრინციპის მიმართა მხარე
მისი მემკვიდრის ძალიან რამდენიც დანაშაულებიანი, ნსუთი მემკვიდრისა
დასრულებიანი. მათ მემკვიდრის მიმართა მემკვიდრისა იქნება
ხელი სუბსტანციისა, რამდენიც მემკვიდრისა პრინციპის მიმართა
მათი მემკვიდრის დანაშაულებიანი. ჯარჯის დანაშაულებიანი და სხვადასხვა
სუბსტანციის დანაშაულებიანი მანქანიანი და იქნება დანაშაულებიანი, რამდენიც
დარღვევილი და სხვადასხვა უსაძინიანი, ასეთიანი, რამდენიც მათ სუბსტანციისა
ვინ ჩანდა მათმემკვიდრის მიმართა სადამართისა, ამითვე დანაშაულებიანი და
სხვადასხვა მემკვიდრისა უსაძინიანი სუბსტანციისა - ღმერთის დანაშაულებიანი.

მე-18 საჯმის მემკვიდრის ნახევარისა, არისვე მემკვიდრისა
ღმერთის არსებობის დარღვევილი დანაშაულებიანი სუბსტანციისა მემკვიდრისა არ-
სუბსტანციისა: "მემკვიდრის, ამანქანიანი და სხვადასხვა

ლუთისძეუცყვეძეების სახეების

ფეოდალური წესრიგის საწყისები

ამი რუბრიკით საფეოდალოებზე ვსაუბრობ
მეფრავს ქვედრობიდან უკლებლივ მამათა
და ფეოდალიზმის წარმოშობა.

ფეოდალიზმის აღმშენებელი

ფეოდალიზმის აღმშენებელი

წინამძღვრად წარვსთავებ ამ რუბრიკის ფეოდალიზმის სასუ-
ღიერო მიხედვით, რომელსაც შევძენდა "ვარაუდებისა
და ნიშნების" ცხვენება ვსაუბრობ.

ამი სურსათის მიხედვით მიხედვით შევძენდა ვსა-
ბი მთარგმნელის ვინაობაზე მივსწავლავთ რუბრიკის
კამათი.

ავტორის მიხედვით მისი მიხედვით ადგილი
უფროსად ვსაუბრობ იმის შესახებ ანუ ადგილი და ნიშნის და-
მასკის. მისი მიხედვით ვსაუბრობ ვსაუბრობ მიხედვით
და უმრავლესობა მისი მიხედვით ვსაუბრობს ავტორის
/რუბრიკის, მისი, ვსაუბრობს, ვსაუბრობს, ვსაუბრობს,
და მისი/.

წინამძღვრად ვსაუბრობ ვსაუბრობ ვსაუბრობს მიხედვით
არის რუბრიკის "ავტორისაზე" და ვსაუბრობს, რუბრიკის
ადგილი მისი ვსაუბრობს მიხედვით. ამი მიხედვით
ვსაუბრობ ვსაუბრობს სახელით ვსაუბრობს.

წინამძღვრად სიყვარული ავტორის მიხედვით ვსაუბრობ
ავტორისაზე, ვსაუბრობს, ვსაუბრობს, რუბრიკის მიხედვით
ვსაუბრობს წინამძღვრად მიხედვით ავტორისაზე ნიშნის
დასაუბრობს, და რუბრიკის რუბრიკისაზე - რუბრიკის
წინამძღვრად. ამი სიყვარული ვსაუბრობს და, ავტორის
წინამძღვრად, ვსაუბრობს და ვსაუბრობს, რუბრიკის
ვსაუბრობს რუბრიკის რუბრიკისაზე, ხელის ვსაუბრობს
რუბრიკის ვსაუბრობს რუბრიკისაზე, ვსაუბრობს-საუბრობს.

ქრისტიანებში. მრავალწივერთიანებში კიდევ თავის მიხედვით იყრდნობა
 სამი ჯგუფად: ქაღალდებში, მწიქლებში და ეკონომიკურებში. ან,
 სწორედ ესენი იყვნენ სხვა ხალხებისათვის მრავალთა წივერთა
 თავიანთსებებისა და მსახურებში მამობითავერებში და მასწავლებ-
 ლებში, ახლა კი ვინახოთ ადამიანთათვის ჩამოვლინი ცხოვერებენი ფრე-
 მარნიებში და ჩამოვლინი სიყრუობა.

ქაღალდებში, ჩამოვლინიც არ ცხოვერნი ფრემარნიც წივერთა,
 ისე დაბნეულებში არიანი, სფიქსიას აწივერებენი და მწიქნილი
 სწამით მწიქნილინი ნაცვლად. ისინი ქრისტიან ცის, მიწის, ზღვის,
 მიწიარის და სხვა სფიქსიანებშია და მინათებშიც გამოსახულებებს
 და ცხოვერებშიც იტამენ, წივერებშიც უწივერებენი და ეთავიანებნიანი
 მათ. იღვნიდაც დაჩაჯობენ, ქურდებშისაცანი იცავენ, არ კი უწ-
 ყნიანი, ჩამი ყრვანი დაბეველი მწიქნი დასაცავებ და ყრვანი მწიქ-
 ნილი მწიქნი მწიქნილიც. მათ, მუკი წივერებში ვერმედილებელ
 არიანი თავიანთი თავის დაცვისა, ჩამოვლინიც მწიქლებენი სხვის მწი-
 ლებშია? ასე ჩამი იდრად მწიქლებარნი არიანი ქაღალდებში, ჩამ-
 მივლინიც ეთავიანებნიანი უსულთ და უსარგებელთ ქანცავებებს. მუნი
 ეს სფიქსიანებში ხომ ხრწნადი არიანი, მწიქნი, ჰიქსი, მუკი მუნი
 სფიქსიანებში ხრწნადი არიანი და ჟამითა ცარდუვადობას მიჩიქნი-
 ბენ, ჩამოვლინიც მწიქლები ისინი წივერებშიც იწივერებენი და მუ-
 მუნი სფიქსიანებში არ არიანი წივერებში, მათ მათ ჰაფიქსიანებში
 მწიქნილი ქანცავებებში ჩამოვლინი არის მწიქნილი წივერებშიც იწიანი
 სახელებებში?

ახლა კი, მწიქნი, ცარდუვადობა მუნი ამ სფიქსიანებშიც, რათა
 დავამიჭვივოთ, ჩამი ისინი წივერებში კი არ არიანი, არამედ
 ხრწნადი და ცვადებადი, არარანსაცანი წამოვლინილი ფრემარ-

რწმუნე ანსვებულნი უმეტესნი ნებნი, რწმუნე ანს უბრწუნე, უცვაღე-
 ბედი და უბრწუნე, ღვთის კი გვრწმუნე გრწმუნევი და, რწმუნე ბრწუ-
 სურვილი, ისე ცხადნი და მარტოვი. ახლა კი, სწორიწმუნე მესამე
 ვიწმუნე.

ისინი, ვინც ცას მიიჩნევი უმეტესად, ცხადნი. ჩვენ ხში-
 ვბრწუნე, რწმუნე ცა ცვაღებოვი: მიძრწმუნე ცარწმუნევი კან-
 ნი და ბრწუნე ნაწმუნევი მესამე, ვარსკვლავები მიძრწმუნე-
 ბენ ცარწმუნევი წმუნევი უმეტესნიწმუნევი ცარწმუნევი მიძრწმუნევი
 დაბრწუნევი, ცარწმუნევი ადრწმუნევი ადრწმუნევი, უმეტესნი ჩა-
 რწმუნე, მიძრწმუნე მიძრწმუნე და რწმუნე მიძრწმუნე მიძრწმუნე-
 ცხადნი მიძრწმუნევი ცარწმუნევი და მიძრწმუნევი შამი. გრწმუნევი ეს ხრწ-
 მად ბრწუნევი მიძრწმუნევი, რწმუნევი დაბრწუნევი უმეტესნი მიძრწმუნევი. მიძრწმუნე-
 თმუნე ანსაბრწუნე ანს ცარწმუნევი მიძრწმუნევი სარწმუნევი.
 ისინი უმეტესნიწმუნევი სარწმუნევი მიძრწმუნევი ცარწმუნევი კან-
 ასწმუნევი სარწმუნევი კი უმეტესნი მიძრწმუნევი. მიძრწმუნევი კი დასარწმუნევი
 აქვი და დასარწმუნევი. აქვიცი ცხადნი, რწმუნევი ცა უმეტესნი კი ან-
 ანნი, ანსაბრწუნევი უმეტესნიწმუნევი მიძრწმუნევი. ცხადნი ისინიც, რწ-
 მუნევი მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი უმეტესნი. მიძრწმუნევი ხში ადრწმუნევი-
 და მიძრწმუნევი და მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი. მიძრწმუნევი სურწმუნევი მიძრწმუნევი-
 ვიწმუნევი სარწმუნევი მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი და უმეტესნიწმუნევი. მიძრწმუნევი-
 წმუნევი მიძრწმუნევი, მიძრწმუნევი დასარწმუნევი მიძრწმუნევი უმეტესნი.
 მიძრწმუნევი, მიძრწმუნევი ადრწმუნევი მიძრწმუნევი /ცარწმუნევი/ ადრწმუნევი
 ადრწმუნევი. მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი, მიძრწმუნევი
 ისინი და მიძრწმუნევი გრწმუნევი მიძრწმუნევი. მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი ადრწმუნევი
 და სხვა სურწმუნევი მიძრწმუნევი, მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი სარწმუნევი,
 მიძრწმუნევი და მიძრწმუნევი, მიძრწმუნევი ადრწმუნევი მიძრწმუნევი მიძრწმუნევი...

სარცხველთა მიხედვით ადასტოვებს. იგი ურთ-ურთი ვარსკვლავთა
 და მზის მიხედვით მიტოვან ცასთან შედარებით. დაშინებულსას არ
 ვაძიებულს არავითარ შემთხვევაში და არა აქვს არავითარნი თავისუფალი
 ძალა. ამიტომაც მისი უმეტესად არ არის ჩავთვალთ, არამედ
 უმეტესად მიერ შექმნილია.

ცდებთან დაკავშირებით, რამდენიმე მთავარს მიიჩნევენ უმეტესად.
 მთავარს იძულებს ვარსკვლავთის ვარსნი, იცნოს სახეს და ვა-
 დასადასტოვებს, ჩადის და ამიტომ ადასტოვებს სარცხველთადასტოს.
 იგი მიტოვან მისთან შედარებით, ადვანსადონა და ვანდევადონ,
 მისთვის მისთვის არაა. ამიტომაც მთავარს უმეტესად არ არის
 მიიჩნევიან, არამედ უმეტესად მიერ შექმნილია.

ცდებთან დაკავშირებით, რამდენიმე ადასტოვებს მიიჩნევენ უმეტეს-
 თად, რადგან დაკავშირებით უმეტესად ვარსკვლავთის ვარსნი:
 იცნობენ, იცნობენ და მზისთვის ჩინაადასტოვებს თავისთან
 სურვილისა. ხან მიტოვნილია ადასტოვანი, ხან მიტოვნილი, უსაფრ-
 თადსა სასმელი, სასმელი და სასმელი, მისთვის მიტოვანებს იგი,
 მისთვის ცნობებს, ვინაადასტოვებს მიტოვან. იმანდას, მიტოვან,
 ვანდას დას, დასთან იგი მიტოვანადონის ცნობ; სურვილის
 მიერ, მიტოვან, ურთი სიფრთხილ, სიფრთხილს მიტოვან. ამიტომაც
 ადასტოვანი უმეტესად არ არის ჩავთვალთ, არამედ უმეტესად
 მიერ შექმნილია.

ასე რომ დიდად ცდებთან უარსკვლავთის, რაცა თავის
 სურვილს ვანდასად სურვილის და უსაფრთხილს, მიტოვან
 ადასტოვებს და ვანდასად ადასტოვებს მათ უმეტესად.

აქლა ვარსკვლავთ მზისთვის. ეს ხალხი, რამდენიმე თავის
 თავი უარსკვლავთ ვანდასადონად მიიჩნევიან, უარსკვლავთის უმეტესად

ქცევადი - დანაშაულებანი, გვერდობა - დედასთან, საჭირად-
 ქცევადი - ანტიკონსტანტინეანული და კონსტანტინეანული - სუბიექტუალური, მათგან
 შევუძენია მრავალი მკვლელობა: დიმიტრი, ქვეთოსი, ამილახვარი, ჯერაძე,
 აპოლონი, ანტიკონსტანტინეანული, კონსტანტინეანული, კონსტანტინეანული,
 მინიკოსი, რადიკალიზაციის, საკონსტანტინეანული და ცხრა ქალიშვილი, რომელ-
 თაყ დიმიტრის ვაჟი. განიხილეთ მკვლელობის მიხედვით. ადამიანებში
 ყველაფერივენი მათგან მათ, ხეობიანი მრუშები, მათგანვენი და
 სხვათა მრავალთა საშინელოთა საქმეოთა მიქმეობის თაყიანთი ღმირ-
 თების მიხედვით. რამდენი მკვლელობა ღმირთი იყოს მრუში, მათგან-
 მიქმეობა, ანდა მათგანვენი?

ღმირთად აღიარებენ ვინმე ჰეგელსი, კონსტანტინეანული, რომელიც
 ამიქცევებს რკინას და მიქცევს ხორბალი, მიქცევს საჭირად გუ-
 დისათვის, კონსტანტინეანული, რომელიც მკვლელობა ღმირთი იყოს კონსტანტინეანული-
 ვით და დამამკვლელი.

ღმირთად მიიჩნევენ ჰეგელსი, გრძნობათა ამიქცევს და ქურდი,
 კონსტანტინეანული და კონსტანტინეანული, კონსტანტინეანული და მათგანვენი. ასე რომ
 არც ის მკვლელობა ჩანთვალის ღმირთად.

ღმირთად აღიარებენ ისინი ასკლეპიოსს, რომელიც ვინმე
 და ამიქცევებს ნადირებს, აქცევებს საღებურებს და ამით საჩივს
 მიქცევს. დამამკვლელი გონიერების ხელით გვესმის მიხედვით დას-
 ცა მას და მიქცევს. საკონსტანტინეანული, კონსტანტინეანული ღმირთი იყოს
 და მიხედვით თაყს ვერ აარბი, სხვებს რამდენი მკვლელობა?

არსის წარმოდგენილია მიქცევს და რამდენი ღმირთად, რომელიც
 დიმიტრისთვის აღიქვით ხორცილოთ და თაყს მსგავსათა მი-
 მარს. მან აცხადებდა ანტიკონსტანტინეანული. იგი მკვლელობა ჰეგელსი და გონთ
 უსუსურია ერსში. რამდენი მკვლელობა ღმირთი იყოს გონთთვის
 აცხადებენ, მიქცევს, დამამკვლელი ან მიქცევს?

ბიზნისებს წარმოადგენენ ისეთი უმცირესობა, რომელიც მარტავს
 ღარიბს მრავლებს, აწიბს მიწვევრადეობის მიხედვებით, სხვისი ცოდნ-
 ბის ვადამიბინებელი, მისაგი და რეკორდირი. მორთს იგი მრავანებშია
 მიკვლეს. თუ ბიზნისებს სიკვდილისაგან თავის დახსნა არ შეუძლია,
 შეუძლია იგი და მიწვევრადე, რეკორდის მიხედვებითა, უმცირესი ყო-
 ლი იგი იგი?

შეწყვეტს წარმოადგენენ უმცირესობა, რომელიც მკვრივია,
 გიჟებია და სიკვდილს მივლიებს ხოცავს. იგი ცუცხლში მივარებია
 და დანიშნულია. რეკორდის მიხედვებით უმცირესი იგი მიწვევრადე,
 მივლი-
 ბის მიკვლელი, ანდა მივსაძიება ვინა ცუცხლი მივრჩის უმცირესი?
 სხვის რეკორდის მიხედვებით იგი, ვისაც არ ძალიან თავისი თავის
 მივლია?

აპოლიტის წარმოადგენენ რაყი უმცირესობა, რომელიც ავარებს
 ისრებს და მიწვევრადე, მიკვლელი - ვითარება და მივლიება, იგი უმც-
 რასწარმივლებელს ადამიანებს სასყიდლის ფასად. ასე რომ ყვე-
 ლა სიკვდილსავე ურთავს, უარმიბი აწიბს. შიდა, ხომ არ შეუძლია
 უმცირესობა ჩინივადე რაყი, ანდა ვითარება მიკვლელი არსებია?

აპოლიტის და მიწვევრადე უმცირესობა არმიბი, იგი მიწვე-
 ბირება და ავარებს მიწვევრადე-ისარს. ასე რაყივებია მიწვევრადე
 ყველამ ძალიან მიწვევრადე, რადა იწინივადე იწვევრადე და მიწვევრადე. თავად
 ვინსაყვით: ამა უმცირესი მიწვევრადე უმცირესი მიწვევრადე და ძალიან
 ურთავს ყველამ მიწვევრადე ვადეს?

აფორმირებისავე იწვევრადე უმცირესობა. იგი ხან არსებია მიწვე-
 ბირებს, ხან აწინივადე, ხან ადამიანსა, ხან ვითარება ვინსა და
 მათი სიკვდილის ვადე მიწვევრადე, ვადებს თავის საყიდლს, შიდა

հարկն անկատարն. ճամոռնսցորոնս արտնոսն Յերևոյեանցնս ճան.
Յանցնոս, Յեղոս, անսօջ ըրրոն սոստըրը? - ըմբոտար ճանոռո-
Յոյնցն Յեղոս, Կրքմոռնսմիջոյնցնս ըս Յեղոս յարն.

արտնոսն ճանոռոՅոյնցն մոռնարոյ ըմբոտար, իրմեղոս մոռնոս
սայտարմա յայմա, Յոռոս, իրոյն յնոս ոճոյնոսն սոսանոսնցնոսն-
ոյնս մոյնցն ըս նարոյնոսն ցրոյնարմա արնցնոսն, իրմեղոսն Յեղոն
Յոսն.

մոռնար անոն մոսոսն, ցրոյնար սանարոսնցնոսն ըս մոռն ցո-
սոսն մոսոյնցն, Յեղոս, Յերմոյնցն տարոսն ըմբոտար, իրմեղոս-
Յոյնցն սայնոսն, արն ըրոնս ըսարոսն. տանս Յեղոնոսն ոյնցն մո-
ոսն. հարոսն մոռնար յարոնոսն, յնմոնցնցնոսնս ըս ցոյնցնս,
մոռնարցն ցոսն ըս ըրոսմոնցնս տարոսնոսն սանարոն սայնոյնցն.

ՅեղոսՅեղոյնցն յոյնցն յոյնցն ըս յոյնցն արոսն ան
տարոսնոսն, ցրոյնար սոսն սոսնցն յոյնցն տարոսնոսն. ոսո-
նո յարոյնցնցնոսնս ըս Յերմոյնցն մոսոսնար յո արն ճանոռոՅո-
յնցն ըմբոտար, արմեղոն ցրոյնս ըս եմեղոնոսն յոյնցն ցոյնցնցն
սոսնարոյնցն ըմբոտար, սայնցն ըմբոտար մոնոնցնցն մոյնարոյնցնս
ըս մոտ նարոյնցն, սոյնցնոսնոսն նոյնարոն ցրոյնցնցնցնցնոսն իտարոյն
մոտ ըս ըրոսմոնցնս արնցնցն ցրոյն ցոյնցն ցոյնցն ճանոռոնցնոսն
սոսնցնարոն յմոսոսնոսն. ոսոնոն յոյնցնցն ցրոյնցնս անմեղոյնցն
ոսոյնս, իրմեղոսն Յեղոսն ըմս ըս մոյնցն ոսոնոսն. ոսոյնս
յմոնսն յարոսն սայնարոն ըմս ցոյնցն. անոն ցոյնցն տարոն յայնոսն,
ոյնցնոսն յոյնցն ոսոյն ցոյնցն սոնոնոն մոյնցնոսն ըս ոսոնոնոսն
ըյնցն ըսոյնցն¹, մոնցն ցոյնցն ոյնցն մոնցն, սոնցն արն ցոյնցնարոն

¹ ՅեղոսՅեղոյնցն սոնցն, իրմ ցրոյն մոյնցնցնցնցն մոյնցնոսն
սոյնցնոն նարոյնցն, մոյնցնցնոն սոսնցնցնցնցնցն մոնցն.

მრჩობა და არ ემყარა ფიქსირებულს. ასე რომ ისინი ვერ შეძლეს დახმარება
 მიეცათ. ასევე ფიქსირებული ემყარება მსგავსი ვერ
 შეძლეს დახმარება და. მათი ძმისმკვიდრის ფიქსირება, რომელი
 ღირს შეძლებს მსგავსივეს მრჩობა და ისინი, ვერ შეძლეს ეხსნათ
 თავი სიკვდილისაგან. ამ, ასე უბედურებად არიან წარმოდგე-
 ნილი და დახმარებად უბედურად უბედურებად მათი
 ღმერთები. ამიტომაც, ამ ღვადასაძრისით, ყველა სხვა ღმერთთან
 შედარებით მეტად ცოდვიან უბედურებში, რომლებიც მათ უფრო
 ცხველებსა და წარმოდგენენ ღმერთებად. მათგანთი მათგანთი
 აღმერთებს ცხვენს, მათგანთი - მათს, მათგანთი - მათგანთსა და
 ცხვენს, სხვანთი - ყველა და უმრავლეს, ძველსა და ახლს. უბედურ
 სხვებში ღმერთად მიიჩნევიან ნიანთს, სხვებში - ვადას ან ძაღლს,
 სხვანთი უბედურ მათგანსა და მათგანს მუ ახსნიან. მათგანთი სხვასა და
 ნიანთს, ასევე და სხვა ამგვარ შენაქმასა და რომელი წყნობენ,
 არც უბედურნი იმ საცხობად, რომ შეუძლებელია ღმერთების
 ძადა მისადაც და იმ სურვილებსა და ნაყოფს, რომელიცა და ახსნიან,
 წყნობენ და ჭაბუნი ადამიანებში და რომლებიც განხრახნავენ არიან.

იმდროს ცოდვიან უბედურნი, უბედურნი და ბედნიერი,
 რომელიცა და მათ ასევე ღმერთები, ძველებს უბედურ და აღმერთებ-
 ზენ უბედურებასა და უბედურ ვერსებს. ცხველებში ვარ, მეფე,
 რომელიც ვერ ხედავენ, რომ ხედავს მათი განმარტობის და განმარ-
 ტობისაგან, ანდა, მეფისაგან ჩამოსხმული ვერსები ძველებ-
 შიან ჭაბუნი სურის განმარტობის და ნაყოფებშიან, რად არ ასევე იმ
 ადამიანებში, რომ ვისაც ვერ დაუცავს საკუთარი თავი, ის ადამ-
 იანისთვისაც ვერ იმჩინებდა და ღმერთიც, რასაკვირვებელია, ვერ
 იმჩინებდა. ეს არა და, უბედურება, ბედნიერება და უბედურება

ღიანისა, კუთილის ადგილები და მონათესავე ადგილები, ხოლო მათი
 ღმერთების სახეების კი უსამართლონი არიან და აქედან განი-
 პინარე, უსამართლონი არიან ღმერთების. მრავალთა სიკ-
 ვდილთა და უწინდურთა მისთვისად წარმოდგინდებიან მათთვის
 თავიანთი ღმერთები. და ეს ღმერთები და მათი ამბები განი-
 ნიღიან, მაშინ ისინი არც არსებულან სინამდვილეში, არამედ
 არსებულან მარტო მათი კაცთა სიფრთხილით, ხოლო და ისინი სინამ-
 დვილეში მყოფებიან, მაშინ ამგვარად მოქმედონ და განმარტდნენ,
 მანც ვერ მიიჩნევიან ღმერთებად. და აღვთქვამოდ არიან წარ-
 მოდგენილი, მაშინაც განმარტნილი არსებობენ ყოველნი და სხვა
 არაფერი.

ამრიგად, ცხადია, მეფე, რომ მრავალღმერთიანობა სრული
 გაუგებრობაა და განწირულია დასაწყობად. განა შეიძლება
 ღმერთი ერთი კერძი, რომელიც სხვისთვის ხელეობა, თავად კი
 ვერაფერს ხედავს. ხამს რამენა მხოლოდ უხილავი, ყოველსმხი-
 ველი და ყოველსშევიქმენელი ღმერთისა.

ახლა კი, მეფე, გადავიდეთ იუდეველებზე, რათა დავი-
 ნახოთ, და რას ფიქრობენ ისინი თავიანთი ღმერთების შესახებ.
 ამრავალნი, ისააკისა და იაკობის მთავრად აღიარებენ იუდეველი
 დასახლებენ ევროპეში. იქიდან ისინი განიფრთხილან ყოველ-
 ძლიერმა, დიდი ღმერთმა მათი სჯულისმდებლის მიხედვით მეფე-
 რებო და მრავალი სასწაულით დაამტყნა ისინი თავის ძალიან-
 დებში. მაგრამ ეს განუსჯელი, უვიცი და უმადური ხალხი მთ-
 რად მანც წარმართთა ღმერთებს ემსახურებოდა და მათთან გაგზა-
 ვნილი წინასწარმეფეველებსა და სჯულისმდებლებს ხოცავდა. ხოლო
 ყვეს ინივე ძემან ღმერთისამან დედამინათვე მოვიდინებოდა, მათ
 შეუწყობდა ყვეს იგი, რადგან მისთვის რომელიც მთავარს - პირა-

ფებს, ჯვარზე გაკვრა მიუხაჯებს და უსიყვარულოდ ჰქმნის ეს
 ავი სავსე, მიუხედავად მის მიერ უმნიშვნელო მიწავალი სიკვდილსა
 და სასწაულებილსა და დანდუპნენ კიდევ თავიანთი უსამართლო-
 ბისა გამო. ახლა, მართალია, უთავდასებნიან ერთ, ყოველადღივე
 ღმერთს, მაგრამ არა გონივრულად: ავი უარყვებს მათ ქრისტე,
 ძე ღმერთისა, ამიერიდან ისინი უმართლებულნი არიან წარმართთა
 მსგავსად. ყველამართლებასთან ახლეს მიტოვებოთ ან მიუქვეთ თავი,
 მაგრამ განა ღვინოვე არ განაგებებს ეს ყველამართლება? აი, რეგო-
 რისა იხრევერთა რწმენა.

ქრისტეანებო ან მიტოვებო უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესა-
 გან. ესე არს ძე დიდებულნი ღმერთისა უბუნავისა, რამდენიც სუ-
 ლნიწინიონს მიუვივობით ცოდან დედამინებაზე ჩამოვიდა ხსენისათვის
 ადამიანთა მიტოვებისა, უბინლო და უმარლო ქალწულისაგან მობილ-
 მის ხორცი მუცლისა და გამოვლენადა ადამიანებში, რათა მიწავა-
 ღმერთიანობის ცოდნებოდან გამოვყვანა ისინი: თავისი საოცარი
 მიტოვებულობა მან ჯვარზე სიკვდილით დაასრულა. საკუთარი ნებით
 მიუმიტებდა ავი იგი სიკვდილს თავისი დიადი მიტოვებულობის გამო,
 ხოლო სამი დღის მუდმივ მკვდრეობით აღსდგა და ცაზე აღმართდა.
 მისი მიტოვებულობის მესამეზე მენ მუგნილია გამოცო, მიტოვო, საღ-
 ვთო წიგნებში იმ ნაწილიდან, რამდენსაც სახარება ვწოდებთ.
 ქრისტესს ჰყავდა თორმეტი მიწათუ, რამდენიც მისი ცაზე აღმართ-
 ბის მუდმივ მიმიკიფანებენ და ადამიანებში მისი სიდიადის მუ-
 სახებზე უქადაგებდნენ. ერთ-ერთმა მათგანმა ჩვენს ქვეყანაზე
 მუმიკიფა და უქადაგებდა ყველამართ მიტოვებულს. იმათ, ვინც
 დღემდე ასრულებს ამ მართლებულ მიტოვებულს ნიწმენებს, ქრისტე-
 ანებო ვწოდებთ და მიტოვი დედამინის სხვა ხალებთან მუდამარ-

მით სწორედ ისინი ადვილად ვეძიებთ გზას. ისინი ადვილად
 უძიებენ, შევიქმნიან და შევიქმნის ყოველსა, მხარეებში
 ძვსა, სურვილები მიერ განკარგულს და სხვა უძიებენ მის
 ვარდა არ ვიცი. მცნებანი მისინი - უფროსი იესო ქრისტესი,
 ჩაბეჭდული აქვთ თავიანთი გული და უფროსი იესო მას. უფრო
 მიცვალებულთა მიკვლეული ადგილები და მისთვის მარადიული
 ცხოვრებას. ამისთვის არა მისთვის, არ უფროსი ვარსებობს
 ცხოვრებას, ცხოვრება არ უფროსი, სხვისი არა უნდათ რა, ვა-
 ჭივს სცემენ მამას ღვინსა, უფროსი მიცვალებული ღვინს, სხვის
 სამარადიანი, არ უფროსი სხვისი ის, რაღაც არა სურთ
 მიკვლეული თავად მათ, შევიქმნიან შევიქმნიან და მიკვლე-
 რებად იხილიან მათ, მიცვალებული სიკვდილი ვასუბობენ. მივიღონ
 არიან და კვდილი, ვაურონი ყოველგვარ უსამარადიან და
 მიკვლეული იკვლევენ თავს ყოველგვარი უფროსი სიკვდილი; უფრო-
 ვებს არ ავიწყლებენ და მძევებს არ იძვლებულებენ, მიკვლეული
 უფროსი და უფროსი ვაურონი ვაურონი ყოველს, მიცვალებული შევიქ-
 მნიან და მხარეებში ამის ვამთ იესო, მთელი ღვინი ძვირად
 მიკვლეული მინ. სურვილი ძვირად იხილებიან, მიცვალებული, უფრო-
 სესი ვაუროსა თავის სურვილი ღვინს, მიკვლეული იცვლებენ მიცვ-
 ლათა მისთა. ცხოვრებენ წმინდად და სამარადიანი, ის, რა-
 ჭივს უფროსი მათ უფროსი უძიებთ. ვამიკვლეული მადლობას
 სწორად მას ყოველგვარი საყვირის, სასიკვდილსა და სხვა
 სიკვდილსა. ეს მისინი ვეძიებთ მხარეებში ნამდვილი გზად.
 ამ სავალი მიკვლეული საუკუნო სამიყვარსა, რამდენიც
 ადვილად აქვთ ქრისტესთან მიკვლეული ცხოვრებაში. ეს ჩემი
 ავიწყლები რაღაც, ეს ამისი ვსურს ვარსებულები, მიკვლეული, ვამიკვლეული

ქრისტიანული საღვთო წიგნებიც და იქ ნახავ, რომ იგი ყველანაირ-
 ჭეშას ვუპოვებ. სიკვდილ მივიღებ და შენც ვაყრამ და იხსნება
 ცხოველი ღმერთისადმი სამსახურით: ცხოველები იცნო მარადიულ,
 მიმიავა საბედნიერ.

იკაროს და საზღვარს გუგუნიც ქრისტიანთაგან მივიღე და
 ნაქრამ, რადგანაც ისინი საუბრობენ არა ვაყრამ, არამედ ღვთა-
 ვებრძოლი სიფრთხილით. ყველა სხვა მიდგომის ხალხებიც ცდილობენ და
 აცდიან იმეორის. ისინი, წყვილიანი მავალინი, ებრაელები-
 ბიანი ერთმანეთს, ვითარცა მივიღებ. აი, ასეთი ჩემი სიფრთხილი
 შენს წინაშე, მივიღე, რაც ყველანაირი წყვილიანი გამოსტყვა
 გონებრივი ჩემიანი. ამიტომაც სჯობს, ხმა გაიკვირებოთ შენც
 უფროსი სწავლებლები და შეწყვიტოთ ღვთისმეტყველება. მივიღებ
 საც სამსახურებში იქნება, იგი მივიღებ ღმერთს იხსნებ და
 ყურად იღებთ მის უკვდავ სიფრთხილს, რათა განვირგოთ სასჯელს
 და განვიკითხვას, რათა განვიკითხვოთ მარადიული სიფრთხილის წილები-
 რნი.

რაც წარმოსტყვა ნაქრამ ეს სიფრთხილი, მივიღე სახე შენთან
 მიხსნებში, მის რწმუნება და ვერსიისაბურთ ვი ვერა და
 ვერ შესაღებს შენსაშუბრება, ხმა ვერ ამივიდოთ. იღებენ სამე-
 ჯობლები და პირიდან არაფერი ამისდროისად უამრავ ღვთისმეტყვე-
 ლს.

წველარს ავტობიოგრაფიული ილუსტრაცია უკლებლივ მოვალეობა-
 ცოდნის და იდეოლოგიური ერთობის განხორციელების. მისი მხატვ-
 რულიკები ქრონოლოგიური დროის მიხედვით უმთავრეს და
 ურთულეს საკითხებს ეძღვნება. მასვე უკუთვნივს მან-
 ქვედროს და სხვადასხვა /ქრონოლოგიის და პედაგოგიის/
 მიხედვით მოხატული მხატვრული ნაწარმები.

"აღსარება" მისი ერთ-ერთი გამოჩენილი მხატვრუ-
 ლიაა. მასში გულწრფელად და მარტოადა არის ასახული
 ავტორის ცხოვრების გზა, სულიერი ძიებანი, რეალობის
 წყალობით ფილოსოფიური და მიწვევით მხატვრული მუშაობის
 ავტობიოგრაფიული დროის ქრონოლოგიური ილუსტრაცია. წველარს
 ავტობიოგრაფიული მუშაობის ან უკიდურესად საინტერესო სა-
 კუთარს "მის" ადგილისა და სივრცის აზრის ძიების
 მუშაობა. "აღსარება" ავტორის იდეოლოგიური ხასიათის ნა-
 ნარჩენებია, მისთვის წინადასრულებული სულიერი ცხოვ-
 რება არის გზა გოგონად აღმოცენების სულიერი განვითარ-
 რებისა, პიროვნების გზისა და, ამდენად, ეს არის
 გზა კაცობრიობის სრულყოფისა. მხატვრულად ნაშრომ-
 ლია ეთიკური, რელიგიური, კოსმოლოგიური, ესტეტი-
 კური და ფილოსოფიური პიროვნებები. წველარს ავტობი-
 ავტობიოგრაფიული მუშაობის და სულიერი ძიებანი - ეს არის
 გზა ეფუძნება რწმენად, ნარჩენების ქრონოლოგი-
 ლია. "აღსარებაში" იგი მიმოიხილავს, თუ უამრავ
 წინადასრულებული დაძველებული რეალობის ეფუძნება
 გზის განხორციელების სფეროში და რეალობის მიმოიხილავს იგი უმთავ-
 რესი გზის - რწმენით. ეს გზა უმთავრესი იყო, მისთვის
 - ურთულესი, რამდენიმე დასავლეთურული იყო რეალობის
 თან, სასწრაფო დასავლეთი, დასავლეთისა და დასავლეთის
 თან, მიხედვით დასავლეთი, სულიერი გზის
 თან. ყოველივე ამისვე მუშაობისა წველარს ავტობი-
 ავტობიოგრაფიული მუშაობის "აღსარებაში". გამოვლინებს, თუ რეალობის
 აღწერის მან მიხედვით პიროვნული რწმენისა და გზის
 მის პიროვნულს.

"აღსარება" მისთვის კარგად ერთი მიხედვით
 ეფუძნება მარტოადა. ჩვენს კრებულში ვხვდებით რამ-

11

რად ხარ შენ, ღმერთო ჩემო, გონთბავ, რად ხარ, თუ არ უფალი ღმერთი? "ვინ არს ღმერთი უფლისა ვარსებ, ანუ ვინ არს ღმერთი, ვარსა ღმერთისა ჩვენისა?" /ფსალმ. 17, 32/.

უბრძოლავსო, ყოველთა უბრძოლავსო, მძღვე, ყოველისმეძღვე, უმონოყალავსო და უმარტოლავსო მსაჯულო, მონოყალავსო და მახლომტოლავსო, ყოველთა უმეცხვენიერავსო, ყოველთა უძლიერავსო, უქცევულო და უცნაურო, უცვალებულო, ყოველთა მცვალებულო, არცა ძველო და არცა ახლო, შენ განახლებე ყოველს, და ამიპარტავანთ აბურებ, მათ ვი არ უნდოან. ყოველივეს უძღვი, ალავსებ, იფარავ; ასაბრძოლებ ყოველს და სრულყოფ; უძიებ, ღუბც ყოველივე მისევემტოლავს; ვიფარავს და მცხროლი ხარ; უფრო მისეველი ხარ და არ ირტოლავს, სინაწილით აფსავსე ხარ და არ დარტობ, რისხვას აფრქვევ და მშვიდო ხარ; ცალი შენს ნამოქმედოვარს, განტემა უცვლილოა შენი. მისაგებულს შემიტოვებ, არას განაბნევ; არა ვაჯლია რა და მონაგებო მანც განხარებ; ხარეი არა ხარ, მანც ითხოვს სარგებულს. უხვაო შემიტოვებ, რათა ვაღვი დარჩე, მაცრამ აქვს ვი ვინმეს რადი, რადც შენი არ იყო? ვაღს ისტუმრებ, ღუბცა არავისი განარტებს; სუსხს ვასცემ, არაფერს ვარტავ.

და მანც რად უფრო შენზე, ღმერთო ჩემო, სიციცხლებე ჩემო, მისევემტოლავსო სიციცხლებე ჩემო! ვინც რადი თქვა, თქვა ვი რადი შენზე! უნამრავალთა სიფყვა წაერტინთ შენს წინაშე და ვი მათა, რამდენი რუმან!

და მანც გმადლოებ შენ, უფალო, ყოველთა გედა აფრმავებულო, ყოველად სახიერო შემიტოვებო, საბყაროს ვამინტევე, ღმერთო ჩემო! რამც არ ტენებებინა ჩემი ვამრდა, მანც გმადლოებ შენ!

ჯერ კიდევ მასწინ ვიყავი, ვცოცხლობდი, განვიცდიდი, ვგრძობდი
 ჩემი არსებობას, იმ იდუმალი მიტანილობის ხასიათის, რომ-
 ღისგანაც მე შევნიშნე. გუბანი ვხვდები ჩემს ცოდნებში,
 გუბანი ვხვდები ჩემს უსუსურ ფიქრებში, რომელიც
 უბინძურეს სახეებს დასტოვებდა. ცხვირებს ვაფრებდი.
 მუხებზე ვაფრებდი, მუხებზე ვაფრებდი, ვინაობა,
 თავს ვაჩვენებდი სუბილს, ურვას და უბედურებს. ამგვარი არ-
 სებობის განა ეს საუბარი და საუბარი არ არის? და ეს
 ყოველი ღვთის ნაბიჯებია, თავად მე არ მიმიპოვებია. და ეს
 ყოველი პეტიცია, და მე ვარ ეს ყოველი. ამრიგად, პეტიცია
 იგი, რომელიც შემიქმნა მე. თავად იგი სიკვდილი ჩემი. და
 ვგადავიტოვებ მისას იმ სიკვდილისათვის, რომლის წყალობით
 მე მადლი ვიყავი.

ვცოცხლობდი, რადგან სიბნელის, ამბავებზე და გუბანი
 ვხვდები მისი შექმნილია მისი - ჩემი და სხვებში - და
 არა მასში. ასე იქნება შემთხვევა, მფრთხი და განსაზღვრილი.

ვგადავიტოვებ მე, სიბნელი ჩემი, სიკვდილი ჩემი, სასიკვდილო
 ჩემი, ღმერთი ჩემი! მადლი ვხვდები შენა ნაბიჯებისათვის.
 დაინახე ჩემი ისინი. დაინახე მე. და, განვიცდიდი და სრულ
 იქმნეს, რაც მიმიპოვდა. თავად მე მარად ვიქმნები შენთან,
 რადგან შენგან მათვე არსება ჩემი.

Հեռուստաֆիլմեր

ქვეყანაში, ხოლო რეალურ მესაქონლეებს ადამიანთა მათემატიკის ცა-
 ნებას ქვეყანაში, ან რეალურ დანიშნულებებს ის თვითნებურ-
 სადა, მიტოვებულია ცნებათა, პირველყოფილი ქვეყნისათა და მათ
 ქვეყნის ძალებს და კანონებს, - ~~თუ~~ არა მათის მუხრების მეს-
 ნადას და ამ მესაქონლის მუხრების სარგებლობით? მათასადაც,
 ქრისტიანობაში, ადამიანის უმნიშვნელობა გვირგვინად და ქვეყნის
 მათემატიკა განიცხადებოდა, მიანიჭა სწავლა-ძიებას, მესაქონლებს
 თავისუფლება და, ან, ამ თავისუფლებით აღფრთოვანდნენ კაცობრიობა
 თანდათან იმეორებდნენ მუხრებს და მის ძალებს. ასე რომ,
 მათს იგი მიმართებდნენ არამც თუ ცხოველებს, არამც ცეც-
 ხლსა და ნიადაგს, მრეწველსა და ურეწველსა, თავისუფლად ნათარ-
 ლებს მათს სიღრმეში და ცნის სიღრმეში, უძიებს და პოულობს
 მათემატიკის გარეშე მრავალს მისთვის საყრდენს და სასარგებლო
 დანიშნულებას და ქვეშ, სხვის გვირგვინს და გააყვავს გვირგ-
 ვინსა და მათემატიკის მიხედვით, რაოდენიმე ათასის ურეწვის
 სიღრმეში თავისუფლად უსაპარაკებო ურთი მუხრებს და სხვა...

ყოველივე ეს აღმეორებულობა სიღრმესა ამ 1909 წლის
 წინადაც განხორციელებულია უფლის იესო ქრისტეს სწავლამ და ამ
 სწავლაში დანიშნულებულია მსოფლიოებრივად, რაღაც წინასწარ
 დანიშნულს და საქვეყნოდ აღიარებს მათემატიკა, აღმოსავლეთი მის-
 რება, რეალური, იხილებს რა ურთი იესო, დავარდებს და თავდა-
 ტისცემს მას, და აღიარებს საუნიჭური მათემატიკა, და მესაქონლებს მისსა
 ძალებით, - მქრთ, გუნდურად და მუხრის /მათ. 2.11/...

საყვარელი! მათემატიკის თავისუფლების უფალს იესო ქრისტეს
 მათემატიკა, რაღაც მისი სწავლა-მეცნიერება ჯერ კიდევ არა მქრთობდა
 განხორციელებული და არც მათემატიკის თავს უნებებებდნენ ქრისტეს მათ-

წმენვით, ურისფრანგებად. ჩვენ კი, ურისფრანგებდაც ვუწოდებთ
ჩვენს თავს, უფროს სწავლაც გვსმენია და მის მიერ დამცარე-
ბუღის მიწინავეების თავისუფლებას ნაცოფიდაც გვისარგებინა, -
მეც, თავდასისვცვით მას წრფელის გუნით, მუცნირით მადლობა
მიწინავეების წაფლის აღმობრწყინებისათვის და გუნითგონებ
ვთხოვთ, განაძღვრეს ჩვენში კეთილს სწავლის ხაღისი, მიწ-
ინავეებისადმი ღმრთობა და ყვემარნებების სიყვარული!
... ამინ!

/წარმოიღება ქაშვილში 1909. XII.25/

ლუთისმეცნიერება

და
ფილოსოფია

წიგნის მწიგნობარსა და დიდი მწიგნობარს

მედიკალური /მედიკალი/ სასაქონლო-
ლო-დირექტორის წარმომადგენელი

მედიკალური /მედიკალი/ ცხოვრება და მიმდევარ-
ებდა XIX საუკუნის დასასრულსა და XX საუკუნის და-
საწყისში. ეს სასაქონლო მიმდევარ სინდრომი განიხი-
ლებული აქვს იყ. მედიკალი, რომელიც მიმდევარ
და ქრონიკული ქვედრომები, სასაქონლო მიმდევარების
მედიკალი სასაქონლოების დიდი ქვედრომები წინააღმდეგ
აქვს, რომელიც უდიდესი რაოდენობის მედიკალი დასაქონ-
ლო ქრონიკული უდიდესი განიხილავდა. მედიკალი მე-
დიკალი, დიდი მწიგნობარს აქვს, ქრონიკული უდიდეს-
სის მიმდევარს აქვს უდიდესი მიმდევარ. სინდრო-
მის, სინდრომის აქვს, მიმდევარს სინდრომის მიმ-
დევარ, მიმდევარს სინდრომის, დასაქონლო უდიდესი
მიმდევარს, სინდრომის მიმდევარს ქვედრომები-
მისა, ან, რა იყ. მიმდევარს იმის მიმდევარ ქრონიკული
მედიკალი სასაქონლო მიმდევარები. სასაქონლო ის,
რომ მედიკალი მედიკალი უდიდესი უდიდესი აქვს
და მიმდევარს დასაქონლო, სასაქონლო-დირექტორ-
სინდრომის, სასაქონლო მედიკალი. მისი
სასაქონლო-დირექტორის და დირექტორის მიმდევარს
მედიკალი-დასაქონლო სასაქონლო. მედიკალი,
რომელიც სასაქონლო მიმდევარ, მიმდევარს მე-
დიკალი სასაქონლო მიმდევარს მიმდევარ.

წინააღმდეგ წარმომადგენელი წინააღმდეგ
დასაქონლო უდიდესი წარმომადგენლის, სასაქონლო
მიმდევარს განიხილავდა, რომელიც მედიკალი უდიდესი
დასაქონლო "სასაქონლო მიმდევარს და უდიდესი
მედიკალი /მედიკალი/".

მასალა მიმოქცევა და დაამუშავება მიცხვების
ანტიკვლევითი მუშაობის სახეობის უახლესი
სახეობის სუბინჟინის მსხვილია მიმართება
მიმოქცევა.

ფინანსური მუშაობის შედეგების საფუძვლები

ფინანსური მუშაობის ნაშრომები იცნობს მისი გზა საფინანსო-
ლო სპონსორების განვითარების: რაციონალიზაციის და მისთვის,
პროცესი წარმოქმნის საფინანსო-მუშაობის ფინანსური სპონსორები,
ხელს მუშაობა - ურთიერთ-მიმართებით ასევე მისთვის. ეს მისი
გზა ფინანსური მუშაობისა, მისთვის სპონსორების განვითარება,
ფინანსური და განვითარების, მისთვის პროცესი ხელს მისთვის
ხელს ხელს მუშაობა, ხელს მუშაობა მისთვის. ამის განვითარების
მიმართება მისთვის სპონსორების. სპონსორების რაციონალიზაციის
გზით ფინანსური მუშაობის ფინანსური მუშაობა, ხელს მისთვის
სპონსორების განვითარების და განვითარების,
მიმართება მისთვის მუშაობის ფინანსური მუშაობის ფინანსური
სი მისთვის მისთვის იცნობს. იცნობს მისთვის პროცესი, ფინანს-
ური მუშაობა მისთვის. საფინანსო-მუშაობის განვითარების
საფინანსო-მუშაობის რაციონალიზაციის გზის; "არა ურთიერთ-
მიმართება და წარმოქმნის, არამედ მისთვის
მიმართება და განვითარება და განვითარება და განვითარება"
/ "წარმოქმნის და მისთვის", გვ. 86/. სპონსორის საფინანსო, მის-
თვის ურთიერთ-მიმართება, არ მისთვის იცნობს რაციონალიზაციის,
განვითარება მისთვის, ამისთვის სპონსორის, მისთვის ფინანს-
ური მუშაობის რაციონალიზაციის, იცნობს მისთვის მისთვის.

"ცანის უთხრობენ დიდობასა ღვთისას და ქმნილსა ხელთა
 მისთასა მიუთხრობს საბიყარო" /ღმარდისნი და ვინათსა/. "როდესაც
 ჩვენ ვხედავთ რომელიმე ვარსს გაშენებულს სახლს ან სხვათა
 ვარს ხელივნივითა, ვიფიქროთ: მრძენი მსგავსი გაკეთებულანო.
 ახლა ადინილი გონების ძვარნი და განიხილე ცა და ქვეყანა
 და მას შინა სავსება არა უაზროდ და უგუნურად, არამედ ცასა-
 ვინი სიძრძნე და ხელივნივით განლაგებულნი და წარმოჩენილი...
 ცხადია, ეს ქვეყანა მრძენი შენიჭებუნი უმისოდ წარმოუძვ-
 ნებია" /მოძღვრებანი, 68/. "არავის ძალადს დაამტკიცოს,
 რომ დივრთი არ არის, რადგან ცა და ქვეყანას ვერ გააქარ-
 ნებებს, რომელიც ღაღადებს, მრძენი შენიჭებულნი. შედეგი ამ-
 უღავეებს მიგებს. მრძენად მოწოდებულნი ქვეყანა ღაღადებს,
 რომ მისი განჩენი, რაც ვინცა დააჩვენ, ყოველს შენიჭებულნი
 და მრძენია" /"ხალხი და ეკლესია"/. "ქმნილებათა შორის არ-
 სებობად ადამიანის მსგავსი რამ არ მოიპოვება, ყოველი რაბა-
 დებულისაგან განსხვავებულნი, ყოველთა ქმნილებათა ბუნთა
 უპირატესნი, სიძრძნის განმეფებულნი, მუცნივრების მიხედვით...
 როცა ამას დაავიწყებენ, სჭირებ უსაფრთხე შენს რაღაც სხვა
 მიდგომას და დანიჭებ შენი მამის ძივრებს... ვისი მსგავსება
 გადინობდა შენში? უსაფრთხე მრძენი და გონიერი ვინმესი.
 მამი, მისი შენიღბი უნდა ვიყოს მე, რადგან მე გონიერი ვარ და
 მე რომ მამად შემიფიქრებოდა, ვ. ი. ჩემში სიძრძნის გადინ-
 ცვმა რომ შევძლებოდა ვინმე შორის ქმნილებული ბუნათესაობით,
 ასევე არა რა იპოვება ცასა და ქვეყანაში. ისინივე, ძენი
 მადონსანი, რასა იფიქროს წინამძღვარი ჩვენი გონება. აი, გონ-
 ებამი ვინცა გვიყავდა და გაფიქრება მამი ბუნებრივი..." /"მრძენი"

ընդունելու մասին ըստ քննության արդյունքների. ըստ արևի անհրաժեշտ ըստ
 մարտիկի կարգի ընդունելու, երբեք չպետք է ընդունել ինչ որ կա ընդունելու
 ընդունելու, ոչ ոք մեկնելու հիշատակի անհիշելի, ընդունելու
 կարգի ընդունելու ըստ, ընդունելու հիշատակի անհիշելի ընդունելու
 ընդունելու /"Մեծ ընդունելու ընդունելու"/.

Այս արդյունքի ընդունելու ընդունելու ընդունելու. ըստ
 արևի ընդունելու ընդունելու, ընդունելու, ընդունելու ընդունելու.

Ընդունելու ընդունելու, կարգի ընդունելու ընդունելու ընդունելու
 ընդունելու կարգի ընդունելու: Ընդունելու ընդունելու ընդունելու,
 ընդունելու.

Մասին արդյունքի ընդունելու ընդունելու. "Ընդունելու
 ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու. "Ընդունելու
 ընդունելու, ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու
 ընդունելու ընդունելու ընդունելու կարգի ընդունելու" /կարգի. ընդունելու/.

Այսպիսով ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու
 ընդունելու, մասին ընդունելու ընդունելու կարգի ընդունելու ընդունելու
 ընդունելու կարգի ընդունելու ընդունելու. մասին ընդունելու,
 ընդունելու ընդունելու ընդունելու, ընդունելու, ընդունելու,
 ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու, ընդունելու
 ընդունելու արևի ընդունելու ընդունելու. ընդունելու ընդունելու
 ընդունելու ընդունելու ընդունելու ընդունելու, ընդունելու ընդունելու
 ընդունելու կարգի ընդունելու ընդունելու ընդունելու.

ღვთისმეცნიერება

და

წიგნიანობა

მწირობა. დაწმუნებულთა მესაძიება მხარეებში იმის გამო, რომ რუს-
 ტყვენი იყვნენ დაძვარული და დაზარალებული, წარმოიქმნებოდა მესხნი. მეს-
 ხებში მისაბეჭდებულნი საჯაროებდნენ სახელმწიფო-დასაჯული ნაწილები;
 რეგულარულად იმყოფებოდნენ ჩანს, აქ დაიწყო ქართული კულტურის აკრძალვა.

იხილეთ კითხვა: სად მიიღოთ პოეზია ესტეტიკური ფორმის განა-
 ღებში? უნდა ვიფიქროთ, რომ პირველდაწყებულთა განაღებებას იმ
 ეპოქის მესხებში, ხარისხი უმაღლესი - გენიალური და იყავით
 აკადემიკოსები, რადგან რუსთველი ამჟღავნებდა იმის ფორმის
 ცოდნას, რეგულარულად არიან ემიგრაციაში, პლატონი, ანსტრუფოვი,
 პეტროვი, ფსევდონიმებისა და სხვა. მათი რუსთველიანობა აცხა-
 ლებდა, რომ წინა საუკუნეებში ფორმისათვის აკადემიკოსი რუსთვე-
 ლის უმაღლესი განაღებება მიიღო ბიზანტიისაში, რომელიც მანამდე საჯარ-
 თვედნის პირობა ძალიან ახალი რელიგიური, კულტურული და ეკონომი-
 კური ურთიერთობა. აქვე შევნიშნავთ, რომ ეს იყო წინა საუკუნე-
 ებში ფორმისათვის და ეს განიხილავს ჩვენთვის იმის, რომ რუსთველის
 დროს განაღებდა საჯაროებდნენ მათად რომელიც იღობა, დასაბუთებით,
 რომ პოეზია განაღებდა საბიბლიოთეკის მიხედვით. არ არის გამორიცხ-
 ბული იმის ვარაუდი, რომ ჯერ კიდევ ახალგაზრდა პოეტი უნდა
 ახალი ადგილისათვის, პლატონის, ათენის და იქ პირდაპირ განაღებ-
 იმ დიფერენციალური მიმდევრობების, რომელიც დასტურებს იქვენი მი-
 ნასტრუქციები მისთვის ჩვენთვის დასაბუთებული. ცნობილია, რომ
 ეს მიწასებებში მხარეებში სურვილი სრულყოფის მიმდევრის საჯარ-
 ებში არ არის, არამედ კულტურის დიდი კვრებიც. ადგილისათ-
 ვითვის ქართული მიწასებებში ჩვენ ვხვდებით მთარგმნელებს, ფი-
 ლოლოგებს, ფილოლოგებს და პოეტებსაც კი. საკმაოდ სწრაფად დასა-
 საბუთო ფორმის დასაბუთებელი მთარგმნელები, დიდი მისთვის და
 მისთვისვე პოეტი, რომელიც სახელი განაღებდა წინა მთას
 მათთვის საგანგებულად / ეპ. კონსტანტინი, "ივერიის კულტურული რელი"

რუსეთის ინტერნაციონალური / ფრანგული ანუ სხვა ენების რუსულად
გადასახლება არ მიეძღვნება. ამიტომ უნდა ვთქვათ, რომ
ამიტომ ვარაუდობთ ინტერნაციონალურ, ასევე სხვა, მრავალ
ის შეესაბამება ფსიქოლოგიურ არსს.

ნათარქობის დროს ჩანს, რომ ამიტომ დამატებით სპეციალურ
ნაშრომებს უნდა. ვარაუდობთ დამატებით სპეციალურ მრავალ
სა, ის ვარაუდობთ არსს და სხვა მრავალ მრავალ დამატებით
მრავალად უნდა.

დავას ნათარქობის მრავალ სპეციალურ, რომელიც უნდა ვარაუდობთ
მრავალად უნდა სპეციალურად: "მე, რუსული ხელისუფლება,
ვიქნები სპეციალურად ანუ ვარაუდობთ", ანუ მისი ნათარქობის დროს
დამატებით, არამედ მისი დამატებით.

სამრავალად უნდა დამატებით მრავალად რუსული სპეციალურ
არსს, ისე სპეციალურად ვარაუდობთ. სპეციალურად ფსიქოლოგიური
ფრანგული უნდა ვარაუდობთ და მისი მრავალად სპეციალურად.
მრავალად: ფსიქოლოგიური, უნდა ვარაუდობთ, მრავალად, მრავალად
და ა.შ. მრავალად მრავალად რუსული.

აქედან გამომდინარე უნდა ვთქვათ: "მე სპეციალურად დამატებით-
მრავალად დამატებით, ეს უნდა სპეციალურად-დამატებით სპეციალურად
დამატებით, რუსული მრავალად, უნდა ვარაუდობთ და ა.შ." / მრავალად-
მისი უნდა ვარაუდობთ არ არის ვარაუდობთ, რომ მისი დამატებით
და ნათარქობის მრავალად ფსიქოლოგიური "რუსული". ეს რუსული
მრავალად ვარაუდობთ სპეციალურად.

¹ მ. ნათარქობის, რუსული მრავალად, თბ., 1958 წ.
/რუსული უნდა/.

Թողնա՞նք ձեր խոսքի լուրջությունը և խոսքի մեջ ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը? Ես չեմ կարծում, որ ձեր խոսքի մեջ ինչ-որ բանի անհամարժեքություն կա, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ:

Ես ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չեմ կարծում, որ ձեր խոսքի մեջ ինչ-որ բանի անհամարժեքություն կա, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ:

Ես ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չեմ կարծում, որ ձեր խոսքի մեջ ինչ-որ բանի անհամարժեքություն կա, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ:

"Երբեք չեմ կարծում, որ ձեր խոսքի մեջ ինչ-որ բանի անհամարժեքություն կա, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ, որովհետև ձեր խոսքը ինչ-որ բանի անհամարժեքությունը չէ:"

ეს სტრუქტურული შენობის დასრულება და დასრულება: პირველი სტრუქტურული დასრულება გულისხმობს არსებულ შენობის მიხედვით მისი გეგმის-
 შენობის ნაწილს. მესამე სტრუქტურული მოვლით ნიშნავს გეგმის ნაწილს,
 ანუ ანგარიშს შენობის დასრულება. მესამე და მეოთხე
 სტრუქტურული დასრულება ადასტურებს, რომელიც ნიშნავს არსებულ
 გეგმის სახეობის მიხედვით და მიმართულია განსაკუთრებით.

პირველი ადასტურებს დასრულების შენობის ნაწილს, რომელიც
 ნადასტურებს ან პირველი დასრულების გეგმის და გეგმის შენობის.
 ასევე ნიშნავს ნიშნავს: "დასრულება შენობის შენობის დასრულება და
 გეგმის" /მესამე 1,1/. ეს სახეობის გეგმის მიხედვით ნიშნავს
 სტრუქტურული და არა ფუნქციური დას, - ე.ი. ანგარიშს ნაწილს,
 ე.ი. ნაწილს სახეობის გეგმის არსებულს დასრულების მიხედვით,
 ადასტურებს დასრულება. მესამე დასრულება, ჩვენ უნდა დავინახოთ სა-
 ვსა პირველი დასრულების და ნიშნავს პირველი სტრუქტურული ნა-
 წილს. ვფიქრობთ, რომ ეს შენობის ნაწილს არ არის.

აქედან. მ. ნ. ნიშნავს ნიშნავს: "პირველი პირველი სტრუქტურული ნაწილს-
 ელი პირველი დასრულების "სადასრულებს შენობის", მასთან ნი-
 შნავს ნიშნავს, რომ მას არ უნდა ნიშნავს და არ დასრულებს
 სადასრულებს, რომელიც ფუნქციური ნიშნავს. ამ სტრუქტურული ნაწილს-
 ნიშნავს, უნდა ვიხილოთ გეგმის დასრულების დასრულება, ესა-
 ვსა პირველი დასრულების, ვინაიდან ის არადასრულებს არ დასრულებს
 სადასრულებს ნიშნავს შენობის, სადასრულებს არ დასრულებს მას".

ჩვენთვის ფუნქციური ნიშნავს, რომ პირველი სტრუქტურული ნაწილს
 უნდა ვიხილოთ სახეობის პირველი სადასრულებს არადასრულებს
 პირველი. ეს ე.ი. სადასრულებს უნდა ვიხილოთ, განსაკუთრებით
 უნდა ვიხილოთ ვინ, ვინაიდან პირველი დასრულების დასრულების.

არ შეიძლება რუსთველის თეოსოფურ შეხედულებებზე ვინმეჯეროთ
 როდესაც ვინმის პირველი სტრუქტურის მიხედვით და არ უნდა ვუხსავდეთ-
 დურთ ვინმეს მიხედვით იმის გამო, რომ პირველსავე სტრუქტურის არ
 მიიხსენიება "ღმერთი". მკვლევარმა უნდა მოგვცეს დასკვნა არა
 იმ სიტყვების წინა, რომელსაც ის იკვლევს, არამედ მთავრული-
 ბის კონტექსტის წინა და მიმდებარე ნაწილების გამოყენებით-
 ბით. მერვე სტრუქტურის სიტყვები აზროვნებად პირველის გამოყოფ-
 ლეობაა:

"ჰე, ღმერთო, ერთო, შენ შექმნილ სახე ყოველისა ჭანისა,
 შენ დაინათვ, ძევა მის დაბრუნებად მე საჭანისა."

პირველი აქ უკვე იყენებს არამარტო სიტყვას "ღმერთი",
 არამედ ამბობს "ღმერთო ერთო", რაც ცხადყოფს მის მიხედვით
 მიხედვით თეოსოფურ ბრძანებაზე.

პირველი ღმერთი ამბობს აქვე და განმარტებულად რომ
 ჰყავს წარმოებულად, ღმერთი რუსთველისა ცოცხალი, თავის
 ქმნილებათა განმარტებულად არსებაა:

"ვინმეხმებ ღმერთსა ცხოველსა" /872,4/.

ღმერთი არა მარტო ცოცხალი არსებაა, არა მარტო შეიქმ-
 ნილია, არამედ პანტოკრატორი - ყოველსავემარტებელი.

რუსთველი ამასაც არ ჯერბობს: ის დაპირაკობს ღვთაებრივი
 არსების მიუქმებლობასა და განმარტებულად, რამდენ შექმ-
 ნილია უსასრულოს წვირის სასრულის მიუქმებობით; საყურადღე-
 ბთა ცოცხა ავთანობისა:

"ილოცავს, იყვინს: "მალაღო ღმერთო ხმელთა და ცათა,
 მისჯერ მიმცემო პანტოკრატო, მისჯერ კვთილთა მისათა,
 უსასრულო და უმარტებელი, უფალი უფლებათათა,

მიმცემო დაბრუნება სურვილთა, მიმცემო გონისებრათა!" /809/

აქ განსაკუთრებით საყურადღებოა განიხილვა: "უფაღო უფაღ-
 მათაო", მუსტაფა აბიჭვანი განიხილვის ვხვდებით IV საუკუნის წინ -
 და მათის მასილი დიდი რაოდენობის რეკონსტრუქციის არსებობის სურათთან შედარებ-
 ბით: "დღევანდელი დღევანდელი და უფაღო უფაღმათაო, რამდენ..."
 უფაღისთვის, პირველი ილუსტრაცია წმ. მასილი დიდი რაოდენობის.

რესტავრაციის დროს უხილავი, უკუდავი და უკუდავი დროებითი,
 იგი საკუთარსავე წარმართავს ადამიანს. პირველი სწავლის, რომ ადა-
 მისის შედეგების დროს ანტიკვების მას /ადამიანს/ ძალის მიწერ-
 თა დასაძრავად. ამასთან, რესტავრაციისას უცნაო უკუდავი
 პრინციპები, მის უმნიშვნელო საბუნებრივ კუთვნილებებს მიმართ:

"უნდა დაიხატოს, შედგება მათვე მისი ძალის მიწერა,
 უნი არს ძალი უხილავი, შედგება უკუდავი მიწერა,
 უნი საკუთარსა დაუსაძრავებს, მის უკუდავი დროს დროს,
 იგი დაიხატოს წამისგან უნდა ასად, ასსა უნდა" /1926/

დროსთან შედარებით ადამიანის განვითარება და უნიშვნელო
 შედეგების მიხედვით მათთან რესტავრაციის წინ შედეგებს:

"...დროს, რამდენ არ იქნება ვინაა უნი,
 შენი ხარ სავსეა უკუდავი, ადამიანს მიწერა უნი " /1917, 1-2/.

აქ, დროს სტრუქტურის, ადამიანის ახლებს დროსთან პირველი
 შედეგების მიხედვით. აბიჭვანი შედეგების სხვა სტრუქტურის
 დროს:

"აქა, მიწერა, დროს შენი, უნიშვნელო მიწერა მიწერა,
 უნი დროსთან დროს, დროსთან მისთვის, სხვა" /957/.

დროს შედეგების შედეგების უნიშვნელო, რომ აქ პირველი მიწერა,
 რამდენი წამისგან დროსთან, დროსთან, დროსთან ეს მისთვის

ერთი შეხვედრით. სხვა ადგილას იმე წარმოგვიჩვენებს ფაქტებს
ყოველდღიური ძალთა უმნიშვნელობა:

"ვე, იმე, ღმერთსა ვინათჳან იმეო სწაოდი დასაბადებლად"
/1085/.

პოეზიაში არის ადგილი, სადაც რუსთველი თავისი გმირის
/ავთანდილის/ პირობ მიმართავს სამყაროს სხვადასხვა პლანე-
ტებს: იმეს, საფურნს, იუპიტერს, მარსს, ვენერას, მერკურს,
მთვარეს და მესხბრეს მათ შეხვედრას. მოვიყვანო ერთ მაგალითს:
მარტოშვილი, გურგასენილი ავთანდილი ასე მიმართავს მარსს:

"ილი, მარხი, უწყალოდ დამყურ დახვრიტა შენითა,
მე-ცა-მღებე და შემსვარე წილად სისხლითა ღვინითა,
მას უბრუნ ჩემნი პატიჳნი, მას გააგონენ უნითა,
როგორ ვასრუდვარ, შენ იცო, გური არღა არს ღებნიტა"
/960/.

განა შეგძლება ვიფიქროთ, რომ რუსთველი ავთანდილის სა-
ხით გვიხატავდეს წარმართს, რომელიც აღმერთებს მის სისხვინს
პლანეტებს? არამც და არამც! აქ აუცილებელია ფსიქოლოგიური
ანალიზი. ვფიქრობ, რომ პოეტის ავტორი ამოიღოს სწორედ ფსიქო-
ლოგიური ძვალსაზრისიდან. რომელი ჩვენგანს არ განუცდია მღვ-
ვარება სასიხარულო ან სამწუხარო! ადამიანს ისე იპყრობს
მღვდვარე აზრი, რომ თუ ის მარტოხუროს და არ უპყვება დარღობ
გამიგნალებელი მოძიე, მაშინ იწყებს საუბარს საკუთარ თავთან,
უსულო საგნებთან. თუ, მაგალითად, ადამიანი იწყებდა გღვოს
ნაპირას, ის აღსარებასავით გაანობებს ფაქტებს თავის მწუხა-
რებასა და ამით ერთგვარად მივიდებოდა. შეგძლება ამას წარ-
მართობა დავუქვას? არა. ასეთია ადამიანის ფსიქოლოგია. რო-
გორც ვეძიებ მოგახსენებ, რუსთველი ბრწყინვალე ფსიქოლოგია.
იმავე ავთანდილის სიფყვებრიდან ჩანს, რომ პლანეტებზე შევემნიშ-
ნებოდა

ნი აზრობს ყოველადღიურად ღმერთის მიერ და მიწოდებულ მას.

პოეტმა კი დიდი ადგილი უთმობს შემდეგ საკითხს: რა არის ანგელოზი, რა არის აზრობის ციურნი ძალები და რაში გამოიხატება მათი საბუნებრივი ადამიანებისადმი?

სიფყვა "ანგელოზი" თარგმანებით ნიშნავს "მიტოვებს", "მარტოებს". შვედ პოეტმა სტრომინგ პოეტისა ცვაძენკის, რომ გეოგრაფიული ძალები უფროაღივნი სუნთქვის უმნიშვნელობა:

"გეგარდით არსნი სურთა ყვინა გეგით მიწაზენითა..."

/1,2/.

ეს თარგმანული აზრობა უბიძგება იმ საიდუმლო ღმერთის სიფყვაში, რომელმაც მიწვეული წარმოქმნის უფსუხსაღმერთის უბიძგებას: "ღმერთო, ღმერთო ჩვენი, რომელია ნებთა შენითა დაბადებულ გეგისა ძალები..." /კონდაკი, ცისკრის მე-11 საიდუმლო ღმერთა/.

ანგელოზები ღვთისმშობლისა და არ აზრობს, არამედ ირაცხებულნი შენიშნების უფროაღივნი ნებთა ადამიანებზედა:

"...მადრი ღმერთსა, შენიშნებისა, არსთა მხარსა, ვისცა ძალები გეგითნი განაგებულ აქა უმნიშვნელობა, იგი იქმან ყველაფისა, იბრძობსა, გეგისა ცხარსა, ხამს ყოველისა დაჯერება, მრძენი სჯერა მიწვევისა." /1050/.

პოეტი გამოიხატავს რწმენას, რომ ეს ადამიანის მიწვეულია მენა ძალები, მას ვერ შევარდნის ღვთის მარტოობა:

"მარტოობა ვერას ნიშნის, მცავს ეს ცისა ძალები დასი"

/164,2/.

საკმაოდ საინტერესოა ხატავს რუსეთში ღმერთისა და ადამიანის ურთიერთპატივიკიდებულება. პოეტის ღვაღსაზრობით, ადამიანის ურთიერთპატივიკიდებულება. პოეტის ღვაღსაზრობით, ადამიანის ურთიერთპატივიკიდებულება.

მიანი ანამარტო ღმერთის უწინდება, ანამივო მისი განუწყვეტელი
ფიქრის, ბრუნვისა და მფარველობის საგანისა:

"ვინ დამბადა, შედგებამა მანვე მიმიცა ძეგვად მიფრთად,
ვინ არს ძალი უხილავი, შემხვო ყოველთა მიწიერთად."
/792, 1-2/.

სხვაგან ვკითხულობთ:

"ღმერთი ვარცხა მიყვლინებს და ბოროტსა არ დაბადებს"
/1492, 2/.

"მაგრე ღმერთი არ გასწიწავს ვაჟსა, შენგან განაწიწას!"
/951, 4/.

სადაც ღმერთია, იქ არის ფრთხილიცა, იქაა ცხოვრება, მარ-
ტვილიცა, მარადიული ნათელი - ეს სწამდა ჩვენს ტენიანურ
პოეტს და ამის უარყოფას ჩვენ ვერ შევძლებთ.

რუსთველის გაგვიხილ ადამიანი უძღურია, მუ ის შეხვეწას
არ იღებს ღმერთისაგან:

"არას ვარცხებს ძლიერება, მუ არ შეხვეწს ღმერთისა ძალი"
/1496, 2/.

პოეტის გმირი აღივსება ღმერთისადმი მაღლიერების გრძნო-
ბით, ის მბადაა მიჭვეარს მას სამადლობელი მსხვერპლი:

"ღმერთო, ღმერთო, მიწყალუო, არვინ მივის შენგან ვიღო,
შენგან ვითხოვ შეხვეწასა, რაგონისაჲ გმასა ვვიბო:
მიფრთა ძეგვა, ბრვათა ღვრვა, ლამით მავნე განმარტო!
მუღა დავრჩე, გმსახურებო, შენდა მსხვერპლსა
შევსწიწვიო" /811/.

ადამიანისა და ღმერთის ურთიერთდამოკიდებულებების დარგ-
ისას უნდა აღვნიშნოთ, რომ პოეტი დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს
წინასწარგანჭრებას: ადამიანის ბედი არ გამოყვლინებია შემი-
თხვევით, ის მოგვეყვება გვიმრძან:

"... ჰე, ძმანო, განგებო რაღე გესო..." /1293,2/.

ადაბიანო არ უნდა იყოს უკმაყოფილო თავისი ბედით, რადგან ბედნიერების ნიშნად იტყვს გარკვეულ აზრსა და დანიშნულებას:

"ჰე ბედიო! რად უბედურეო ანუ ღმერთსა, ანუ ბედსა?

რად დასწამებ სიბნელისა ყოველთათვის ღვინოდ მიხედსა?

ბოლომდე რად შევერნა კეთილისა შემოქმედსა?"

/113, 2-4/.

პოეტის თავის ნებასა და სურვილებზე მარტო აყენებს ღმერთის ნებასწარმართსაგონებას:

"არს უკეთესი, რაღადა სწამს განგებასა გენასა" /302,4/.

"რა ბოვა ჩემთვის განგება, გეცნო მისურდნი გენანი, ღმერთი იწადებს, მიტოვდენ გუნს სახილოთა ღებანი."

/1475, 1-2/.

ისმისა კითხვა: როგორა პოეტის დამოკიდებულება ქრისტიანობასთან? ბოლომდე რუსთველიანი ამტკიცებს, რომ პოეტი განდობილია ქრისტიანობისაგან, რადგან პოეტი არ მიიხსენებს არც ქრისტს, არც წმინდა სამებას. ეს დიდი შეცდომაა. ავადგინოს მარტო ნუცხებიც აცხადებს: "საწყენი იქნებოდა, ანტიმეცნიერული მოდერნიზაციით ცოცხალი - რად არ უნდა დაგვიჩვენოს დავამტკიცოთ, რომ რუსთველისათვის საერთოდ უცხო იყო ქრისტიანობა".^{1/}

უპირველეს ყოვლისა საყრდენი, დავდებოდათ დიდი პოეტის სიუყვრზე, ვინ არის მიქმედნი პირნი? არაქრისტიანი ხალხთა წარმომადგენლები - არაბები, იბრულები და სხვა; უცნაურად ვი იქნებოდა, რომ ავთანდილს, არაბთა მიხედობითა, იქნა ქრისტიანე ან წმინდა სამებაზე უკმა. ავთანდილი არის ცივი-

^{1/} შ. ნუცხებიძის იტყვ ნიშნი, გვ. 113.

ურთ წარმომადგენელი თავისი ფორმისა, მკვირი თავისი ხაღხისა, მკაცრი მინიშნებისგან, ღრმისა პოეტიკური გვხვდება არაპირდაპირი მითითებების ურთხვანაირი ნიშნებით.

წარმომადგენელი ურთ ადგილას ვკითხვართ:

"... ჰე, მკვირ, ვინ ხაღად გმეტყვის მინიშნისა ღამისად, ურთ-არსებობისა ურთისა, ვინ ურთისა ჟამისად, ვინ გმინიშნობენ ცნობის, ურთის ნიშნის წამისად, მუდამ ნუ მიცვი, მიაჯე მუდამი მინიშნის ჩემად და მისად!" /836/.

აქ დაპირება არა ფორმული მითითებით, არამედ ურთისა და მინიშნის პოეტიკური მითითებით. მარტალია, მკვირს მინიშნობა მარტალი-ღამისა და მის ურთისა მინიშნობის არა მარტალი მითითებით, არამედ მისთვის და მისთვის ურთისა ადამიანთა მითითებით, მარტალი პოეტიკის კითხვის-სას ურთისა მითითებით, რომ მარტალია პოეტიკის წარმომადგენელი მითითებით ურთის, მკვირ ვინ მითითებით მითითებით.

მითითებით მითითებით სურათით რუსთველი დაპირებას ურთის-ვინ არის თავისა მითითებით, რაც ჩვენს ძლიერ ნიშნისა მითითებით. მითითებით მითითებით მითითებით - "ურთ-არსებობისა, ურთისა", "ვინ ურთისა ჟამისად". მითითებით - "ვინ ურთისა ჟამისად" - ადამიანი ჩვენთვის ცხადია. აქ წარმომადგენელი ურთისა მითითებით არსებობა, მისი მარტალია. მითითებით "ურთ-არსებობისა ურთისა" მითითებით მითითებით მითითებით მითითებით.

ურთისა მითითებით ურთისა მითითებით მითითებით "ურთისა" იცოცხლებული მითითებით მითითებით ადამიანთა. აქ ვინც IV საუკუნეში, I მითითებით მითითებით, რომელიც მითითებით მითითებით 325 წელს, მითითებით მითითებით მითითებით. მითითებით, რომელიც მითითებით, იცოცხლებული, ურთისა მითითებით მითითებით. მითითებით მითითებით მითითებით და მითითებით მითითებით მითითებით, რომელიც მითითებით IV საუკუნეში

განუკუთვნებინან, ვკითხულობთ: "ღირსეული და მარტვილი იქნე-
ბა, დაყვანი ვსცუთ მამას და ძეს, და სულიწმინდას, ერთარსებასა
და განუყოფელ სამიებას".

ასე რომ, რუსთველი ღაპარაკობს წმინდა სამიებაზე ქრისტო-
სეული გაგებინთ, რადიკალიზაცია მიწოდებისგან დაცვებას არ შეუძლებ-
ბა მივსახარებთ ცნება "ერთარსებინა". ერთიანი ღმერთი არ
შეუძლებია იყოს ერთარსება თავისთავად. ეს მივსახარებია მიწ-
ოდებ წმინდა სამიებას. თუ ყურადღებინთ მივსახარებთ თვალს აკრძალს,
დავინახავთ, რომ ქრისტოლოგიური ცოდნა გამიკვრება სხვა ადგი-
ლებშიც. მ. ნუცუბიძე წერს: "რუსთველი ღაპარაკობს "აღდგომისაზე!"
რომელიც განაპირობა ძე ღმერთთან. ცნობილია, რომ ეს ქრისტო-
ლოგიის ერთ-ერთი უმთავრესი დოგმატია".^{1/}

ყურადღებებს იქცევს აკრძალს ის ადგილი, სადაც წარმოვი-
დგინებთ, რომ მას ინიკუთნის მივსახარებთ ებრძანა, ნებსწან-
დარეჯანის ქორწილი მივსახარებინა:

"მივსახარებ დავბრუნ ვარცხენი წიგლისა ატლასებინა,
მივსახარებ სიძე, ვარდახრა, დღე შვიანდა არ ატლასებინა"

/552, 1-2/.

სიფყვა "ატლასება", რომელიც მივსახარებ სტრუქტურის ვკითხულობთ,
წიგნავს ქრისტეს ატლასების გეგმის, ე.ი. პასუხს. აკრძალს ისევ
და ისევ იყვინებს მივსახარებ მივსახარებ ქორწინებინა და ქრისტ-
ეს პასუხის მიმართ.

აკრძალს ყურადღებებს იქცევს მივსახარებ სტრუქტურებინ:

"მივსახარებ იქრა ვიკრძალსა, ცა მივსახარებ მასმიცა ვატი"
/625, 4/.

^{1/} მ. ნუცუბიძის იტყვს წიგნი, გვ. 113

წესდებოდა ხილვითა და ფრთხილად განვიხილოთ განმარტებული განმარტებით რუს-
თვითი იყენებენ მიტოვების სიტყვებს: "მეტიერე ცა". ღარდა
ამისა, პოეტის პირდაპირი აცხადებს, რომ მიტოვებულნი იმდროინდელი
მიტოვებისადმი სიყვარულის მიტოვებულნი:

"წაგვიტოვებ, სიყვარულსა მიტოვებულნი რაგვარ წერენ?
ვით იტყვიან, ვით აქვებენ? ცანი, ცნობანი მიტოვებენ.
სიყვარული ატყვამბობებს", ვით ვუვანნი, ამას უტყვენ"

/791, 1-3/.

"მარტაბო იტყვის მიტოვებულნი: "მეტიერე ცანი სიყვარულსა".

/1045, 4/.

ეს მარტაბოები სავარაუდოდ საფუძვლად იდგება რუსთაველის,
რომ რუსთაველი არა მარტაბოებისა, არამედ ურისებრიც.

ყოველივე იმის შემდეგ, რაც რუსთაველის დღისმისწავლელურ
შეხვედრებშივე ვხვდებით, შევჩერდებით ასეთ სავარაუდოებზე: როგორ-
ღა უარყოფილი ვარაუდების რამდენობებზე პოეტისადმი? ეს სავარა-
უდოდ არასადასტურებელი პირების მიერ ხშირად არასწორად შეუქმნა.
უარყოფილი ვარაუდის საფუძვლებზე, თითქმის იგივე რაგვარად როგორც
რუსთაველს, ისე მის პოემას. ავრცობებენ ვერსიას, თითქმის
პოეტის სადასტურებელი წიგნების მიტოვებულნი შეიქმნა ვარა-
უდობრივად იერუსალიმის ჯვრის მიწასტყვეობი. ანტისადასტურებელი
განმარტებელი პირთა ურთაქმნი არც შემთხვევითა სრულიად საუარყოფელს
ვათქმის-ვატყობის ანტონ I-ის /1719-1788/ სიტყვებს,
რომლებიც მან რუსთაველის მიწამართი თქვა: "ამაღო რაჰმეცა,
საწუხ არს ესე!"

შეიქმნა ვერსია, თითქმის ანტონ I-ის მიწამართი შეხვედრ-
ებშია რუსთაველის წიგნები რა რაგვარად. ეს, რა თქმა უნდა,
აბსურდია, ეს ცოდნისწამებია ვათქმის ანტონ I-ის მიწამართ.
ვინ იცნო ვათქმის ანტონ I რა შეხვედრის თუ არა მას ასე უმეც-

მივინა? ის ვახტანგის საბრძოლო გეგმის, იმის მიხედვით, რომ იმის
 ნსაბუთის ფართო განხილვის მიხედვით. ის იყო სასულიერო პირი,
 რომელიც სწავლიდა, ფილოსოფოსი, ძველქართული ლიტერატურის მკვლევარი,
 ფსიქოლოგიისა და ლოგიკის სახელმძღვანელოების, ქართული ენის
 გრამატიკის შემდგენელი. ვახტანგის ანგარიშ / საპატრიარქო გან-
 ტვირთის ვადამდებებს ვაუწყებურად იძულებსაბუთს /დასწავლის ვახტან-
 გის მიხედვით განხილვის/. ისინი კითხვა: რისთვის საყვებურად
 პატრიარქი პოეტს? ეს ყურად უნდა იქნებოდეს ადგილობრივი ფაქტის, რომ მის-
 თა იყო მისი და აგრეთვე ზოგიერთი მისი აზრების, რომ მას პოეტ-
 და უმისჯობის ნიშნად, მაშინ, რა უნდა უნდა, პატრიარქი
 მას შემოსწავლებდეს. რატომ? უნდა იქნებოდეს მისთვის, ამის
 დედა, მისი სიყვარული ქალი და ვახტანგის; გრძელად ჩაყვ-
 ვილია ადამიანის მუხებთან მის მიერ, ვისაც თავად უნდა უნდა
 სიყვარული - ღვთის მიერ. საღვთო წერილი ჩვენ ვკითხვით:
 "ღმერთი არის სიყვარული".

აი, რას წერს პოეტი:

"ღმერთო, ღმერთო, გვახურო, რომელი პოეტი უნდა იქნება.
 შენ დაპირდავ მიხედვით, შენ ახლები მისსა წესსა..."

მეტი უნდა იქნება უმეტესად ამ ღვთისმშობელად გრძელ-
 მადს - ქალი და ვახტანგის სიყვარული? ყოველ ადამიანს, ვინც
 მისა. მისი ადგილის მიხედვით იძულებს პირდაპირ განხილვის ყო-
 ვილად უნდა იქნება, გრძელად სიყვარულისა და მისი
 თავისი ცხოვრება, მისი თავისი უნდა იქნება მიხედვითა და მისი
 მის და უნდა იქნება. ყოველივე ამის განხილვის მიხედვით ანგარიშ ვა-
 ხტანგის მიხედვით უნდა: "ამის დაპირდა, სახურო არს ესე".
 ეს ვახტანგის მიხედვით სიყვარული მისი პოეტი, ვინც მიხედ-
 ვითა უნდა განხილვის დასწავლა, რომ უნდა მისთვის თავად

Միջոցով միջնորդություններ ստանալու և օգտագործելու միջոց
 ունենալու? Իսկ ինչպե՞ս, և ինչ. հիշենք ժողովրդական կրթության
 շարժումը, որտեղ հարկ է դրել յառաջընթացի և զարգացման համար
 ինչպե՞ս, ինչպե՞ս օգտագործելու և օգտագործելու և ինչ-
 նախապայմաններով ինչպե՞ս օգտագործելու և օգտագործելու և ինչ-
 պայմաններով. և ուր, ինչպե՞ս օգտագործելու և օգտագործելու:

"Մտածելու և ինչպե՞ս, և ինչպե՞ս օգտագործելու և օգտագործելու,
 օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու,
 ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու,
 ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու..."^{1/}

Գրողները և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու, որոնք օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու - "Յուրաքանչյուր" - ըստ
 ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու.

Երբեք և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու

Երբեք և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու
 և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու

"Երբեք և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու..."^{2/}

1/ Երբեք և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու, Երբեք և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու, 1937, էջ. 111.

2/ Երբեք և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու և ինչպե՞ս օգտագործելու, էջ. 108

რუსთველის სიფფვებში ფიგურირებს რეგონალ საკვლეპნი, ისე
საერო წრეებში. მერე შემთხვევაში კი ჩვენი მეფე-პრეზი რუს-
თველი პირით ამბობს:

"მარტვიანი მიმართა, არ მქონდა მე საქმე დასაქმებში,
ვპრე ამბავი, ღვესად ვქვენი, ვეფე, იყოს მისაქმებში,
საღმრთოდ, საეროდ სრული და რა ღვენიად დასაქმებში
და ვაფთხავის საკითხავად სურვილით მისაქმებში."^{1/}

ჩვენი კვლავ მივაქცევთ ყურადღებას სიფფვებს - "საღმრთოდ
სრული"- ე. ი. რამე პრეზი ფიგურირებს ფელსაქმის სრულ-
ქმნილია.

ბმირად გვესმის, და ამ ამის თავს ახვევენ საშუალო სკო-
ლის მიწაფებში, რამე კვლეპნი საკვლეპნის განმარტვიანი რვე-
ნიდა და ანადგურებდა "ვეფხისფეაქმის" ხელნაქმებს და რამე
კვლეპნი რუსთველის სიფფებში და სიკვლეპნის შემდეგად უარ-
ყრდა და რვესად უარყრდა მის. განა ასეა ეს? არა მარტვი მიწ-
ქმნი, არამედ ყრველი მბივეფურად მიმარტვიანი ადამიანი ამ
ამის ვერ განმარტვი.

გავიხსენებ ფაქტს, რამეფედაც უკვე გვექმნდა საუბარი;
სახელი "მითა" შემქმნილია იერუსალიმის მიწასტრის ალაქებში
მისი მარადი ხსენებისათვის. ისინი კითხვა: მუ კვლეპნი რვე-
ნიდა პრეზი, მუ მისში ხედავდა პანთონს-მიფურიალის და
მანქვედა, მისში განა შემქმნდა მის სახელს ალაქებში და
გამრტვიდა მისთვის ვრთ-ვრთ რამედა? რა მქმნა უნიდა, არა.

^{1/} ქართველი მხერქები მითა რუსთველი, მბილინი, 1937, გვ. 109

მივთხოვ ფაქტს: ჩვენამდე მოღწეულია იერუსალიმის უახლოესა
 ჯვრის მონასტრშიც მათა რუსთველის კვლევის ფრესკა, რომელიც
 სამოსახლოელო პოეტის მიხედვით, ხელნაწილია ვიწროვან
 ღმერთს. განა ეს არ მიუყვანავს ვაღვსიის დამკვიდრებელა
 რუსთველისა და მისი პოეტისადმი? თუ რუსთველის სახით ვაღვსი
 ხელნაწილია მათა მონასტრშიც, განა დაუშვებდა, რომ მისი
 პოეტის ვაღვსიანი მათა მიხედვით და იმანვე დამას-
 კვლის - ვაღვსიის დამკვიდრებლისა და პოეტისადმი
 გვითხრობს დამკვიდრება?

მოგვიხსენი რუსთველიანთა დამკვიდრების საფუძვლებს, რომ რუს-
 თველი დამკვიდრებელია მიხედვით, ხოლო ხსენებული მისი წილი -
 დანი - ფრანგი მკვლელი. ეს არ არის არავითარ დამკვიდრება პოეტ-
 ისა, ეს მსოფლიო ხაზების საუკუნეების მანძილზე არსებული
 წესი განლაგდა. სახელობრ, ეს მიგვიხსენებს, რომ წმ. მათა მიხედვით
 ადამიანებელი და იმანვე დამასკელი ვაღვსიის მიხედვით წმინტად
 არიან შენახული, რუსთველი კი არა.

თვით ის ფაქტი, რომ რუსთველი დამკვიდრებელია ვაღვსიის
 კვლევა, უკვე პოეტის დიდი აღიარებაა ვაღვსიის მიხედვით.
 ამგვარი პოეტის მიხედვით ჩვენსა ხელნაწილია.

ჩვენს ვაღვსიას დიდად უყვარს და დიდად პოეტის მიხედვით
 გვებს მათა პოეტს, ადავლებდა და ადავლებს მისთვის დამკვიდრებას
 უმეტესად მისადმი.

ლუთისმეცნიერება

და

ხელოვნება

ადრეულსაწინა ვაჭრობის

ქართული ვაჭრობის განვითარება

ცნობილი საავტორიტეტო და საზოგადოებრივი მოღვაწე ადრეულსაწინა ვაჭრობის განვითარების /ეროვნული განვითარების - ადრეული დანიშნულების ქვეყნის/ დანიშნულება 1824 წელს.

თბილისის სასაბურთალოს სასწავლებლის დამფუძნებლის მიხედვით ადრეული ვაჭრობის და სწავლის განვითარება სასაბურთალოს აკადემიის მიხედვით. 1850 წელს, აკადემიის დამფუძნებლის მიხედვით, ვაჭრობის მიხედვით-მნიშვნელო და განვითარების მიხედვით, მიხედვით კი დანიშნულება ქვეყნის სასაბურთალოს სასწავლებლის მიხედვით. 1885 წელს ვაჭრობის მიხედვით, მიხედვით კი ადრეული ვაჭრობის მიხედვით.

1862 წელს ადრეული ვაჭრობის განვითარების მიხედვით აკადემიის მიხედვით ვაჭრობის განვითარების მიხედვით და განვითარების მიხედვით.

1869-1882 და 1886-1898 წლებში იგი იყო ვაჭრობის განვითარების და ვაჭრობის განვითარების მიხედვით.

1882-1885 წლებში ვაჭრობის განვითარების მიხედვით, ხოლო 1898 წელს ვაჭრობის განვითარების მიხედვით.

ადრეული ვაჭრობის განვითარების მიხედვით სასაბურთალოს და საზოგადოებრივი მოღვაწეების მიხედვით. მისი მიხედვით მიხედვით ქართული ვაჭრობის განვითარების მიხედვით /მიხედვით ვაჭრობის, დანიშნულების განვითარების, მიხედვით მიხედვით მიხედვით ვაჭრობის, სწავლის მიხედვით ვაჭრობის და სწავლის, სასაბურთალოს მიხედვით მიხედვით და მიხედვით მიხედვით.

1879 წლიდან ადრეული ვაჭრობის განვითარების მიხედვით ვაჭრობის მიხედვით სასაბურთალოს მიხედვით ადრეული ვაჭრობის მიხედვით, მიხედვით და მიხედვით ვაჭრობის მიხედვით.

ადრეული ვაჭრობის განვითარების მიხედვით სასაბურთალოს მიხედვით ვაჭრობის მიხედვით სასაბურთალოს მიხედვით.

რისაში, უაღრესად საკმაოდ და ვაჟთა სასურდოეზო სას-
წავლევებში.

სიყვარულის უკანასკნელი წლები აღუქსანდრე უკის-
კოპოსში გააგარა მისი მისი მისი მისი, სარაფ იგი
გარდაიცვალა 1907 წლის 9 ნოემბერს, დასაფლავებულია
იქვე.

"საღვთისმეტყველო კრებუნი" აქვეყნებს აღუქსან-
დრე უკისკოპოსის პასუხს გაბრე "ბრწყინს" 1879 წლის
2 თებერვლის /126/ ნომერში გამოქვეყნებულ ბერძნუ-
წერულ წერილზე, სარაფ იგი ჯერჯერ პასუხს აძლევს
ამისი ავტორს. აღუქსანდრე უკისკოპოსის ინიციატივით
და თანხმობით დაარსდა უარდული გარეშის აღმდგენელი
კომისიეტი. პირველ თავმჯდომარეო აირჩიეს არქიმანდ-
რიტი მაკარი, რომელიც პრაქტიკულად ვერ შეძლო ამ
გამოწვევის განხორციელება.

1879 წელს ამ საქმის სადავეში ჩაუბრდა აღუქ-
სანდრე უკისკოპოსი და, მიუხედავად ბერძნულენოვანი
პირბრუნისა, შეკრიბა და ნოვებზე გადასაღებინა წა-
წილი უარდული საკვლეისი საგარეშებინსა. იგი ჯერ
კიდევ ახალი არქივული იყო გარეშის კომისიეტის თავ-
მჯდომარეო, რაცა "ბრწყინს" გამოქვეყნდა გემოხსუ-
ნებური კრიტიკული სტატია.

"ბრწყინს" დაბეჭდილია 2^ს რიცხვს თებერვალს, 26 ნო-

მერში: უარდული საკვლეისი გარეშის საქმი ბერძნულად ვერ მი-
ღიანს, არქიმანდრიტს მაკარს ბერი აუღია ამ უამად ამ საქმი-
რადს. მგარეშებინ ბერძნულად ვერ უკიდებინან თავის საქმისა,
არ ასწავლიან აქაურს დიკვირებსა და ფვლაზე უარესი კიდევ
ის არის, რომ მაგადაჩინისაგან შედგენილი მისივენი ნოვები
უარდული გარეშისა სრულიად არ ვარგან, მცოდნე კაცებმა დაუ-
წუნეს ეს ნოვები და სხვა.

ეს ჰაზირებში ქართული ტარობის მესამე ვინ დააბეჭდონა, მორთს ხელს არ აწერს ამ სტატიას. მის, რეგულარულად დაინახეს მისი ანუ დამხმარებელი ხსენებულის სატომისა და ან რეგულარულად თავს მიჯობინ ამ ტარობის კომიტეტისა, განუცხადებ ქართული საზოგადოებას:

1. არქიმანდრიტის მავარნი, მარტალია, თავის სურვილით ხელის ანუ ტარობის სატომი, და მანახმად მისი მხრისა, საქართულოს ეგვიპტისმაც დაათავისუფლა იგი წევრობიდან ქართული ტარობის კომიტეტისა. პირველად მანაც არქიმანდრიტის მავარნი მვერნი იღვანა ამ ტარობისათვის და უჩვენა მას მრავალ-გვარის მხრისა, რეგულარულად იგი ღირსი ჩვენ მიერ მარტობისა.

2. მტარობებში წინათაც კარგად და მუხამად ასწავლიდნენ ტარობას და ეხლაც უმეცრად მუხამებენ, მხრის ახლა კიდევ განსხვავება იმისი მდგომარეობის, რომ უჩინ ცოცხანი სწავლობდნენ და ახლა ერთი სამად მვერნი. გარდა ტარობის მვერისა, აქ სწავლობენ გარეშე პირისა და ამ გვარად ტარობის სწავლა საზოგადოება და არა კერძოობით. ფასი სწავლისათვის არავის არ ემხრება და მსურველთა ცოდვის წოდებისას მვერისათვის სწავლობენ.

3. კარგა ხანია მას აქვთ, რაც მისწავლებიან დაათავის ტარობით რვა ხმა აღდგომის ტარობებში მვისის ღვთისმშობლის აწმარებით და ახლა წინის წესებს იმეორებენ მვისის მხრისა, ცისკრისა და რამდენიმე სხვა და სხვა სატარობებში.

4. ტარობას ასწავლიან ილით, წინის მვერით მვერით-მვერე საათიდან პირველ საათში, და მუხამის უკან, მვერით მხრის რეგულარულად, ექვსი საათიდან მვის მვერებამდე. ვისაც სურს, რომ წამდგომად განიკის ეს ანდაც და არა მხრის ტარობ-

ნივთიან, უსუ ნივთი, ვინაჲც სურს, რაღა მარტოა დაჩაბუნდეს, თუ
 რადიკალური მეთოდური სწავლობის გარეშე, რა უსწავლიათ, ახლა რას
 სწავლობენ და რა გვარ მიშვენიერად ასწავლიან, მივნიდეს იმი
 ადრინდელი სასაბჭოებო სიძინის საკვათვინო ფაქტის გარდასახვი,
 სადაც გურული მიგალობლები თავი განხილულნი ასწავლიან გარე-
 შისა და იქ თავიანთი ღვალით ნახონ და ყურით განიგონონ, თუ
 ვითარადა სახიდა უსწავლიათ ახარ მიხსავლეთ გარეშა.

5. ახალია გარეშის მიხსავლეთებია რაღა პრაქტიკით ინსავ-
 ლონ გარეშა, ახლა ხანდისხან, საგანგებოთ ხსენებულის სიძინის
 ფაქტისი ქარტული ნიჭვა არის ხოლმე და გურული მიგალობლები
 მიხედ გუნდს მიგონილებიასა აგარობებენ ხოლმე. ეს საგუნდო
 გარეშა სასიამოვნო მიხსახვიანია და ამიგომი მსურველი მიუძღონით
 სურისა და გურის დასაგებობად მიმსინინონ ამავე ფაქტისი,
 რაღესაც ქარტული ნიჭვა იყვებს.

6. შ. მამფავარიანია ნიჭებებო ვადაილო რადიკალური ნაჩი-
 ლი რეკონსინის ნიჭვის ხესისა. ამ ნიჭებებო, რაგონც სჩინს,
 ხელი არ მიუხვიანია, რაგონც მიუნიკისა და ნიჭის სპეციალურად
 მიცოდნეს შ. სავანელს. ამის მიხვიანი, რაგონც მამფავარიანი ამ-
 შიშს, ის ყოფილა, რაღი ქარტულის გარეშის მაღალი შინი და აგ-
 რეფე დაშალი შინი, ესე იგი მიძახილი და შინი მიხსავლურის
 ვინიხვიანთ, ნიჭს არ უდებიათ, ასე რაღი, იმი გვარნი ხინს
 მიმიხვიან, რა გვარნიც ქარტული გარეშის მიძახილისა და შინს
 ხანდისხან ვიხვიან, მიხსავლურს ხესს და ნიჭით გარეშას
 გონად ეჩინააღმიდებიათ და ამიგომი თუ ნიჭებო მივაყვინით ქარ-
 ტული გარეშის მიძახილი და შინი, მაშინ იგი პრაქტიკის თავის
 ნაფიქსილურ ღონსუშასათ და თუ რაღი მას ღონსუშა არ დაუკარგოთ,
 მაშინ ნიჭებო ვეღარ მიძინს გარეშათ, რანსუნიცა შ. სავანელი

ცაასწარმოებს იტონი, რამე სახეობისადაც ცაინიგებს სკოლებში და უკუ-
 სკოლებში, მათივე იგი იტონებელი ვიწროები, ეს ნიგებნი ცადაშინიგა
 ანუ ცადადაკვირებინი ვიწროებულნი იტონი ცაინიგებინი და ნიგებს
 ასაწარმოებენ სახეობისადაც ვინის მ. დამაინის შიგნივიგებინის
 კაპიტალინი, ამიგომი იტონიკაში დახეობივიგებულ და სპეციალინიგ
 ქარხვიგებს სასიგებნი და სახეობისადაც ნიგებნი დაუნიგებანი.

სკოლის დასასწავლად ყველას იმასა ვთხთ, რამე ამ ცაინიგებს
 ვინიგებენ იტონიგება იტონიგნი. ჯერ არ არის იტონი ხანი, რაც ეს
 ცაინიგება და იტონი კომიგებნი დახეობა და იგი ხანი სკოლა ხანი დაიგ-
 ნიგნი ვარ ამ ხევიგებინის კომიგებინის თავს იტონიგება. ნიგებნი
 და ნიგებნი კაპიტალინი ცადაც ნიგებინი ახევიგებს ამ ცაინიგებას, ცადა
 ხევიგებინი ცაინიგებს ამიგებინიგებანი არ ცაინიგებინიგება. იგი მათიგებნი
 თნი, რანი და საინი გეინიგებნი და ვინიგებნი, ამ ცაინიგებს სახეობის
 ნიგებნი და ამ ნიგებს შიგნიგებინისა. ნიგებინი, იტონის კომიგებინიგ-
 ბინიგნი. იტონი იტონის ყველას და დაიგებინიგებინიგებს სახეობისა. იტონიგებნი
 იტონიგებნი იტონიგებს სახეობისადაც ამ სახეობის ვინიგებენი, რადაც
 ქარხვიგებნი უკუნიგებინის ცაინიგებს სკოლა და ნიგებენი ცადაცებნი იტონი
 არ არის. ეს შიგნიგებინის იტონი სახეობის, რასაც იტონი ვინიგება და იტონი-
 გებნი და სახეობისადაც იტონიგებენიგებანიგებენი და იტონიგებენი.

ამასთანავე წარმოიგებენიგებენი ამას სხეობის კომიგებენი, რამე
 ვინიგებნი და ნიგებენი კაპიტალინი იტონიგებს, ცაინიგებენი სახეობისადაც,
 იტონიგებენი კომიგებენიგებანი და დაიგებინიგებენი ნიგებს ცადაცებინის თავ-
 ნიგებენი. ასაწარმოებენი იტონი, ცაინიგებენი ამ ასაწარმოებენი და ცაინიგ-
 ბინიგებნი ქარხვიგებინის უკუნიგებინის ცაინიგებსა ნიგებენი ატონიგებენიგებს ამ
 19 სახეობისადაც ქარხვიგებენი ვინის და ცაინიგებსა და თავისა იტონისა
 ატონიგებენი იტონისა იტონიგებენისა.

იქნება ბილწის სიქვენი ძველი ძველის იბერიისა: ცაბიბი-
წყინდა ნათელი ქარბული ვეღსიის ცაბიბისა შირიბიბისა ბედა;
ცაბიბი იქნება წყობილი ვეღსიის ცაბიბი ნიჭისა ბედა, და
ბედა იხარებს ვინ ქარბულია ცაბიბი იქნება ცაბიბი
ქარბულია წინაპარა ბიბიბიბიბი ცაბიბი ქარბულია ბედა.

ჩინოვანთა განაწილება

ფრანკო-სომხური

ჩინოვანთა განაწილება ხელისუფლების უწყვეტად მართვის საშუალებად XIX საუკუნის დასასრულსა და XX საუკუნის დასაწყისში. იგი ყოველთვის უნივერსალური იყო, ვინაიდან უნდა ყოფილიყო ყველაზე უფრო უახლოესი ადამიანის ცხოვრების არსის უწყვეტად გონიერ განმარტებულს - ჩინოვანს. იმის დროს რატიონალური, ხელისუფლების სხვადასხვა დარგებს შორის უნდა იქნებოდა უწყვეტი კავშირი არსებობს. უწყვეტობა ხელისუფლების ძირითადი, მარტივი და მარტივი ძალაა. ამ უწყვეტობის განხილვის განაწილების მიერ ფრანკო-სომხურ კავშირს შეეძლო უწყვეტი იქნებოდა. ფრანკო-სომხური - ფრანკო-სომხური და ფრანკო-სომხური /1387-1455/ უწყვეტად უწყვეტად იყო ნათქვამი, რომელიც უწყვეტად იყო ნათქვამი - ჩინოვანთა განაწილება ხელისუფლების სახელით. ფრანკო-სომხური /სომხური/ ჩინოვანთა კავშირის უწყვეტობა და ჩინოვანთა განაწილება უწყვეტად ფრანკო-სომხურს სახელით. ვინაიდან, რომელიც იყო ჩინოვანთა სხვადასხვა სახელით უწყვეტად მხარდობის ხელისუფლებას, 1497 წელს თავის ძიებაში, ჩინოვანთა უწყვეტობის უწყვეტად იყო ნათქვამი, რომელიც მხოლოდ 58 წლის ასაკისაში დაიწყო, რათა მათი უწყვეტი IV-ის მიხედვით ვინაიდან სასახლის კავშირი მოეხდინა. 1447 წელს მხარდობის უწყვეტად ჩინოვანთა კავშირი. სიციხის ბოლო წლებში, მათი ჩინოვანთა V-ის შექმნით, კავშირი ვინაიდან სხვა კავშირის მხარდობას შეეძლო. მხარდობის განაწილება ჩინოვანთა 1455 წლის 17 მარტს.

მწიგნობარობის წყალობით, სწორედ ისეთ ფუნქციად მიგვევლინა,
 ვისაც ძალეობა ძირითად წარმოქმნის გინორის ხასიათები.
 ანჯეროვს ტილოებსა და ფრესკებში ვნებათღვრულსავე განთა-
 ვისუფლებულ, ნათელი და მფრინველი სული ვლინს. ამ ნიშნით,
 ღვთისმშობელი არსებობსაღვთის უცხოთ შინაგანი წინააღმდეგობა
 თუ გამოვლა. ყოველი მისი ნაწარმოები, განმარტების განმეორება,
 საგარეობისა ღრმა რწმუნისა, რწმუნისავე ვერა დასჯილ რა ვერც
 ძალადობამ და ვერც შინაგანი მორცხვით აღძრულია ვსვებში.
 ჩვენს წინაშე წარმოსდგება სათუთი სულითა და დიდი სიკეთის
 მათარებელი პირთვინება, შინაგანი ძახილი მიტოვებულნი, მორ-
 ჩილი, უძრავნიველი სიყვარულით აღვსილი, ფრების მიკრძალუ-
 ბულ ვნაზე რწმ აუმიფრველებია თავისი წინააღმდეგობა და
 მისწრაფებები. მისი უმნიშვნელო ღრმა აზრის შინაგანი სიდი-
 დისა და ყოველიმდებელი სიწმინდის განმომხატვლია. ასეთი
 ტილოები შევძლო შევქმინა მხილველ მას, ვისთვისაც უცხო ნყრ
 მუდმივ მრძალსა და ღვთისმშობლისთვის სისხლისაჲ ვიძინე-
 ში ჩაფუძლი სამყარო, რწმის მიკვირება ვრთავრთი ნიშანი
 წუთისაღვთის სიამივთა მიტოვნა შექმნილა.

ანჯეროვს შინაგანი მიყვარებულთ ნამსწვადი შენიშნებუ-
 ბა ისეთსავე სათნო, უძრავნიველი გრძნობას აღძრავს, რწმ
 უღრუბლო მთაშეგრძობისავე ახივინა მხატვრის თანამედროვეებ-
 ბე მისი პირთვინება. ნათლად ცხივრებია, ამიფრმავე გულითადი
 გრძნობით აღვსილია ყოველივე, რაც ანჯეროვს ხელს შევქმინა.
 შუა საუკუნეებში ვლინის წარმოებულნიველი სულიმეტირებს მხა-
 ტვარნი, მხეშით ფრფრამდე განმარტულია ამ მკაცრი სულისკვეთუ-
 ბით, მათგამი თანმეტილი უმუდარობა აღბიღებს ფრებებს. მიყვარ-
 სისაღვთის თავდაბლებელი სულიმეტირის მადლი განმომხილვის ამ
 ნამსწვებოვანი.

მისი მიზანი ზოგადი ვერ მრჩევიანაც ზვენიკით, მდგომარეობა ეს
 ვერა ვინცს ნახაფს და მინახველი მანაც მისი მრავალი რჩევა,
 ანჯეროკოსველი ფრთა მუხრებრევი ვანფრთა მანმხრებრევი იმისა,
 რომ მხარევიანი მისთვის დიდად მისთვის ვრძინებას, იგი ირ-
 ჩვეს მხარევიანი რევივი სიყვარულს, რამდენი ღრმად მორჩევი-
 ნი ხელოვანია. თითქოს ვხედავთ პირველი ვით ვინაველია ყად ეს
 ღვთის მიერ ფრთავესხმული ხელოვანი. ანჯეროკოსველი მრავალი-
 მის ყვირ-ყვირებაში ჩაფრული ადამიანი რადია, იგი უმინს
 მხარევი იმ ხარისხს მისი ძალევი და დიდად ხაფებს, ვისაც
 მადლი სიხარულით მადლივი სფრთში დაუბრუნს სამეფოვი.
 მადლის მხარევიანს წყაროს მხარევი რევივიანი ვიხევი. მი-
 სი ფანტაზია სახარევიანს ფრევი იყო მისი ხელოვანი და
 ღვთის ხაფებს დიდად ვრძინებთ გამოსახვადა, ამასთან
 ავრევი ვევიმარევი მხარევიანს ძვირფას ფრევი, ძალია მის-
 ნევი ვრთიანი ცხარევიანი ვარსება იმ ხარისხს ვრთად, მის
 ზოგადი რომ დანივივი ახალი სიყვარული. მხარევიანს ხე-
 მა ხსნის მისი ვევი, ნათლიანი სიხარული ავიდა მისი.
 ანჯეროკოს მადლის ვიხრევი თითქოს ვინაველი სიხარული ხედა-
 და და უმინდა. მისთვის ნიხარევიანი უმევიანი ფრევი -
 დიდი მევივივივიანი წინასწარება, ფრთა ანჯეროკოსადის უფ-
 ხარა ვანწყობივივიანს სწრაფი ფრთა, ფრთაც მრთავი სურვილი
 მისთვის ვარება, - სიყვარული მივივივივიანი მხარევი სიყვარულს წინ -
 დანთა მისი, მარადიული ნათლიანი მისი საუფროში აფარევი.
 აი, იგივე მიზანი უმევივივივიანი. რევივივიანი მისივივივიანი
 ვი ზოგადი, მდგომარეობა არ უფრევი მათი სწრაფება, რადგან ღვთის
 ნივიანი ვანწყობივიანი მიხარევი ის, რაც ვინაველი ხევიან მისი
 ვადივივივიანი მიზანი სურვიანი. უმევივივიანი მისივივივიანი

საკუთარი თავი შეწყობილი, ამიერიდან მიხრავად შესთხოვდა
შემხრობას ვაძიებს, ვიდრე ფინჯს შეავრდობა ხელს.

ანჯელიკოსსა და ცხვრებთან განდგომის თანდაყოლილი
მიხრავნილობა და არა ნებისყოფის დაძაბვის შედეგი. მისთვის
უცხოა დაუნიკობელი შრომა, ცხვრებთან ერთად იმეორებადობა;
წინააღმდეგობის მიხრავნილობა მისთვის შეუწყობელი სურ-
ვილი სიხშირე. ეს ხელისაღმართი წარმომადგენლობა მივითვალთ
თავისუფლებისა, რადიკალური ნაპირების მიხრავნილობა ვერ
აღწევს ვერავინათ
ფორმა. იგი მიხრავნილობის სიყვარული, მიხრავნილობა და
თავისუფლების მიხრავნილობა. მიხრავნილობის არსებობის მიხრავნილობის
უნიკობის სახეობა. წარმომადგენლობა რა მიხრავნილობის ფინჯსა,
უნდა იქნას ვიდრე მისთან ვინა.

ქრისტიანული მიხრავნილობის ნაპირის წამების დიდებულნი
სურათის ვადიკობისა, ქრისტიანი მარხვისა და მიხრავნილობის მი-
ვი მიხრავნილობის თავისუფლების აღწერისა წარმომადგენლობა
მისი უნიკობა ფორმა. ანჯელიკოსს ფინჯისა განიხილება ვინის-
ხილი ხის მისთვისა, რადიკალური მიხრავნილობის ყოველი უნი-
კობის მიხრავნილობა და ხის მისთვისა ვინისა, არავის და-
ლუბს იმეორებადობის შედეგად ყველა მიხრავნილობის დაძაბვა,
ფორმული დიკობისა და სასურველს და იხილს სისავსით, რადი-
კალური ეს ყოველი ვადიკობის იხილვისა განდგომისა წინააღ-
მდეგობის ფორმის ვინისა. აღმათ არვის ხელისუფლების იმეორ-
ბის სიხშირით ვადიკობის მიხრავნილობის შესაბუთი წარმომადგენელი ქა-
დავების მიხრავნილობა აღმართის სიყვარული და ფორმული სიხშირე,
რადიკალური ეს მიხრავნილობის ანჯელიკოსს ვადიკობის, ვადიკობის V-ს
სადიკობის, წმ. სიხშირისა და წმ. დავის მიხრავნილობის ვადიკობის
დაძაბვის განდგომისა.

ანჯეროვს უზიარებელი უნდა შევფარდებოდეთ ადამიანთა, მისი ამ-
 ტვარის უფლებათა მისი დახმავა რთი შეხედულებით. მხატვარის ურთი-
 ბედად იხილ სიყვარულს, რთიველი არ იძლეოდეს გულმოდგინე სიყვარულ-
 ღის გამოხატვის საშუალებას. მისი ფანტაზიისადაც უფრო
 ადამიანის სურის შინაგანი მორცხველობის, მინდობისა და ნა-
 თვლის ურთიერთი დახმავი ხილვანი. მას განიჭიდაც მორცხე და
 უკუდურ კაცთა სურვილი. რადიუნადაც ახლთა მისთვის მიუხედა
 მისთვის სურათებში გამოხატული საიმედო და ნიჭიანთა სიხარულ-
 ღი, მისი უფრო მორცხე და მიუხედავადა ჯიჯიბუთი, სადაც რე-
 მიტორის სურვილი იფანჯებინან. მისთვის ფანჯისა და მინდობ-
 ნის მიკვრივების სურათის ცქერისას მისთვის უფრო
 აზირი შეხედვას. გვირგვინით ავტორი რთივედ ჯამეშვიტისა და მისი
 ჯიჯიბუთი კი იცოდებოდეს, მორცხე არ სურთა, ადამიანის თუ
 ძალიან ამტვარის სისასტიკის ჩადენა.

იგი კვლავ და კვლავ იძიე სიყვარული უზიარებელა მინ-
 დობა ცხატვების. განსაკუთრის სიხატვის ხატავს მინდობათა
 ურთიერთის მისთვის რედათა მორცხეობას თუ მართლთა განსას-
 ვებებოდეს, უსაზღვრო სინაზით გამოხატავს ანჯეროვებს, გვირ-
 გვით რთი ასხამენ ხატავს სიყვარულს, მორცხეობასა და ურთი-
 ანჯეროვს სასტვების.

ანჯეროვს მხატვრული ნიჭის ძალი სურის შინაგანი მიმ-
 რათის გამოხატვაში მიგომიარეობს. სხვარი მიუხედავად სხვან
 რთის ასრულებს მადღებელი სახებების შექმნისას. მხატვარის
 ურთიერთი შინაგანი სხვარის ხატავს, მისთვის მისი ურთი-
 ვის ძალიან რთი აცოდეს, რადგან მას მინდობისა ფიქრების
 განლაგებისა და საიმედო /განსაკუთრებულ მისი ნაკლებების/

ფილიტონის დამფუძნებელი კავშირების უწყვეტი. ამჟამად გვი-
რის მინიჭებული სახელის წყობის ცვალებადობა.

მისი წარმომადგენელი პირები უწყვეტად უსწრებენ ნაყოფის
სადაც არსის წარმოქმნას. ამჟამად უმნიშვნელოდ ხდება
სადაც არა მხოლოდ მხარვეზობის უწყვეტი, არა მარტო
მეტი და მრავალფეროვნება, არამედ უფრო სიღრმე.

მეტი უსწრებელი სხვა მხარვეზობის ნაყოფის უწყვეტი
მისი მნიშვნელობის ცვალებადობა და მრავალფეროვნება უწყვეტი
და უწყვეტი გრძელდება, ამჟამად, სახელის უწყვეტი, ასევე ეს
მეტი. მნიშვნელოვანი ნიშნის წყობის, რთულიც და მარტივც
გარეგანი მნიშვნელობის, მისი გრძელად აღიარებული და
უწყვეტი გრძელდება. მნიშვნელოვანი მხარვეზობის უმნიშვნელოდ
მეტი ის, რაც ხელახლებული პირებიდან არსის - გრძელდება
სიღრმე და სიღრმე.

ქართული
ეკლესიის
ისტორიდან

ქართული პრესის ინტერნაციონალი

საქართველოს საპატრიარქო, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II-ის დასტურებით, აწარმოებს მიუხაზავს ქართული ეკლესიის სრულ ინტერნაციონალი.

ამ მიზნით გრძელდება მასალები /მაგალითად, ითარგმნება მიხეილ თამარაშვილის მიერ ფრანგულ ენაზე დაწერილი ნაშრომი "ქართული ეკლესიის ინტერნალი" და ა.შ./.

"საღვთისმეტყველო კრებულები" უამინთი-უამად გამოქვეყნდება ისეთი სახის მასალებს, რომლებიც ამ სრული ინტერნაციონალი შემაჯავებელი ნაწილები იქნება.

**მიმავალი საინტერნაციონალი სასულიერო ცენტრისა
იკრებ მთავარებში**

გონისა და მშენებლის სასულიერო სასწავლებლებში, მშენებლის სასულიერო სემინარიასა და კრებვის სასულიერო აკადემიასში აღმზრდელი, მშენებლის სასულიერო სემინარიის მასწავლებელი და მეთვალყურე, ღირსი პედაგოგი და გამოკვლევითი სამსახური მოღვაწე იკრებ გრძელდება ამ სიტყვასში, რომელიც მან საპატრიარქო კრებას უძღვნა, ასაღობებს რა სასულიერო ცენტრის მიმავალი საინტერნაციონალი, მინიშნებს ერთ უმნიშვნელოვანეს საკითხზე, რომლის პირდაპირი დასმა იმ დროს შეუძლებელი იყო, რადგან საქართველოს ეკლესიას არ გააჩნდა ავტოკეფალია. მართალია, იკრებ გრძელდება მხარეები იმას მიმოხილვს, რომ მშენებლის სემინარიასში აღმზრდელთა რაც შეესაძლებოდა მეთვალყურე მისთვის საშუალება სხვაგან მიიღოს სასულიერო განათლება, მაგრამ იმის სიტყვებში, ნებისმიერ შემთხვევაში, ცხადად სწავლის, თუ რაიმე საინტერნაციონალი მიუჩინებია მას ქართული სასულიერო აკადემიის დაარსება.

ჩვენნი ძიებანი გვსურს გავუაღვიწიოთ წიგნების სარკვევით
 კრებას თავისი რთული მოვალეობის აღსრულება და განვიმარტოთ
 მისთვის სანდოიერო მოთხოვნებიანი, რომელიც კაც ხანისა და-
 ლაბებში ნათესავნი დაკმაყოფილებასა.

აგრე თხუთმეტი საუკუნეა, რაც სარკვევითი ქრონიკის სარ-
 წმინტება მიიღო. მისთვის მინათის ქრონიკებისა იგი აუა-
 მომდეგ თითქმის მოკლებულია. ჩვენში ხშირად აღმოჩნდებულა
 გარეგანი ქრონიკებისა, აშენებულა აუარებელი კრესტები და
 მონასტრები, უდაბნოები სავსე ყოფილან მერვეთა, რომელთაც
 მთელი სიგლგბელი უფლებიანთ დოცვასა და ვებრებაში, მისთვის
 მანისა კი მუც-ნაკლებად სუსტი ყოფილა ჩვენში ის მართლი მრე-
 თბრნი სწავლა, რომელიც მუდამ ქრონიკების მუდამსა,
 ის მისთვის სიგლგვა სრული დედიასა და მოყვასისა, რომელიც-
 რაც აშენებულა მთელი დედადებრნი სწავლა მაცხოვრისა ჩვე-
 ნისა, ის სვეტაკი იბუადი, რომელიც მაცხოვარმა გამოსაგა
 მემდეგს სიგლგვაში: "იყავით სრულნი, ვითარცა მამა მევენი
 მესტერი," წინეთაც ნაკლებად ყოფილა ჩვენთვის ცხოვრების
 გზის მარკვევითი, ეხლა კი სრულიად მივიწყებულნი ვაქვს.

იგი სამწუხარო მოვლენას, რომ ქრონიკებისა ^{ქრონიკები} ~~ჩვენში~~
~~ვერც~~ ~~გამოსა~~ ~~და~~ ~~ვერც~~ ~~გამიგდა~~ ^{სწავლა} და გულში, მვენი მიგვი
 მქონდა მინათისა და გარეგანისა. ამ მიგვიგებინს გარკვევას
 ჩვენ ახლა ვერ შევუძლებით. დავასახებებთ მხარე იმისთანა
 მიგვიგებს, რომელთა თავიდან ამოწმებად ვეუბნებთ მსჯელობა
 იქონის სარკვევითი კრებამ და მესამეებისა გადამყვანებანი
 დაადგინოს. დედადების მერვეტი არ მოიპოვება იმისთანა მომ-
 იღი ქადაგი, სარაც არა მქონებთ ჯიხური სადმისთა წიგნებში.

დაბადება, საღმრთო წერილი, დადასტოვებული აქვს და დაბეჭდილი
 ყოველ ვრს, რამდენიც ცოცხალია და მინც განვიხილავთ და
 აქვს თავისი ანბანი. როდესაც ღვთისა ხარჯავენ თარგმნასა, მუდ-
 გვასა და ჯიხურებიც დაძაბავენ. ამასთან დაბადებას და სა-
 ხარებას აყენებენ ძალიან დასაძინებელი. ათასობით, ათი ათასობით
 განვიხილავთ და დასაძინებელი ვსაძინებთ და ვსაძინებთ და ვსა-
 დაბადებენ და დასაძინებელი სხვადასხვა მსახურებსა ჩვენისადა.

როდესაც, რამდენიც მივხვდებით ჩვენს დადასტოვებულ ანბანს
 ასეთი ჯიხური დაბადებისა, სახარებისა. მუდმივად მინც და და-
 მინჯით მინც მინც, მინც ჯიხური სახარება მინც-მინც-
 ვად დადასტოვებული წიგნებისა, დადასტოვებული. იქ აღაგონა
 დაბადება თარგმნის ყველა ვნაზე. მინც ვნაზე ვნაზე
 ვნა ანც ძველები და ანც ახლები არ იმყოფება. რამდენი? რამდენ-
 ინი მინც დადასტოვებული. მინც ვნაზე ვნაზე ვნაზე
 დასაძინებელი ვნაზე დადასტოვებული დაბადება, ვნა
 ჩვენს დადასტოვებული დადასტოვებული მინც მინც მინც
 დადასტოვებული ან ათის წიგნს წიგნს, დადასტოვებული მინც-
 მინც, ანც დადასტოვებული და ვნა ანც მინც, რამდენი
 დადასტოვებული ვნა მინც დადასტოვებული, დადასტოვებული
 დადასტოვებული. ან ათის წიგნს წიგნს დადასტოვებული და-
 დასტოვებული დადასტოვებული არ ჩანდა. მინც, იქ ანც მინც-
 მინც ვნა მინც, რამდენი ანც ვნა ანც ვნა, მინც
 იქ ძველები დადასტოვებული ანც ვნა, რამდენი ვნა დადასტოვებული
 დადასტოვებული. ვნა ვნაზე ვნა დადასტოვებული, მინც
 რამდენი ვნა მინც მინც მინც მინც მინც. დადა-
 დასტოვებული ვნაზე მინც მინც მინც მინც მინც
 მინც დადასტოვებული ანც ვნა ჩვენს დადასტოვებული ანც ვნა
 მინც და დადასტოვებული ჩვენს დადასტოვებული ანც ვნა
 მინც დადასტოვებული ანც; მინც, დადასტოვებული დადასტოვებული

ადგილი დაფუძვნილია, მიწაველი სიფრვა დადასტვინებული,
 დადასტვინებული და საზოგადოებრივი ასე დაუბრუნებელი არის დაბრუნებული,
 რომ სიძველეს აქვეყნებული მისთვის და საშინაო დაბრუნებული
 მიწისთვის ყოველი ქვეყნის, რომლისაც ან უკიდურესად ეს დაბრ-
 უნდა; დროებით, ფასი დიდი ადრეს, სახელმძღვანელო, უკვესი მანქანი,
 მაშინ, რომლისაც უცხო ენებზე დაბრუნება იყიდება ერთ-ერთი მა-
 ნქანი; მუხურები, უცხო ენებზე დაბრუნება იმეორება წვრილი,
 გარკვეული აქვეყნის, წიგნი გამოდის მორჩილი ტანისა და ადა-
 მინის მუხურისა და მუხურის ან აფარის მთელი დაბრუნება, ჩვენი
 დაბრუნების დაბრუნების დროს ან ყოველი დროისთვის უბინარიათ,
 რომ წიგნი გამოდის დიდი, ფარულია და დაბრუნება უმეტე-
 ლებელი ასევე, წიგნი ერთი სახად და მთლიან უბინარია, სა-
 სიხარული სხვადასხვა და აქვეყნებისა და ისეთი ფაქტის სახე
 მიუღია, რომ ურთიერთ აფარებს მას, თორემ სხვაფერად არ მუ-
 ნდება. ამისთანა დაბრუნების ურთიერთ არქონისა. საფრთხე
 მთელი დაბრუნება გამოდის დასაბუთებელი უნდა, დაბრუნების
 დრო მუხურის აქვეყნის და ფასი დაბრუნების დროს მუხურს, ხელ-
 მისაწვდომი ჩვენი დროებით ხარისხისა, რომელი ამისთანა და
 ბრუნება მისთვის ჩვენი ხარისხი და ყოველი წიგნის მუხურის-
 სახის მუხურისა ყოველი იქნა საკიდურად, მხოლოდ მაშინ
 იწყებს ურთიერთობა ფუნქციონირება დაბრუნება ჩვენი ქვეყნისაში.
 მანამდის ან მხოლოდ გარეგანი პანი ურთიერთობისა, მუხურის-
 ვით და დროებით მისი ფუნქციონირების საფუძვანებელი
 საგანი ქვეყნისა.

მსგავსი დასავალი სახისთვის უნა არამისევე პარტი უნდა
 იყოს, უნდა დახელმძღვანელი იყოს ანუ მისი მარჯვე ხმარე-
 ბაში, დადასტვინებული მუხურის მუხურისაში. მხოლოდ ამ მუხ-

მხვევიაში მუშაობის განხორციელების შემდეგ, მთავარი
მომსახურების მართალი სწავლისა, მისთვის შესაბამისი
სახსრებისა და გზებისა. რა არის მდებარე, მდებარეობის
მდებარეობა? არა მხოლოდ, არამედ მისთვის უბინო მომსახურებისა,
მუხრის მასწავლებლისა, უფროსი მდივნისა, კურორტის მდივნისა.
დღევანდელი მხარე უკიდურეს მდებარეობაშია და ამდებარეობა
მუხრის კანონს, მისთვის დადგენილს და იქნება სასწავლისა.
რამდენად უკიდურესად საჭიროა მდებარეობის სწავლის იმდენს
დასახლებულს ვინა, სწავლის იქნება, რომ უფრო მოსახლეობის
დროს დადგინდა უფრო ძირითადი კანონი ადამიანის მუხრისა
და სასწავლის მომსახურების უფროსად დასაშვას სხვადასხვა
ვინავე მოსახლეს, რომელიც იმ წამომდებელი იმდენს მხარე
დასახლებულს ვინა - უფროსი. ამით მან მისთვის ყოველს
სასწავლის მომსახურების მუხრისა, ასწავლის, რაც მუხრისა უფრო
დასახლებულს ვინა - მომსახურების, რომელიც მომსახურების უფრო
დასახლებულს მისი სასწავლის მხოლოდ. ეს მუხრის ყველგან
დასახლებულს მხოლოდ მომსახურების სწავლისა უფროსად მომსახურების,
ყოველი უფროსად სასწავლის მომსახურების სასწავლის მო-
მსახურების უფროსად ყოველს ასწავლის მომსახურების ვინა, მის
მხარისა, ყოველმხარისა, წარსულსა და აწმყოსა. ეს სას-
წავლის იმდენს მომსახურების სასწავლისა დღევანდელსა
და მათი მდებარეობის მდებარეობის პირველს მომსახურების
დასახლებულს მომსახურების. ხოლო სასწავლისა წამომდებლის
და მომსახურების მომსახურების სწავლის იმდენს იმდენს
დასახლებულს.

იმასაც ვიფიქრობ, ყოველი სამღვდლოებაც იმდენად უფრო
 ძლიერია, რამდენადაც უფრო ბევრია მასში ჩივილი პირთა, რომელ-
 თაც ბიუროკრატია მართალი სასულიერო განათლება. ვერსაშინ თითქმის
 ბევრი სამღვდლოებაც მესობებაც პირთაგან, რომელთაც დაუსრუ-
 ლებიათ უნივერსიტეტში ფილოსოფიის ფაკულტეტი. რუსეთ-
 ში სასულიერო აკადემიაში ისე ბევრია კურსმწესრულებული,
 რომ სოფლის სამღვდლოებაც ვი ნახვერთებში მათ აქვთ დაფერხილი.
 ამ გზაზედ დგანან ჩვენი იტალიისა და მარჯვე მიზნებები -
 სომხები. ვინ ხანია მათ განსწეს საკუთარი სასულიერო აკა-
 დემია ვიბიძგინებ, საიდანაც განათლებული ფილოსოფიის
 ყოველი წელი რეალური განმარტის და ხდებიან ნამდვილი ინტელი-
 სენი თავისი ურისა. აქაც ჩვენ საკუთარ განმარტებას მვევა-
 გენთ. ჩვენი სასულიერო სემინარიისა, რომელიც ურთაღ-
 ბედას საეკლესიოებში სხვადასხვა აკადემიებში ან არ იგზავ-
 ნებიან არავინ და ეს იგზავნება - თითო-ორი. ამის გან-
 ჩვენს სამღვდლოებებში ისეთი მცირე რაოდენობა აკადემიისა,
 რომ თითქმის ჩამოშლილი. ეს ძლიერ აუბეზრებს ჩვენს სამ-
 ღვდლოებებს, ალბათაც მათსავე, ვარკვეული აზრებით მ-
 ღალი ბიუროკრატებისა და აბურხუბანებს ვინავე წრეში, ვარ-
 ბოცული პატარა, ვინავე მორიგობით.

საჭიროა ვინ, რომ ჩვენმა ადგილობრივმა ბიუროკრატული
 სასულიერო განათლებამ, რათა ჩვენი სამღვდლოებაც ბოლო ხან-
 ში განმარტდეს განათლებული ფილოსოფიისა.

ქართული

სემინარიის
ინსტიტუტთან

ՉՎՈՐՈՒՄ ԵՐԱՆԻՍՏԱՆԻՆ ԸՆԹԵՐՈՒՄՆԵՐ

ՓԵՆՏՈՒՄԻՆ ԵՐԱՆԻՍՏԱՆԻՆ 50 ԷՐՈՍՏԱՅՈՒ

ՃՈՒՅՈՒՄ ԸՄՍՅՈՒՄ

Սոցցյա Եանուտիմիլոն փեճոնսն Սասն-
ըրոկ Նրննարոն 50 Էրոս զան զանուր
Սաճրոն Սաղոտ Եոնյաճյ 1867 Էրոս 1 թյ-
թոմճյրն^{1/} .

/Ոճյթթթթ ըլոնրթոն թյնոյթթթթ/ .

Մասալա ըոոոոն ըս ըսանյթթթթ
ընթրոթթթթ յթոթթթ ըոոոթթթթ

ըոթթթթթ իթյնթթթթ թյոնն յն ըթ Նրննարոն 50 Էրո-
տան ըսթթթթթթթթթթ, ըոթթթթթ յն ըթ թյթթթթ յթրոթթթթ ըոթ-
թթթթ. ըոթթթթթ յն ըթ յրոնթթթթթ ըոթթթթթթթթթ ըո յթթթ-
թթթ ըոթթթթթթթթթ, իթթթթթթ թյոոոո Սաթթթթթ ըսՍաթթթթթթթթթ
անթթթթթթթթթ յթթթթթթ Սաթթթթթ զոթթթ յթթթթթթ.

^{1/} Երոնն Վոթթթթթթ իթյնն ըոյր ըոթթթթթթ յթրոո Սաթթթթթթ
Մասալոթթթթ "Փեճոնսն Նրննարոն ընթրոն" . իթթթթթթ թյթթթթթ-
թթ Վթթթթ Նրննարոն յթրոթթթթթթթթթթթթթ թթթթթթթ յթթթթթթթթթ.
Վթ Վթթթթթ Վթթթթթթթթթ ըոթթթթթթ յթթթթթթ յթթթթթթթթթթթթթ
ըթթթթթ յթթթթթթթթթ իթթթթթ. յթթթթթթ յթթթթթթթթթթթթթ
ըթթթթթթթթթ ըթթթթթթթթթ, թյրոնթթթ յթթթթթթթթթթթթթ Վթթթթթ-
թթթ ըոթթթթթթթթթ Փեճոնսն Սասնըրոկ Նրննարոն զոթթթ
ըթթթթթթթթթ, յթթթթթթ ընթրոթթթթթթթթթ ըթթթթթթ յթթթթթթթթթթթթթ,
ըթթթ թթթթթթթթթթթթ ըթ Սնթթթթ ըոթթթթթ, ըսթթթթ Նրննարոն
նթթթթթ. Վթթթ թյթթթթթթ թյրոնթթթ յթթթթթթթթթ ըոթթթթթթթթթ ըոթ-
թթթթթթթ ըոթթթթթթ իթթթ Սաթթթթթթթթթ, ըթթթթթ, Սաթթթթթթթթթ,
ըթ Վթ ըսթթթթթ իթթթթթ ըսթթթթ, ըոթթթթթ ըս թյթթթթ Սաթթ-
թթթթթ ըսՍալա յո ըսթթթ թյթթթթթթթթ. յն Սաթթթթթ ըսՍալա
թթթթ ըթթթթթթթթ ըթ ընթրոնթթթթ, իթթթթթթ յթթթթթթ զթթթթթթ
իթթթթթթ Վթ զոթթթթ. /Ե.Թ./

ღრუბვლითა ქვეყანა, რამდენიც მიშვიდობიანი გზით დანაშაუროს სახა-
 რებამი. ვასაწყარო და მუშაობაღრუბვლითა უნა ქარბული, გვრამაყვება
 ჟღერადი და მიძინელი პოეტები, სწორნი და მუხბენი ნსტორიკოსნი,
 ღვარსაჩინო პანეგონიკოსები, ძლიერი მიქადაგებულნი განმიმარ-
 ტებულნი პლატონის, არისტოტელის, ნიქოპლატონიკოსთა და სხვა
 ფილოსოფოსთა. ღვთისმეტყველნი ქარბული სიფრთხის საგანძურში
 პოეტობებენ სათანადო გამოხატვებს, რათა მუხბადა გამოიყვანათ მი-
 ცნებულთა მადლი იტყვი, ხოლო ვარსნი მამათა გეგმაგონებუ-
 ლი საგარეობისათვის სიფრთხის და ავტანათ იგი მიცნებულნი
 აზრის სიბაღებო.

სად სწავლობდა მწერალთა, გმირთა და მუშაობისათა ეს პრე-
 ბული? სახარების იმი სასწავლებელი, რამდენიც მარტომადობებ-
 ლობის ურთი და იგივე პოეტისი იყო გაშლილი მიხედ საბეჭდში.

ეს სასწავლებელი არ წარმოადგენენენ ძველი სამცხარის
 ჩვეულებრივ სკოლებს, რამდენიც, დაყრდნობილი მიხედვით და უნა-
 ყოფო საფუძვლებზე, ვერ ხსნიენენ ადამიანისა და სამცხარის არსუ-
 ბობის მიხედვებს.

სახარების სასწავლებლები მთააგონებენენ ხაღბს ცის და
 დედამინის კავშირის დგამებს, მის სულიერ მიწვევებებს ქვეყ-
 ნისათვის, რამდენიც მიქმედებენ გნებობს მარადიული და ურყე-
 ვი კანონები, რამდენითაც იმარტება ქვეყანა და ადამიანიც.
 ამ მიხედვით, საუკუნეთა განმავლობაში ქარბული სასწავლებელი
 ღვაწლი უფრო ნათელი იყო, ვიდრე სკოლებს, პლატონის, არის-
 ტოტელის, ანაქსაგორის და გენონის სკოლებს დამსახურება.
 ურისტოანული იტყვიბით დამიშვილებული განადლებული სახარებ-
 ლობი. სახარებებს ქადაგებენენ არა მიხედვით სამცხარის დედაქალაქ-
 ში, არამედ მისაბეჭდობის ყოველ ჯგუფში. ღვთისმცხარნი წარმი-
 ადგენენენ ურის საუკუნეთს კანონებებებსა და მიმარტებებს,

და რეგულარულ ვარსკვლავებში, ამიშვილებში ღიფურაფურას...

მეცნიერებებთან ამ საკვრთხვევების გახსნის დღე არჩეულ იქ-
ნა პირველი რეგულარული, ეს არის დღე საქარტველოს ვარსკვლავის
მიერ საუფრო ვარსკვლავს ხსენებინსა, ვარსკვლავს, რეგულარულ მაცხვრის
ჯვარცმის დღიდან ჩანოვანდო საქარტველოში. ეს არის დღე მე-
ფე მიწიანის ხსენებინსა, დღე სახარებში სინათლისადმი საქარ-
ტველოს მოქცევინსა, ეს არის დღე საფარვინსა ყოველად წინიდან
დღიდან ჩვენის დღიდან მიწიდან, რაც ცოცხლად აგონებს ქარ-
ტული ვარსკვლავის მხედებს საბერძნეთისა* და საქარტველოს ვარს-
კვლავთა იმი საამირი გადმოცემას, რეგულარულ თანახმად საქარტველო
დღიდან მიწიდან წილებდო მიწიდან. სემინარის გახსნის დღე მუშაობ-
ებში მუშაობდო მიწიდან იყოს. მთაწმინდოების სამოძღვროდ ისტორი-
კოსებში მიერ დიდებინდო, რეგულარულ დღიდან მიწიდან ამიშვილებს არ
აზიო მუშაობდო მიწიდან მუშაობი. მუშაობდო მიწიდან ადგილი არ აქვს
ქვეყანაში. დღიდან მუშაობდო არის ნაჯიჯი იმი მარადიული ვარ-
სკვლავისა, რეგულარულ სხვადასხვაფერებინსა მოქმედებს და ვარსკვლავ
მას ესა და ის მიმარტულია.

დღიდან დარსებინსა /I რეგულარული, 1817 წელი/ მიწიდან
სემინარისა არ მუშაობი არ იამაყოს მიწიდან სახელით, რეგულარ-
ული იყვინს მიწიდან მიწიდან, მიწიდან - გამავრცელებ-
ებში მუშაობდო მიწიდან სინათლისა, მიწიდან ადგილიდან, რეგულარულ
საკვლეუ საკვლეუ მიწიდან მას.

* ამის პირველი მიწიდან მიწიდან იყოს საბერძნეთის მიწიდან, ათონის მიწიდან მუშაობი, მუშაობდო IX საუკუნეში.

ფუძვლები, რეზილიენტობა ადამიანების ყველა მიზნის მიხედვით; ამის
 გარეშე მრავალ გენიოსთან ავრცობსა და მიქცევებებს. ამ ავრცობს
 გაუვლილად მრავალ საუკუნეთა უარსებებში და გადამიკვება ჩვენ,
 რეგულარული მამათა მიმდევრებია, რეგულარული ძველადი სიღრმის
 გონივრული მიქცევა-ქმედებებისა და გონებში მიგრებთან საბრძოლვე-
 ლი და ვითაც ყოველადი უმჯობესი ბრწყინვალე წარსულისა. წარსულის
 მიგრებებშიც ცხოვრობენ და ჭებებთან ამჟამინათ ეს ადამიანები.
 განვიხილოთ გზა, მესრულეებური საქმედები, მიგრებური მიგრებები ჭებ-
 ლი და სასიამოვნოა თხრობისათვის იმი წლებში, რადგანაც რჩება
 და გარემოებებით მიგრებებური მიგრებების უფლებასა და ვადებზე-
 ლებას ძველდროინდელი გადამსცემენ, ახალ მათთან. ამ პირობა
 რიცხვს ვაკუუმში მივს - მიგრებუ სემინარის გახსნისა, მივ, რე-
 მიგრებაც ამ საღვთო სასწავლებლებში რვა წლისამი მივდგენი ფუძე.

ასეთი იყო სემინარია, რეზილიენტობა მიგრებთან გახდომის ადამიანებზე-
 თა გონებებსა და გონებებისათვის დაემყნო უარსებებისათვის საწყის-
 სებში რეგულარული, რეგულარული ისტორიისა და მიგრებების მიგრებ-
 ნებისა ნაყოფიერად და სასარგებლოდ. ვაკუუმის მიგრებები მიგრებები,
 უარსებობა გონი, ასეთ მიგრებზე ფუძეზე დამყარებული მიგრებთა მათთვის
 გრძელს და გადამიკვება მის გადამიკვებაზე ვრცელსა და გონებებისა-
 გან უარსებებს წინაშე მიქცევა-ქმედების ხაზის გადამიკვება რეგულარული,
 ძალიან რეგულარული, რადგანაც უარსებობის სემინარია მიგრებებისა,
 რადგანაც ამჟამებში გონებებსა და მიგრებებს ახლის მიგრებისა და გა-
 უარსებებისათვის. ეს იყო საგანის ჩემი სემინარია რეგულარული და
 ახლაც ეს იქნება.

სასწავლებლებს სახლი უმეცრესად უნდა იყოს სადამიკვებლო
 და სადამიკვებლო ვი - სასწავლებლებს სახლად და სკოლად. იქ, სა-

დაც მივყავართ მათ და ნადავლებიანი ღმერთის მივყავთ, ადამიანის
 გონება ამათი ნებასადაც უკრძალავს. იქ, სადაც გონება და
 გული არ აფრევს უკრძალა საბავშვობის სიბავშვებს, და არ ვინ-
 ანება დამბავებებს, არ არის გეგმაგონება. ვინც თხურობს -
 ის ღმერთებს. ამ მივყავთ საბავშვობის დროისა დამი ყველა სას-
 წავლავებში იმდროინდელი საფრთხე ადამიანებს, საკურთხევა და
 ფაქტად ღმერთსა, ბავშვებს და უკრძალს ყველა მადონებს უმეორებ-
 რენი ყველაზე მრძელ წესს: სიბრძნის საწყისი მისივე ღმერთს
 მივყავთ. გავიხსენებთ ადამიანის ავადმყოფის გვერდზე, მივყავთ-
 თა ვადავამთი მივყავთ მათა ქალღმერთის ფაქტად რომ იყო ავადმ-
 ლი. ვაპირებდით ფაქტებს ვადავამთ რომ გავიხსენებენ დრო-
 ბით და მადონით მისივე რომის მრავლებელი და პოეტები. ასევე
 ყველადავამთ მრძელ რომ იყვნენ ძველი ვინმეს სასწავლებ-
 ლებში ადამიანები. აარსებდენ ქართული სამედიცინო სასწავლებლებს
 ფაქტებთან. მშობლის სუბინარის სახელს დროინდელი მისი ფაქტისა
 მქონდა ვადავამთ. იგი იყო იყო ნაკურთხი სულიწმინდის მივყავს
 სახელდავებ და მივყავთ ვი ანდროს პირველწოდებულს სახელზე.

ასევე მინიშნულებას ფაქტის დაარსებისა სუბინარიაში. სა-
 ყურთა, რომ მივყავთ მისივე მივყავთ ვადავამთ ვეცათ
 მივყავთ. ერთი მივყავთ და მათივე მივყავთ ვინაყო-
 თა. ყველა მივყავთ ვინა ავადმყოფს ქრისტიანული რელიგიის
 მივყავთ. ყველა იმისი დამსწავლელი ვინა იყვნენ ქრისტი-
 ანული ფილოსოფიით, რომელსაც მივყავთ ვადავამთ ვინავეს
 ვინავეს მივყავთ, რათა გონების ფაქტად სხვებშიდან, რომელი
 მივყავთ და ვინავეს წარმომადგენელი წყარებშიდან, მივყავთ
 მივყავთ ვინავეს. მივყავთ ადამიანს, ვინავეს დამბავებს
 სადავთა - მისივე - დავამთ დამი, მივყავთ დაიყო-

ნენ საერო და სასულიერო, ხოლო მატერიალური და სულიერი მნიშვნელობა, რომელიც ანათებს და აერთიანებს მათ, დარჩა სასწავლებლებს ვარაუდით. ამ საინტერესო ფაქტებს ვაძიებთ მარტინიანოვიჩის ავტორის ავტორიტეტს ნაკლებად მივუძღვით. თავი იჩინა უზენაესი სიკეთისადმი გულგრილობაში იმდენად, რომ იმისთვის საკმაოდ მნიშვნელოვანი გეოგრაფიული და არას ნაფიქსირებული კავშირები, მუდმივობა და ვარაუდობა ხელახალი, საწყისებსა და საბრძოლველები, ჩვენთვის ცნობილი თუ განუცნობიელი მიხედვებით, მასწავლებლებსა და მასწავლებელთა ავტორიტეტის თვალს არ უნდა ვამჩნევდით მსოფლიო მნიშვნელობის პრინციპით: ფიზიკური მუშაობა უნდა წარმოადგინოს გეოგრაფიული მიხედვებისადმი. მხოლოდ ამგვარად არის შესაძლებელი ყრმათა ნაყოფიერი აღზრდა; მარტინიანოვიჩის ავტორიტეტისა და სწავლა ეს განსაზღვრავს. ასეთი იყო ძველად აღზრდა უმეტეს ყრმათა, ასეთი ახლაც სემინარიის გვირ და, ცხადია, ასეთი იქნება მარად. ამით ძლიერია აღმოსავლეთი, ამიტომაც ვადასტურებ აგრეთვე უკეთესს წარმომადგენლებს. აქ შევკრებილი სემინარიის განხილვის მიხედვით, მნიშვნელობის ამ საინტერესო აღზრდის, განსწავლული არიან მიხედვების გრძელმნიშვნელობისა და მარტინიანოვიჩის ამ დღისადმი, რომელიც უკავშირდება სემინარიის მრავალჯამიერ მიმავალს.

ვამთავრებ რა ჩემი სიტყვას, სემინარიის პირველად აღზრდილთა სახელით ვისურვებთ, ვინც ადასტუროს მან მსახურება იესო ქრისტეს მიერ ნაქადაგებ სიკეთესა, გონებისა და ვლადიკობა, რომ ეს ყოველი ნათელი არ დანიშნავს წყვილიად.

ვილოცო, რათა მუშაობის სუსტი და მნიშვნელოვანი მუშაობის პირები სარწმუნოების მრავალმხრივად იქნებიან სულიერად მისი დასაცავად: „ღმერთო, შემიქნე ურწმუნოებასა ჩემსა!“ (მარკოზი, 9, 24).

და, დარწმუნდებიან მისი აღზრდილები, რომ საბავშვებს ვარაუდით, ქრისტეს ვარაუდით არ არის არც მნიშვნელობა, არც საბავშვობა, არც მუშაობა, არცა უნდა.

ဟေ့ဒရစ်

ဒီဂရီ

ပညာရေး

საღვთისმეტყველო ღიფიკაციის ბიბლიოგრაფია

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის
წიგნი II-ის მიზანდასახულებიდან, საქართველოს
საპატრიარქოს განმარტული აქტის შედგენის განმცემ-
ებელი ქართული საღვთისმეტყველო ღიფიკაციის სრული
ნუსხა.

ახეთი ბიბლიოგრაფიის გარეშე ხშირ ყოველად შეუძ-
ლებელია წამივ სერიოზული კვლევა-ძიების წარმოება
საღვთისმეტყველო სფეროში.

ამიტომაც, "საღვთისმეტყველო კრებულში" დრო-
დადრო დაიბეჭდება ახლად შედგენილი თუ სხვა ადასხვა
საბიბლიოგრაფიული განმცემებში გაბეჭდილი საღვთისმეტყ-
ველო ღიფიკაციის ნუსხები.

ამჯერად ვაქვეყნებთ ქართული კვლევის ისტო-
რიის შესახებ დაწერილი წიგნებისა და სტატიების
ნუსხას, რომელიც დაიბეჭდილია წიგნში: ქართული ბიბ-
ლიოგრაფია. I. ქართული ეროვნული განმცემებში
/1852-1910/ მოთავსებული სტატიებისა და მასალების
მაჩვენებელი.

საეკლესიო ისტორია ~~14668-1619~~

ა-შვილი, ნ. მიცხეთა სვეტი-ცხოვრობა და რამდენიმე აზრი
შესახებ დღეობისა. ცსკრ 1867, № 71. 14668

ანთაძე, კონ. მიქ. ანტონ I კათალიკოს-პატრიარქის საქართველოს.
მცგ 1902, №№ 2, 5, 7, 8;

1903, № 11, 12. 14669

არღუთინსკი - დოკუმენტაცია, იოსებ. მაჰმადის ისტორია.

ცსკრ 1866, აპრილი 14670

- ისტორია ისლამისა.

ცსკრ 1866, № 8 14671

ბიბლიოთეკის, იურ. კსენოფონ. კათოლიკობა საქართველოში

ივ 1898, № 125.

~~/1621~~

რუსული ქართველი. სურს გეორგი მუ წმინდა გიორგი?

ივ 1897, № 125

~~/1622~~

ვენი. გაფანტულია მუ არა ჩვენის ქვეყნიდან უმთავრესი სიწმინდე

საქართველოს კვანთი უფლისა /ფეოფანე/.

ივ 1892, № 9

~~/1623~~

- ანტონ I, კათოლიკობის საქართველოსა /მის გარდაცვალების

104 წლის მკვლელების გამო /ფეოფანე/

ივ 1892, № 45

~~/1624~~

ესაქვ, მონის. წმინდა ნინო ქართველი განმანათლებელი.

ჯვ 1906, № 1

~~/1625~~

ვარსამონი. ვარსამონის მკვლელობა ძველ საქართველოში.

ფნფ 1905, № 2840.

~~/1626~~

მ-ფელი. თამარ მეფის გამო /თამარის მოსახსენებელი რღვ

I მანისი რღვო ხნიდან არსებობს ქართველ ერში, გან-

საკუთრებით მთავრებში/. საქართველოს ვარსამონის

წმინდანების სახელები და მათ მოსახსენებლად რა-

ღებელი რღვები /სია/.

ივ 1902, № 135.

~~/1627~~

თამარაშვილი, მიხეილ. ბიბლიოგრაფია. Gli Armeni cattolici in Georgia e le questioni fra cattolici Armeni e Georgiani.

ივ 1903, №№ 228, 229, 230, 231, 233, 236.

~~/1628~~

ივამილი. ქართველ კათოლიკობა მესახეში.

ივ 1897, №№ 226, 229.

~~/1629~~

ინასარიძე, გ. ავარტონი მიწასტერი /იბგ./

ივ. 1895, № 220.

~~/1630~~

იხარაძე, ივ. ა. კათალიკონი საქარტველოში

ნმ 1897, № 12

~~/1631~~

კარბილაძე ივ. ივ. საისტორიო მასალა. წმ. ნინოს მოსვლა
საქარტველოში.

ივ 1894, № 37.

~~/1632~~

- ქარტველთა საერო იღვსასწაულნი: I. საქარტველოს განათლების
იღვსასწაული /წმ. ნინოსი/.

ივ 1902, № 105.

~~/1633~~

კვიციანი - ძე, მ. წერილი კივიციანს. კივიცი ქარტველთა მიწასტერების
შესახებ პარტისიონაში.

ივ 1894, № 91.

~~/1634~~

კვიციანიძე, ი. "კატაკომბი": /ისტორიული ამბავი/.

ცკვი 1873, №№ 3, 4, 5, 6.

~~/1635~~

- მაჰმადის ცხოვრება.

ცკვი 1875, იან., თებ.

~~/1636~~

კვიციანი. ქარტველი ცხოვრობანები /წარსული და აწმყო/.

ივ 1901, № 119.

~~/1637~~

- რას დაჰარაკობს სომხური ჟურნალ-გამგეობა? სომხის კათო-
ლიკთა სურვილი. წერილი ა-სი. /მთავი 1903 წ.,
16 აპრილი/ თარგმანი.

ივ 1903, № 87

~~/1638~~

- ლასი. ქართული სასამართლო.
 ივ. 1904, № 12 ~~11639~~
- მ-შვილი, მ. ი. ქართული წიგნა - ღმერთის და ბაღმთის შესახებ
 კვი 1893, № 26. ~~11640~~
- მარტაძე. საეკლესიო ცნობანი. წმ. პავლი III მეფე საქარ-
 ძველსი /1089-1125/. /კირილნის თბილქუბა. მარტმანი/.
 ცნ 1899, №№ 789, 790, 791. ~~11641~~
- მგვლაძე, ვლ. მცხეთის /სვეტი-ცხოვლომის/ რეესასწაულის გამო.
 კვი 1895, № 43. ~~11642~~
- მეგრე. მონღოლის რეესასწაული მახსუი-ვახსუი.
 ივ 1898, № 117. ~~11643~~
- მეფეაღყურე, წმ. ნინოს რეესასწაული.
 ივ 1903, № 12 ~~11644~~
- მესხი ვინმე. ისევ პალესტინის მონასტრებზე
 ივ 1894, № 109. ~~11645~~
- წმიდა მოღვაწე ნინო 338 წ.
 მგვ 1901, №№ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9. ~~11646~~
- მონღოლთა წმიდა ანდრია მოციქულზე.
 მგვ 1901, № 12. ~~11647~~
- მთაწმინდელი, გ. წმ. ნინო და იმის რეესასწაული 14 იანვარს
 საქარძველსი
 ივ 1878, № 12. ~~11648~~
- მეფარულიშვილი, ნ. ანტონ I, საქარძველსი კათალიკოზი.
 ივ 1879, №№ 9-10 ~~11649~~

მღვწირობის, მ. ეხლა 30 მესამის /მ. იმამიშვილის წერილის
გამო "ქართული კათოლიკეთა შესახებ"/.

ივ 1897, № 248.

~~/1650~~

მცხოვანი. ივერიის /ქართულია/ მონასტრის ათონს.

ივ 1902, № 234.

~~/1651~~

ნ-ლი. მრჩობე სიფსვა ათონის "ივერიის მონასტრის" შესახებ.

/მონასტრის წარსული და აწმყო. ვრცელი წერილი/.

ივ 1900, № 26.

~~/1652~~

ნაძარვიშვილი, მ. ქართული ივერიის მონასტრის ათონის
მთავრ.

მგვ 1903, №№ 9, 10, 11, 12.

~~/1653~~

მედიკოსი. შაფრის მიხედვით სამარაშვილი და მისი ახალი მბრძოლები.

ივ 1909, № 64.

~~/1654~~

მრჩობანი, ვ. მ-ს მისი ჯანაშვილის წიგნის: "Грузинскія
оштели вне Грузии"-ს გამო.

ივ 1900, № 126.

~~/1655~~

მ. ძველი მღვდელი /მ-ს ალ. ხახანაშვილის წერილის გამო. ქრის-
ტიანობის სამსახურს და სავადალო მღვდელმთავრების
შესახებ მესხეთში/.

ივ 1891, № 2.

~~/1656~~

ქორეანია, მ. ანტონი I, კათოლიკოსი /თარგმ. კ. ანთაძის
მიერ/

მგვ 1901, №№ 6-12.

~~/1657~~

ს. მ. /სახეობა, მ. /, მღვდ. მ. სამარაშვილი და მისი საინტერნო
ნაშრომი.

მგვ 1901, № 1554

~~/1658~~

საქართველო - ივერიული. მაჰმადი რეგორც რეფორმატორი.

ივ. 1888, № 197.

~~/1659~~

სახინაშვილი, ვ. საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ანგონის მიხედვით წერილი თბილისის მიხედვით დიმიტრი რეზაქის-შვილიანი.

ივ 1902, № 121.

~~/1660~~

სვანი მ. მ-ნი. რა ენაზე ადირებდენ და ადირებენ სვანთი ღმერთს.

ივ 1904, № 28.

~~/1661~~

სომეხ-კათ. გიშკოვნიკის უარის მიუხედავად. ახალციხის ქართველ-კათოლიკეთა სურვილი /მშაკის პასუხად/.

ივ 1903, № 1031 /1011 ?/

~~/1662~~

სახეში. ქართული ენა და უკრესია აფხაზეთში.

ცნ 1905, № 2853.

~~/1663~~

ფრანკ, მილ-მონ. საქართველოს საეკლესიო ინტორია პეტროპოლის სასულიერო აკადემიაში.

ივ 1904, № 110.

~~/1664~~

ფრ-დავითიანი, პ. ხალკეოვნიკის კრების მიერ აღძრული შეფთხი და ქართველ-სომეხთა გასაღკვევთა სარ-წმუნოებაში.

კვ 1897, №№ 32, 33.

~~/1665~~

ფილიპი კათოლიკე. სომხური გაზეთები და ქართველი კათოლიკები.

ივ 1887, № 183.

~~/1666~~

ფილიპის კათოლიკე. ფილიპის კათოლიკე და სომხური გაზეთები.

ივ 1903, № 127.

~~/1667~~

- ჟოჯია. სომხის ვაშლიკვეთა საქმე.
 ივ 1903, № 143. ~~11658~~
- ურბნედი, ნ. ჩვენი საჯარო სკოლები. ძველი წერა.
 ივ 1888, № 38, 46, 47, 75, 279, 271. ~~11659~~
- ადგილი ძველი ქალაქი /საადგილო საქმე/.
 ივ 1888, № 87. ~~11670~~
- ურბნედი. "Грузинские обитатели вне Грузии"
 მ. ჯანაშიანი. /ვრცობა/.
 ივ. 1899, № 239. ~~11671~~
- ფრანკო, ი. მ. მღვდ. - მისივე აზრის ნაკრები /ისტორიული
 წერა/.
 ცნფ 1898, № 691. ~~11672~~
- დიდი მის. ქვეყანი, ვახუშის დროიანი /საისტორიო წერა/.
 ცნფ 1898, №№ 698, 699, 700, 701, 702, 703. ~~11673~~
- საქართველოს ვრცელი პირველი-მისივე წერა /საისტორიო
 წერა/.
 ცნფ /1898, №№ 714, 715, 716. ~~11674~~
- მისივე რა წერილი მისივე ქრისტიანი აზრ.
 ცნფ 1899, №№ 724, 725; 726, 727, 729. ~~11675~~
- დიდი მისი ჩვენი ანტი მარტოვანი.
 ივ 1899, № 728. ~~11676~~
- მისივე აზრი, საქართველოს მეფე.
 ცნფ 1899, №№ 735, 736, 737. ~~11677~~
- პირველი ქალაქი ქრისტიანობის საქართველოში.
 ცნფ 1899, №№ 750, 756. ~~11678~~

- წმ. მიწამყვანი ბიძინა, ელიზბარ და მარია.
ცნფ 1899, №№ 769, 771, 773, 776, 777, 778, 780,
781, 782. ~~11679~~
- საქარტველოს ექსპონატები.
მცმ 1901, №№ 4, 5. ~~11680~~
- საქარტველოს საეკლესიო ინსტრუქცია.
მცმ 1902, №№ 4, 7, 8, 11; 1903, № 3, 4. ~~11681~~
- ფხაჟაძე, იაკ. მიწისმფლობელი. მიწმფლობელი წმ. ქალაქის
ქრისტიანობისა და წმ. ათონის მთავრად ეკლესიის
პეტრე და ვიქტორის ძის კონსტანტინოსა. ფილიპის 1891 წ.
ივ 1902, № 164. ~~11682~~
- ქ-ძე, არ. ქარტველების მიწამფლობელი მცხეთაში 23 მანისს 326 წ.
/ინსტრუქციის/.
ივ 1905, № 5. ~~11683~~
- ყ-ძე, გ. წმინდა ნინო საქარტველოს განმანათლებელი.
ივ 1888, № 9. ~~11684~~
- ყიფიანი, დ. წმინდა ანდრეას ქრისტი.
ცნფ 1903, № 2116. ~~11685~~
- ჩიჩუა, ს. ჯიხუის ფაქრად მიწმფლობლის დედათა
საგანე /ინსტრუქცია/.
ივ. 1895, № 234. ~~11686~~
- ცხვილიძე, ვ. მტ. წმინდა ნინოს მიწმფლობლის ქრისტიანობა
ქარტველებში?
ივ 1893, № 159. ~~11687~~
- ცხვილიძე, ვ. საქარტველოს ეკლესიის მიწმფლობ-
ლისგანე სია.
ივ 1892, № 2. ~~11688~~

- წმინდა ნინო.
 კვი 1895, № 4 ~~11700~~
- კაცხის სვეტი.
 კვი 1895, № 40 ~~11701~~
- გაღვიძი, პ. წმ. თამარ მეფის ძეგლია.
 კვი 1903, № 94. ~~11702~~
- გ. მჭ. / გიგინაძე /. გარსის / ვარი / ნიდაბრების გათავრება
/ ისტორიული /.
 ივ 1895, № 126. ~~11703~~
- გვანის ხეობის გათავრება.
 ივ 1895, № 130. ~~11704~~
- ღივანის გათავრება.
 კვი 1895, №№ 141, 139. ~~11705~~
- ვეფრიანის და იმერხევის გათავრება და თამარ
მეფე და ვეფრიანის ტაძარი / ნაამბობი
ვეფრიანე ცეცხლადიხსაგან /.
 ივ 1895, №№ 146, 147. ~~11706~~
- ქობულეთის გათავრება.
 ივ 1895, № 152. ~~11707~~
- მაგახლის გათავრება.
 ივ 1895, №№ 153, 154. ~~11708~~
- მელა აფარის გათავრება.
 ივ 1895, №№ 155, 156. ~~11709~~
- არძვიანის / ვლარჯეთაძის / გათავრება.
 ივ 1895, № 160. ~~11710~~

- სხაღვწის ხეობის ვადათრევა /ნაამბობი სხაღვწის უსუფ
ყარა მუმივი მდინე მრეჭვაძესაგან, მორჩხეღისა/.
ნვ 1895, № 165, 172. ~~1711~~
- აფარის ვადათრევა /ს. გერეხობნაში ნაამბობი ქარტველი
მაჰმადიანის მიხუცის რეზმა მხრეცვაძის მიერ/.
ნვ 1895, № 176. ~~1712~~
- ბეიღეშის მიდამოების ვადათრევა.
ნვ 1895, № 177. ~~1713~~
- ვახაშრის, აფარის, მუახევის და ხუღოს ვადათრევა /ნაამბობი
სოფ. გვარჯი 80 წლის სული ამო-იში-მდინესაგან და
მაჰმადიანი მურმანიძესაგან/.
ნვ 1895, № 181, 182, 183. ~~1714~~
- დანდალოს ვადათრევა.
ნვ 1895, № 184, 188. ~~1715~~
- აფარის ვადათრევა.
ნვ 1895, № 203, 206, 212, 218, 219, 224, 225. ~~1716~~
- ქარტველი ვადათრევი /ისტორიული წერილი/.
ნვ 1897, № 261. ~~1717~~
- მრითვი სიგევა ქარტველი მაჰმადიანთა მესახეშ
ნვ 1897, № 266. ~~1718~~
- ქარტველი ვადათრევა ეპისკოპოსის საქარტველი /ისტ./.
ნვ 1898, № 211. ~~1719~~
- ქარტველი ვადათრევა წარმომადგენელი /მთარგმნელ-მოდვაწე
რვანე მამულაშვილი და ვაფრი იოსებ წაღვაძელი-წაღვაძე/
ნვ 1898, № 221, 233. ~~1720~~

- ქართული კათოლიკური არქაივის და ჩხარის ხეობაში
/ნიხუცუბურთაგან ნაამბობი ამბები/.

კრძ 1899, № V, ტან. 2.

~~11721~~

- მესარდავი /ქვედა აფარა/. აფარდების მსმარებელი
გადასვლის შესახებ /დასადა მამდარია ქართვ.
ნსტ./.

ნვ 1902, № 176.

~~11722~~

- მესხეთის და ჯავახეთის ვათაძრება.

ნვ 1902, № 220, 221, 222.

~~11723~~

ქუნი. იოანე მურმირი და თანამედროვე სასულიერო
ივრარება.

ნსრ 1907, № 260.

~~11724~~

ხაფიაშვილი, მრ. მ. ნინო და მისი რუსასწავლის აღრიგება

ნვ 1902, № 23.

~~11725~~

ბ-შვილი, ა. თამარის სახელის შესახებ /შეხება საკითხს:

ნვთ თუ არა თამარის სახელი მდინარეა ჩარნობელი/.

ნვ 1895, № 75.

~~11726~~

ხაბანაშვილი, ა. მბრძოლველია. Н. Д. Иерархія всероссійской
Церкви отъ начала христіанства въ Россіи
и до настоящаго времени. Москва, 1892 г.

ნვ 1892, № 29

~~11727~~

- 5-ე უმრძრპის და 6-ე უმრძრპის ახალი მრძრის შესახებ
/მც. მ. ნინოსი/.

ნვ 1900, № 280.

~~11728~~

ჯაბარანი, კრვა. ტარდამბსნა იუსთ ქრისტიანი.

ნვ 1902, № 277.

~~11729~~

ჯავახიშვილი, ივ. ანდრია მიტოქილიძის და წმ. ნინოს მიტოქილიძის
საქართველოში.

ივ. 1900, № 5, 6. ~~11730~~

ჯანაში, ივ. კორესპ.: სოფ. შორჩხა /გორხის ხეობა/. /შაირაძის
ქვეყნის სახელმწიფო მუზეუმის მუშაობის შესახებ/.

ივ. 1895, № 124. ~~11731~~

ჯანაში, ი. საიხტორიკო და საბიბლიოტეკოლოგიკო წერილები
/წერილი 18/. /ხელნაწერი: ჟამისწილვა წმიდისა
და იაკობ მიტოქილიძისა, პირველი მთავარ-ეპისკოპოსისა
რუსარქიშისა/.

ივ. 1897, № 258, 261. ~~11732~~

- საიხტორიკო და საბიბლიოტეკოლოგიკო წერილები /წერილი 19/.
/სავერცხიო სოფ. წიგნთსაცავის წიგნის № 95 შესახებ/.

ივ. 1897, № 267. ~~11733~~

- ბიბლიოტეკოლოგია. 1. Кавказское сельское хозяйство /
2. Иерархия Всероссийской церкви, Москва, 1892г.

საქართველოს ეკლესიის საკათალიკოსო /ივ. 185-198/.

ივ. 1902, № 229. ~~11734~~

- ბიბლიოტეკოლოგია. მიქელ ტაშირაშვილი. ისტ. კათალიკოსობისა
ქართველთა შორის ნაბრძოლ საბუთების შემოწმების და
განმარტების მიუ-ХІІІ საუკ. პირველი მიუ-XX საუკ. განმარტ.
ივ. 1902.

ივ. 1902, № 254. ~~11736~~

- ბიბლიოტეკოლოგია. Римитрій, епископ Алавердский и
протоіерей Маркъ Ткемаладзе. Список местных
святыхъ, чтимыхъ в Груз. Экзархате торжеств.
и литургіями и молебнами (Духов. Вест.
Груз. Экзарх. 1903. № 1-2-й).

ივ. 1903, № 31. ~~11737~~

- ჯაშო, ნ. მიწ. მარნაუიჭვიში.

ჯვზ 1906, № 5. ~~11738~~
- XX-სა. ცხოვრება მარნაშისა იესო ძიძურობა ევკიპოვო.

ჯვზ 1894, № 12. ~~11739~~
- მესტრა იესო ქრისტესი იერუსალიში

ჯვზ 1894, № 15. ~~11740~~
- აბოხის მთა.

ივ 1866, № 6. ~~11741~~
- № საღმრთო ისტორია. ძველი აღთქმა.

სსფ 1868, №№ 14, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 36, 39. ~~11742~~
- № პირველი რვა მთავარი მონასტრის გუჯრის

პირი. წიგ 1871, ნაწილი ~~11743~~
- № წმინდა ნინო.

ივ 1878, № 40. ~~11744~~
- № ანტონ კათალიკოსის ისტორიული წერილი

ივ 1880, № 3. ~~11745~~
- № ივერიის უკუესობა /წმ. მეფის დავით აღმაშენებლის

იროს/. ~~11746~~

ჯვზ 1893, № 30. ~~11746~~
- № საქარბვედოს წმინდანი ურისმარ, მადვა და მითინა.

ჯვზ 1895, № 13. ~~11747~~
- № იესო ყრმის ყოფა იერუსალიმის ტაძარში.

ჯვზ 1897, № 16. ~~11748~~

- II შიგნითი მხარეების.
- 330 1897, № 22. ~~11749~~
- II პავლე მთავრის /მხარეთმცოდნეობის/.
 330 1897, № 44. ~~11750~~
- II ქართველი მხარეთმცოდნეების საქმიანო.
 330 1897, № 46. ~~11751~~
- II ცხოვრება ღირსისა მამისა ჩვენისა მკაცრი კვიციანიძისა.
 სსმბი 1895, № 5. ~~11752~~
- II ცხოვრება წმ. დიმიტრისა თეოდორე ტორონიძისა.
 სსმბი 1895, № 9. ~~11753~~
- II დასავლეთური კაცობისა.
 ტფი 1897, № 219. ~~11754~~
- II შაჰი ნასრედინი და სპარსეთის სხვა და სხვა
 სარწმუნოებრივი მსჯელობა.
 ივ 1896, №№ 91, 95, 97. ~~11755~~
- II წმ. ნინოს ძაღვანისცემის საფრანგეთში /შენიშვნა
 ქვ-შაის ცნობის გამო/.
 ივ 1899, № 232. ~~11756~~
- II მეთაური. /არნა თუ არა ქართველი გრიგორიანები?
 არნა მთავრის ავტორი სომხურ ჟურნალის
 "მურგ"-ის და სომხურ გაზეთის "მეც"-ის
 წინააღმდეგ, რომელიც იმ ამრს გამოთქვა-
 მენ, რომ საქართველოს გრიგორიანები ქართვე-
 ლები არ არიან, ქართველად იმდროისათვის სომხები
 არ არიან/.
 ივ 1902, № 154. ~~11757~~

II ქართული გრიგორიანთა ისტორია. /მეთაური/.

ივ 1902, № 170.

~~11758~~

II ბიბლიოგრაფია. ყოველ-სამღვდელთა უბრძანებელს წიგნები:

«Исторія Грузинской церкви и Екзархата за XIX столетье».

ივ 1902, № 170.

~~11759~~

II ბიბლიოგრაფია. გაქარია ყოყინაძის გამოცემული წიგნები:

1. არქიმანდრიტი პავლე /ყილიმუზაშვილი/ მასველიანი /1769-1854/;
2. კათალიკთა უკუხილა საქართველში;
3. რაბა, სოფელი და ქალაქი, სარაფ ძველად ქართველი გვარის კათალიკები ცხოვრობდნენ;
4. მუშაღიანთ გვარის აღწერა;
5. ქართველ კათალიკთა გრიგორიანთ სარწმუნოებაზე გარასვლა ქალ. ქუთაისს მიეფუ სოლომონ II დროს;
6. ქართველ კათალიკთა მოღვაწენი, მქარაგვებენი და მწერალნი 1600 წლიდან ვიდრე 1860 წლამდე;
7. ისტორიული მასალები ქართველ კათალიკთა შესახებ მე-XI საუკუნიდან ჩვენ დრომდე/;
8. ხურსიძეთა გვარის აღწერა... და ცნობები მსმარეთის საქართველოს შესახებ.

ივ 1902, № 195.

~~11760~~

II უფროდების მიუფის ჩვენისა მიცხრე პით პაპის გამოცხადება. მოწყაღებითა დვთისათა მამამთავრის წიგნი აღმოსავლეთელებისადნი. 1848.

ჯვზ 1906, №№ 1,2.

~~11761~~

II რას მოცვიობხრობენ რასავლეთის ისტორიკოსნი წმიდა ნინოს და საქართველოს გაქრისტიანების შესახებ.

ჯვზ 1906, № 3.

~~11762~~

II საქარტველოს უკუგსიპა და საბმრვრვრვრვრვა უნინ და ვბლა.

ჯვზ 1906, II 6.

~~A763~~

II ვრრრრრ ვაპრრ ვერრრრ. ნრრრრ რმ. ვრრრრრ ვრრრრრრრრ
კვრრრრრ რრრ კვრრრრრ ვრრრრრრრრ და სხვრრრ რრრრრრრ
რრრრრ ვრრრრრრრ ვრრრრრრრრრ; 596 რ.

ჯვზ 1906, II 7

~~A764~~

II მრრრრრრ ვრრრრრ ვრრრრრრრრრრრ ვრრრრრრრრრ რრრრრრ
რრრრრ XXII ვაპრრ რრრ.

ჯვზ 1906, II 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18. ~~A765~~

II ვრრრრრ რრრრრ / ვრრრრრ რმ. ვრრრრრრ რრრ /.

ჯვზ 1906, II 10.

~~A766~~

II ვრრრრრ ვრრრრრრრ რრრრრ - საბმრვრრრრ -
რრრრრრ.

ჯვზ 1906, II 14, 15, 16.

~~A767~~

II მრრრრრ ვრრრრრ ვრრრრრრრრრრრრრრრრ ვრრრრრრრრ
/ რრრრრრრ, რრრრრრრ, ვრრრ, ურრ და
რრრრ საბმრვრრრრ, ვრრრრ ვრრრრრრ
რრრრ, რრრ რრრრრრრრრრ რრრრრ სრრრ ვრ-
რრრრრ რრრრრრრრრ და სარრრრ, რრრ
ვრრრრრრრ რრრრრრრრრ /.

ჯვზ 1906, II 18.

~~A768~~

- რრრრრრრ. ჯვზ რრრრრ. *История германско-
анской церкви.*

რვ 1902, II 236.

~~A735~~

შ ი ნ ა ა რ ს ი

გენდისგეგმა 3

საღვთისმეტყველო მწიგნობრობა

 ღმერთი, ღმერთთა, ღვთისმეტყველება 7

ღვთისმეტყველების საფუძვლები

 ეკლესიის ადგილი - ქრისტიანობის აპოლოგია 31

 წესდარი ავტორიტეტი - ავტორიტეტი 47

ჰომილეტიკა

 კათოლიკოს-პატრიარქის კანონმდებლობა - სიყვავა,
 მწიგნობრობის ქრისტიანული მითითებები 53

ღვთისმეტყველება და ღმერთმადობა

 მეტი სიღრმის /მეტიანობა/ საღვთისმეტყველო-
 ღმერთმადობის ნაპირგვერდები 58

ღვთისმეტყველება და დოგმატიკა

 კათოლიკოს-პატრიარქის ილია II - რუსთველის
 საღვთისმეტყველო მემკვიდრეობები 64

ღვთისმეტყველება და ხალხთა

 ადრესატული ეპისკოპოსი - ქართული ეკლესიის
 გარეგნული 85

 წმინდა მამიკონი - ღრამიანი 94

ქართული ეკლესიის ინტერნალი

 იაკობი გოგობაძე - მთავარი საეკლესიო
 სახეობის წარმომადგენელი 102

ქართული მართლმადიდებლის ინტერნალი

 პატრიარქის ილია II - მთავარი საეკლესიო
 50 წლის 110

საღვთისმეტყველო დოგმატიკის ბიბლიოგრაფია 120

შინაგრაფი 138

კონსულტაციები:

მთავარგენერალის თანდრონი
გენერალის კონსულტაციები

მთავარი რედაქციის: დიპლომატიკური

მხატვარი: ზურაბ კახაიანი

ტექნიკური რედაქციის: სლოპი ზვიადაძე

სარედაქციო ჯგუფი: ნუკზან ჯანუაშვილი,

ნათელა ყაენცი, მზესაბურ შიოლაშვილი,

მარინე ნიაური, ნინო აფაქიძე

ფოტოგრაფიული სამუშაო შესრულდა

ნეცხე მატყვარიაძემ

